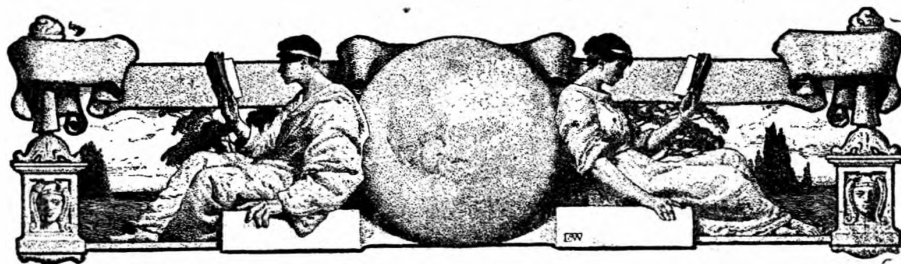

ΤΟΜΟΣ Β' - ΤΕΥΧΟΣ 23
 'Αθήναι, Σεπτέμβριος 1909.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ταξιδιωτικά εντυπώσεις (Σμύρνη).....	Ευγενίας Ζωγράφου
Ἡ μόρφωσις τῶν τέκνων μίς.....	Ο. Α. Ρουσοπούλου
Τὸ μέταλλον τῆς Ἀγ. Ἐλένης (Τοῦ Le Guillois-Διήγημα)...	Ἡρ. Σταύρου
Ἡ ἀλήθεια περὶ τοῦ Λόφου Βύρωνος.....	Μιλτ. Ι. Δασκαλάκη
Μιτυληναῖκά (Ἐκ τοῦ σημειωματαρίου μου).....	Δ. Ζ.
Λιαπρεπεῖς Ἑλλήν. κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα (Ἐπισάβει Μοιζάν)	Σπ. Δε-Βιάζη
Ἄγνωστοι σελ. 88γ. διακρίων (Τὸ σκιάβωμα τῶν Ἱερικάλων)	Ι. Π. Σταματουῦλ.η
Συνηραῖκά (Ἐκ τοῦ σημειωματαρίου μου).....	Δ. Ζ.
Ἡ Συνάντησις (Διήγημα-Τουρνεβε)	Ἄωνης Στ...
Μιχαήλ Ἀργυροπούλου.....	Μη-μῦς
Ἀπὸ τὸ διάβη τοῦ καιροῦ (Στὸ νοῦ—Ἡ ψυχὴ—Ἐρωτικαὶ σιγμαί—Ποιήματα).....	Μιχ. Ἀργυροπούλου
Ὀρθοματικὴ ἐκστρατεία εἰς τὸν Γερμανικὸν στρατὸν	ΚΑΒΑΝΣ
Ὁ Ἅγιος Χριστουπόλεως Ἰάκωβος.....	Μη-μῦς
Βασιλεὺς ἄνευ Θρόνου (Montegut—τὸ μυθιστόρημά μας)...	Μιτῆας Περωτῆ
Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάσθησις (Ἐμπαιγμὸς ἢ πλάνη).....	Μαξιμου Ἄυλετ
Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Μηνῶς (Ἀέρουσιος).....	Εὐγ. Ζ.
Θεατρικὴ σελίς (Οἱ Σεισιόληκτοι.—Ὅταν σιᾶση τὰ δεσμά του. —Ἡ Ἠλεκτροθεραπεία.—Ἡ Ἀθήνα μας.....	Σκηνικοῦ
ΚΟΣΜΟΣ: Μία ἀληθὴς εἰκὼν (σελ. 710).—Ἡ πρώτη Ἀγροσύτιον (σελ. 713).—Ἡ ὀργάνωσις τῶν Συντεχνιῶν (σελ. 715).—Σιδηρόδρομος Πελοποννήσου (σελ. 717).—Ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ τοῦ μολύβδου (σελ. 719).—Προσφιλτεία περὶ ἐνώσεως τῆς Κορίνθου (σελ. 721).—Τὰ Δημόσια ἔργα (σελ. 723).—Τὰ Λικαστικά ἀξιώματα ἐν Ἰταλίᾳ (σελ. 725).—Κλίμα ἀλληλοθανασμοῦ (σελ. 726).—Τὸ Ἐθνικὸν κίνημα (σελ. 728).—Τὸ Λαχεῖον τοῦ Στόλου (σελ. 729).—Τὸ σχολεῖον τῆς ζωοφυλακίης (σελ. 732). Ὁ κ. Ἀθ. Ματάλας.—Θεατρικὴ Ἠχώ.—Ὀλιγόστιχα. —Βιβλία καὶ περιοδικά.	
ΕΙΚΟΝΕΣ: Ἀπομυς Πλωμαρίου.—Τὸ φρούριον τῆς Μονεμβασίας.—Στρατιῶται τοῦ φρουρίου Μιτυλήνης.—Ἡ καλόβα τοῦ παροῦ.—Μιχαήλ Ἀργυροπούλου.—Ὁ Χριστουπόλεως Ἰάκωβος.	

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡ. 12.— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΛΙΑΣΚΑΛΟΥΣ ΔΡΑΧ. 8.—

Διεύθυνσις: ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83: Αθήναι.

Ἀντιπρόσωπος ἐν Μιτυλήνῃ ὁ κ. ΜΙΧ. Β. ΜΠΙΝΟΣ

Ἀνταποκριτὴς καθ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὁ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ

Βιβλιοπώλης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐναντι τοῦ Ἀβερωφείου Γυμνασίου

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.— Γνωρίζομεν τοῖς ἐνδιαφερομένοις, ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀπὸ τοῦ παρόντος μηνὸς ἐγγραφομένων νέων συνδρομητῶν μας λογίζονται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

Ἀντιπρόσωπος καθ' ὅλην τὴν Ρωσίαν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγνωρίζεται ὁ Καθηγητὴς κ. Ἀναστάσιος Μάλτος. (Ὁδησός.— Rue Pouschkine, No 66).

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ἡ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΣΙΜΩΝ ΙΑΜΑΤ. ΥΔΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

θεωρεῖ καθήκον τῆς νὰ εἰδοποιήσῃ ὅτι μόνον αὐτὴ γεμίζει τὰς φιάλας τῶν ὑδάτων Σαρτζῆς ἐντὸς τῆς πηγῆς Σαρτζῆς διὰ μηχανήματος ἀγγλικῆς, ἀλλὰ δὲ φιάλαι, πωλούμεναι ὡς Σαρτζῆς ὑπὸ ἄλλων ἐμπόρων, πληροῦνται ἐν Ἀθήναις.

Ἐπίσης μόνον ἡ Ἀνώνυμος Ἐταιρεία ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑδάτων Λουτρακίου,

Κυλλήνης, Ὡσσης δι' ἐπισήμων συμβολαίων, πληροῖ τὰς φιάλας εἰς τὰς πηγὰς αὐτὰς καὶ συνιστάται διὰ πιστοποιητικῶν τῶν Δημάρχων Ἀνδρου καὶ Λουτρακίου καὶ διὰ δύο ἐγκυκλίων τοῦ Β. Ἱατροσυμβουλίου.

Ἀποφεύγετε ἄλλα ὑδάτα μεταφερόμενα διὰ ὁμηζανῶν καὶ γίνοντα τὰς ιδιότητάς καὶ τὰ θεραπευτικὰ τῶν συστατικῶν. Δοκιμάσατε τὸ ὕδωρ Τσάγγελι μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ Ρομπέν κατὰ τῆς ἀναμίας, γλωσσώσεως καὶ ἐξοθενήσεως, θαυμάσιον δὲ εἰς τὴν γαστρίτιν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΟΡΜΑ ΚΟΡΣΕΤΕΣ ROYALES

CORSETS ROYALES

Οἱ μόναι Κορσέδες οἵτινες ἔτυχον τῶν καλλιτέρων βραβείων εἰς πάσας τὰς διεθνεῖς ἐκθέσεις.

Εἰς τὸν **ΜΙΚΡΟΝ ΟΙΚΟΝ**: Θὰ εὑρητε ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς γυναικείας ἀμυρίσεως, εἶδη γάμων καὶ προικῶν ὡς καὶ πλουσίαν συλλογὴν φορεμάτων.

ΤΙΜΑΙ ΜΙΚΡΑΙ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΑΙ

Εἰς τὸ Νέον Κατάστημα

Εἶδων Πολυτελείας

Θεοδ. Π. Πετροπούλου

ΕΝ ΟΔΩ ΕΡΜΟΥ ΑΡΙΘ. 60

Εὑρίσκονται ἐν Πλούτῳ καὶ ἀφρονίᾳ Πλούτες ἔτοιμες Λαντελλένιες, Τούλλινες, Ἰρλάν. Διακόδια νέα σχέδια ἀπὸ Δρ. 20 μέχρι 250, καὶ Τούλια εἰς ὅλα τὰ νοβοτὲ χρώματα.

Ἐπίσης συνιστῶμεν τὴν Alseida crème anti-rizle. Εἶνε ἡ μόνη κρέμα ἢ παρασκευαζομένη ἐπισημονικῶς ἀπὸ τοῦ διασημοτέρου δερματολόγου τῶν Παρισίων. Ἐξαιλεῖται τελείως τὰς ρυτίδας, μιμικία καὶ πανάδες. Ἐπισκεφθῆτε τὸ νέον Κατάστημα τοῦ κ. Θεοδ. Π. Πετροπούλου.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν Υ. προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, **Βιομηχανικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Ἀκαδημία** δηλοῖ, ὅτι τὰ μαθήματα τῶν σχολῶν αὐτῆς (Γεωργικῆς, Βιομηχανικῆς, Ἐμπορικῆς, Μηχανουργικῆς, Ἀρχιτεκτονικῆς), ἀρχοῦνται τῆ 15 Σεπτεμβρίου, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 20ῆς Αὐγούστου. Πρόγραμμα ἀποστέλλεται δωρεάν τῷ αἰτοῦντι. Γίνονται δεκταὶ καὶ μαθήτριά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΚΑΙ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΒΑΡΑΓΚΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΠΙΠΛΟΠΟΡΓΙΑΣ

Ἐν Ὁδῷ Ὁμήρου ἀριθ. 4

Μία ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἀνωτέρω Ἐπιπλοποιεῖον θάλει πείσῃ καὶ τὸν πλέον δυσπιστὸν περὶ τῆς καλλιτεχνικῆς τελειότητος εἰς τὴν ἐφθάσεν ἡ ἐργασία τοῦ ἐν λόγῳ καταστήματος. Ἀσφαλῶς ὑπερβάλλει τὰ Εὐρωπαϊκὰ, ἐφ' ἧ καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐκλεχτῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἔχει ἐπιτύρει. Συνιστῶμεν ἐκθύμως τὸ Κατάστημα τῶν κ. κ. Ἀθηναίου καὶ Βαράγκη.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς «Ἰονικῆς Τραπεζῆς» ἰκλ' ὠρίσθη διὰ τὴν ἀ' ἐξαμηνίαν 1909 ποσοστὸν πρὸς 5 ο/ο ἐναντι τοῦ ἔτησιου μερισματος, ἧτοι L 0-2-6 κατὰ μετοχὴν.

Ἡ ΚΙΝΙΝΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἡ ὀλικὴ ἀξία τῆς πωληθείσης κινίνης τοῦ κράτους ἀνῆλθε κατὰ μὲν τὴν ἀ' τριμηνίαν τοῦ 1909 εἰς δρ. 99.657,55, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν εἰς δρ. 122,914,05· οὕτω κατὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν τοῦ 1909 ἡ ἀξία τῆς πωληθείσης κινίνης συνεποσώθη ἐν ὄλῳ εἰς δρ. 222,571,60.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΕΤΟΧΑΣ
ΔΡ. 50,000,000

Τὸ κεφάλαιον καὶ αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ χρεωγράφα ἐν γένει ἀνήρχοντο
τὸν Αὐγούστου 1906 εἰς δραχ. 260,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ :

Ἐν Λονδίῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Καίρῳ, Κων)πόλει (ἐν Γαλατῆ καὶ Σταμπούλ), Θεσσαλονίκῃ, Σμύρῃ, Πειραιεὶ, Πάτραις, Βόλῳ, Λαρίσσει, Σύρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Χανίοις, Ἡρακλείῳ (Κρήτης) καὶ Χαρτούμ.

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις «ΑΘΗΝΑΙΚΗ»

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι :

Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων καὶ συναλλαγματικῶν, προεξοφλήσεις, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, γραμματίων, ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ χρηματιστικὰς ἐντολάς. Ἐκδίδει συναλλαγματικὰς, ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῆς εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἀνοίγει τρεχομένους λογαριασμοὺς.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμίεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 ο/ο ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ Ταμειυτηρίῳ τῆς καταθέσεις, ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν παρέχουσα πάσης τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις τῶν πελατῶν τῆς.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, πληρόνους τόκον :

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν	3 ο/ο
» » » μετὰ ἐξ μηνῶν	3 1/2 ο/ο
» » » μετὰ ἓν ἔτος	4 ο/ο
» » » μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα	5 ο/ο

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις εἰνε ἀποδοτέαι εἰς 6 νόμισμα ἐνηργήθησαν. αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèque) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèque) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀναποκριτῶν τῆς. Οἱ διεδουλεωμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἰσπραξίαν τοκομεριδίων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους.

ΕΚΤΕΛΕΙ χρηματιστικὰς ἐντολάς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὄρου λίαν εὐνοϊκούς διὰ τὸ κοινόν.

Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως

Σ.Π.Α.Π.

ΘΕΡΙΝΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

Ἀναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν

6,30	π.μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμιας.
7.—	»	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
8.30	»	Τοπικὴ διὰ Κόρινθον.
11,30	»	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.
1,20	μ.μ.	Ταχεῖα διὰ Πάτρας, κατὰ Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Σάββατον.
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν		
7,10	π.μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Ἀθῆνας.
8,15	»	Ταχεῖα δι' Ἀθῆνας, κατὰ Τρίτην, Πέμπτην, Παρασκευὴν.

11,35	»	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθῆνας.
6,45	»	Διὰ Κυλλήνην, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
3,45	μ.μ.	Διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
Ἀναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν		
7.—	π.μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ἀθῆνας.
12.40	μ.μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
Ἀφίξεις εἰς Ἀθῆνας		
2,45	μ.μ.	Ταχεῖα ἐκ Πατρῶν (τρὶς ὡς ἄνω).
4.40	»	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6,15	»	Τοπικὴ ἐκ Κόρινθου.
7,10	»	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης, Πατρῶν Καλαβρύτων.
8,20	»	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μελοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΤΟΜΟΣ Β΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1909

ΤΕΥΧΟΣ 23

ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Σ Μ Υ Ρ Ν Η

Γ΄.

Μετὰ τὴν Μιτυλήνην καὶ τὰς Κυθωνίας εἰς τὸ πρόγραμμά μας ἤρχετο ἡ Σμύρνη. Ἡ Σμύρνη ἐπῆρξε πάντοτε διὰ τοὺς Ἕλληνας ἕνα κέντρον Ἑλληνισμοῦ, καὶ εἰς τὴν δυνάμειν μας καὶ τὰς σκέψεις μας τῆς δίδομεν πάντοτε τὴν πρώτην θέσιν μετὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Τὸ λευκὸ, καὶ καθαρὸ, καὶ ταχὺ ἀτιμόπλοιο τῆς Ἀγαϊκῆς ἢ «Ἑλδαν» μᾶς ἔφερον ἐντὸς ἕξ ὡρῶν καὶ μᾶς ἀπεβίβασεν εἰς τὴν Σμύρνην τὸν κοσμοβριθῆ καὶ πολυπόροτον λιμένα. Ἡ πρώτη ἐντύπωσις ἐκ τῆς Σμύρνης δὲν εἶνε βεβαίως εὐχάριτος.

Μία πόλις ἡ ὁποία ὑπέστη τόσας ἐπιδρομὰς, μία πόλις ἡ ὁποία ζῆ ὑπὸ κυρίαρχον δεσποτικὸν καὶ ὀπισθοδρομικόν, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ καταστῇ καὶ νὰ γίνῃ ἄλλη παρ' ὅτι εἶνε.

Κατὰ χριτοῦσαν ἀρχαίαν παράδοσιν ἡ Σμύρνη ἐκτίσθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Θησέως ἢ τῆς Ἀμαζόνος Σμύρνης, ἥτις καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν πόλιν τὸ ὄνομά τῆς. Ἐκτοτε πόσοι κατακτηταί, καὶ πόσοι καταστροφεῖς, καὶ πόσοι ἄποικοι διήλθον δι' αὐτῆς! Αἰολεῖς, καὶ Κάρες, καὶ Δέλεγες, καὶ Κολοφώνιοι, καὶ Ἀνδοί, καὶ Ρωμαῖοι, καὶ Ρόδιοι μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ 1402, κατ' ἣν περιήλθεν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ὀθωμανῶν ἐπὶ Μοιάμεθ τοῦ Α΄. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ διάφοροι λαοὶ οἱ ὁποῖοι διήλθον τῆς Σμύρνης, ὅλοι ἀφῆκαν τὴν σφραγίδα τῶν, τὰ ἐλαττώματά τῶν, τὰς ἀρετὰς τῶν, τὰς κακίας τῶν.

Διὰ τοῦτο ἡ πόλις τῆς Σμύρνης—ἰδίᾳ τὸ ἑσωτερικὸν αὐτῆς—εἶνε μία πόλις παναρχαία μὲ ὅλας τὰς ἐλλείψεις καὶ τὴν ἀσφυξίαν, καὶ τὸν περιορισμὸν τὸν ὁποῖον τῆς ἐπέβαλον οἱ κατακτηταί τῆς. Ἀπορεῖ τις πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ζῶσιν ἄνθρωποι εἰς ἐκεῖνο τὸ ἀσφυκτικὸν περιβάλλον, καὶ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ἀριθμοῦνται κατὰ ἑκατοντάδας χιλιάδων ὅλων τῶν φυλῶν, καὶ ὅλων τῶν τίπων. Αὐτὰ εἰς τὴν Σμύρνην ὅπως καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὑπάρχει ποικιλία φυλῶν καὶ κατοίκων, Μωαμεθανοί, Ἀραβες, Αἰγύπτιοι, Ἀρμένιοι, Ἰουδαῖοι, Σλαῖοι, Καθολικοί, Λιγαρινοὶ, καὶ ὑπὲρ πάντας τούτους Ἕλληνες, Ἕλληνες μορφομένοι, ἐργατικοί, ἐμπορευόμενοι, ἐπιστήμονες, πλοῦται, πτωχοί, ἐπιχειρηματῆαι, ριζοκλέυθοι, δεσπόζοντες ὄχι μόνον ἀριθμητικῶς ὅλων τῶν ἄλλων λαῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλοντες διὰ τῆς εὐφυΐας, τῆς μορφώσεως, τῆς ἐργατικότητος, καὶ τοῦ πρακτικοῦ νοῦς τῶν.

Εἰς τὸ ἑσωτερικὸν τῆς πόλεως ἐπάρχουσι τὰ πολυσύχναστα χάνια τὰ ἐπιλεγόμενα τουρκιστὶ τσαρσάι εἰς τὰ ὁποῖα εἴρηται αἱ ἀγοραὶ μὲ τὰ πολυποικίλα καταστήματα ἐντὸς τῶν ὁποίων εἰμπορεῖ τις νὰ εἴρῃ ὅτι δήποτε καὶ ἂν ζητήσῃ, ὅτι καὶ ἂν φαντασθῇ, μερικὰ πράγματα μάλιστα εἰς ἐκκλησιαστικῶς εὐδηνῶς τιμᾶς. Ἐν τούτοις διὰ νὰ κάμειτε μίαν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ μεγάλο τσαρσάι δὲν εἶνε οὐδὲ εὐκόλον, οὐδὲ πρόχειρον. Ἐχετε ἀνάγκην ὁδηγοῦ, καὶ ὁδηγοῦ γνώστου τῶν λαβυρινθωδῶν ὁδῶν τοῦ, διότι διατρέχει τις τὸν κίνδυνον, —ἦταν μάλιστα εἶνε καὶ ξένος—νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξέλθῃ ἐκείθεν ἄπαξ εἰσελθόν, ἀφοῦ θὰ χρεωσθῇ τὸν μίτον νέας Ἀρμείνης διὰ νὰ ἐπανέρῃ ἀκόπως τὴν ἔξοδον αὐτοῦ. Καὶ ὅμως εἰς τὸ τουρκοῦ αὐτὸ εὐρίσκοντα πολὺ

εὐθηνά ἀντικείμενα ὄλων τῶν εἰδῶν καὶ ὄλων τῶν ποιότητων. Τὰ πλείστα τῶν καταστημάτων διευθύνονται ἀπὸ Ὀθωμανοὺς καὶ Ἀρμενίους, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὅμως ἔχουν Ἕλληνας ὑπαλλήλους, διότι μόνον ἡ ἑλληνικὴ εὐφυΐα καὶ προθυμία καὶ εἰδικότης εἰς τὸ ἐμπόριον εἰμπορεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἐπιμελῶς τοὺς κερδοσκοπικοὺς σκοποὺς τῶν διευθυντῶν τῶν καταστημάτων.

Ἐκεῖ εἰς τὰς ἀγορὰς αὐτὰς δύνανται τις νὰ παρακολουθήσῃ καὶ τὰς ὀθωμανίδας. Ἡ ὀθωμανὶς ἡ αὐστηρῶς κρυπτομένη καὶ αὐστηρῶς περιοριζομένη, ἡ ἔχουσα διαγεγραμμένον τὸν βίον τῆς ἐν τῇ ἄφρανεῖα, ἐκεῖ εἰς τὸ κατῆστον τοῦ συρμοῦ, πρὸ ἐνὸς ἡφάσματος ἐκλεκτοῦ εἰς ποιότητα καὶ ἔκλυτον εἰς χρωματισμόν, θὰ λησμονήσῃ ὅτι τῆς ἐπιβάλλει ἡ φρυγὴ τῆς, ὅτι τῆς ἐπιτάσσει τὸ κορίνιον, ὅτι τῆς διέγραψαν αἱ παραδόσεις τῆς καὶ θὰ ὑψώσῃ τὸ γιασμάκι τῆς διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὸ ἡφασμα, θὰ ὀμιλήσῃ μὲ τὸν ὑπάλληλον, θὰ συζητήσῃ μὲ τὸν χειρστανόν, καὶ μόνον ἄρουθ γίνεται εὐτυχὴς κάτοχος τοῦ ἀντικειμένου τὸ ὅποιον ἡγνυκαίκα φιλοδοξία τῆς ἐπόθησε, τότε θὰ ἐπανέλθῃ εἰς εαυτήν, θὰ καταβιβάζῃ τὰ γιασμάκι τῆς καὶ αὐστηρὰ καὶ ἀγέρωχος θὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ κατῆστον ἐκεῖνο, ἀποκοιμίζουσα ὄλον τὸ ποθητὸν ἐμπόριον τῆς...

Ἄλλὰ ὅσον τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πόλεως Σμύρνης εἶνε ἀσφυκτικὸν εἰς τὴν θείαν καὶ πνιγηρὸν διὰ τὴν ζωὴν, τόσον εὐρεία καὶ ἀναπεπταμένη καὶ ζωογόνος εἶνε ἡ προκυμαία τῆς. Ὑπάρχουν κατὰ μῆκος αὐτῆς εὐρωπαϊκὰ καφενεῖα, τέλεια ξενοδοχεῖα, ὠραῖα οἰκοδομαί, καὶ τράμ μόνιπα—εἶνε πολὺ ἀστεῖον νὰ τὰ βλέπῃ κανεὶς—ἐλαφρὰ μὲν ἀλλὰ πολὺ βραδέως ἐξυπηρετοῦνται τὴν συγκοινωνίαν τῆς προκυμαίας.

Ἀπὸ τὸν ἐξώστην τοῦ ξενοδοχείου τὸ Λονδίνον, εἰς τὸ ὅποιον διεμέναμε, παρακολοῦθῶ ὄλην τὴν κίνησιν τῆς προκυμαίας. Ἰδίως εἰς τὸν πρὸ τοῦ τελωνείου χώρον ἡ κίνησις αὐτὴ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀφίξεως πλοίων,—καὶ ἀφικνοῦνται πολλὰς καὶ δέκα τὴν ἡμέραν—φθάνει εἰς κίτι τι τὸ ἰλλυγῶδες. Αἱ δέκα φυλά τῶν Ἰσραὴλ συμφύροντα ἐκεῖ. Γυναικες, ἄνδρες, παιδιά, Ὀθωμανοί, Ἑβραῖοι, Ἀρμενιοί, Ἰσραηλίτιδες, μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ μικρὰ καλπᾶκια ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, μικροῖς ποταμῶν, κουλουριτζήδες, πωλητὰ φρούτων—σηκώνουν ἑκατοντάδες ὀκάδων ἐπὶ τῆς ῥίψεως τῶν—πωλητὰ μπογάτσους, πωλητὰ καρτῶν, πωλητὰ λεμονιάδων καὶ ὅτι ἄλλο ἐμφέρουν αἱ ἀνθρώπινα ἀνάγκαι, καὶ ὅλοι αὐτοὶ διαλαλοῦντες εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τὸ ἐμπόριον τῶν συμφύροντα ἀναιμῆς ἐν ᾧ πλειονοφυφοῦν τὰ κόκκινα φέσια τῶν ὀθωμανῶν, καὶ χρυσί-

ζουν τῶν Ἰσραηλίτιδων τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καλύμματα, καὶ ἀφίνουν ποῦ καὶ ποῦ τὴν κενουργὴ λάμπριν τῶν τῶν Ἀρμενίων οἱ ὑψηλοὶ πῖλοι καὶ λάμπριν αἱ στολαὶ τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ ἐφ' ὅλης αὐτῆς τῆς πληθῆος τοῦ τολυποικίλου κόσμου δεσποεῖ ἡ γλῶσσα ἡ ἑλληνικὴ τὴν ὁποῖαν ὀμιλοῦν καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ στρατιῶται, καὶ αἱ ἑβραῖαι ἐργατίδες, καὶ τῶν τράμ οἱ ὀδηγοὶ καὶ τῶν φρούτων οἱ πωλητὰ, καὶ τῶν πύλων τῆς δραχμῆς οἱ ἀγορασταί, καὶ οἱ ξένοι τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ οἱ διαμαρτυρούμενοι ἡ καθολικοὶ τὸ θρήσκευμα.

Ἀπὸ εἰς τῆς προκυμαίας ἡ εἰκὼν κατὰ τὴν ἡμέραν. Τὴν νύκτα ἡ εἰκὼν ἀλλάσσει. Γίνεται ποιητικώτερα, θελκτικώτερα, ἔκλυτον κωμώτερα. Αἰεὶ τίποτε ὠραιότερον ἀπὸ τὴν κατῆστον ἐκείνην προκυμαίαν, ἀπὸ τὰ ναυλοχούντα μεγάλα εἰς τὸν λιμένα πολεμικὰ, ἀπὸ τὰ μικρὰ φρεϊνὰ πλοῖα τὰ ὅποια ἐκτελοῦν τὴν συγκοινωνίαν μὲ τὰς πολυθελήτρους ἐξοχὰς τῆς Σμύρνης καὶ ἀπὸ τὸν κόσμον τὸν ἄπειρον, ἀλλὰ καὶ εὐπρεπῆ, καὶ κομψόν, ἐξ ὄλων τῶν ἐθνικότητων, ἀπὸ τὰς Σμυρναίας μὲ τὰς ἔκλυτον μορφὰς καὶ τὴν νωχελὴ χάριν, αἱ ὅποια σκορπίζονται εἰς τὰ κομψὰ καφενεῖα τῶν καὶ ἀμερικανοὶ παρακολοῦσιν τοὺς τρυφεροὺς στίχους τοὺς ὁποῖους ψάλλουν τὰ Π ο λ ι τ ἰ κ ἰ α εἰς τὸ καφενεῖον τῶν Παρισίων, ἡ χειροκροτοῦν μὲ ἐνθουσιασμόν τὸ Τ σ ο π α ν ἰ κ ἰ τὸ ὅποιον τραγουδοῦν οἱ ἐκλεκτοὶ τραγουδισταὶ τῆς μπυραρίας Κλωναρίδου, τῆς διευθυνομένης μὲ τόσην ἰκανότητά ὑπὸ τοῦ κ. Τούριτογλου.

Καὶ ὅλα αὐτὰ ἐνῶ ἀπειλεῖται ἡ κήρυξις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, καὶ ἐνῶ ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων μωκικοτάξ.

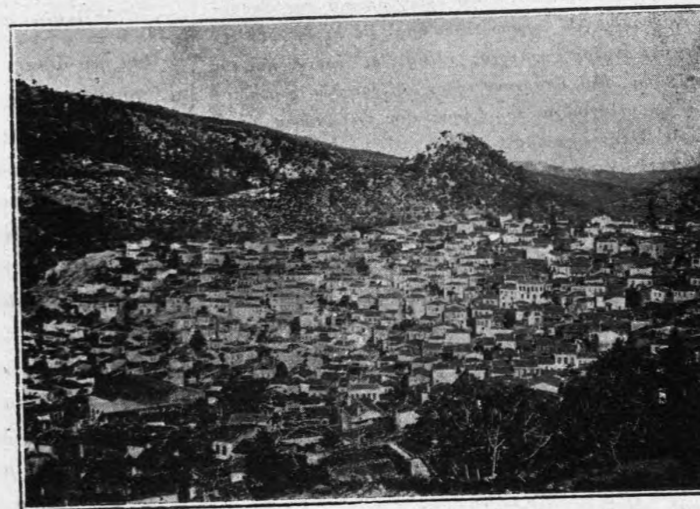
Ἔινε τόσον πολὺ μεγάλη ἡ Σμύρνη. Καὶ εἶνε τόσον πολλοὶ οἱ Ἕλληνες...

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Μία ἀληθὴς εἰκὼν καὶ τὴν βαθεῖαν παρατηρητικότητα τοῦ ποικίλης φέσεως θέματα, γράφων περὶ τῶν ἐν Παρισίοις Γαλλοῦ-ταλικῶν ἐορτῶν τῆς νίκης τοῦ Σολφερίνου καὶ περιγράφων τὴν ἀποχὴν τῆς ἐπισήμου Γαλλίας ἐπιγέται τὰ ἐξῆς :

Τί ἦτο νὰ μᾶς ἐρῆθῃ καὶ αὐτὴ ἡ ἀντίθεσις τῶν ἐορτῶν τοῦ Σολφερίνου εἰς ἡμᾶς ὅπου γίνεται ἐντελῶς τὰ ἀγτίθεται

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

Φωτογραφία κ. Ροδόλφου Γ. Ράλλη

ΛΗΘΥΣ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

Πλωμαρίον πόλις παράλιος τῆς Λέσβου κειμένη εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς νήσου. Ἀπέχει τῆς Μυτιλήνης 5 1/2 ὥρας. Συγκοινωνία διὰ θαλάσσης δις τῆς ἑβδομάδος καὶ διὰ ξηρῶν καθ' ἑκάστην. Οἱ κάτοικοι ἑλληνικότητας αἰσθημάτων διακρίνονται διὰ τὸ ἐμπορικὸν τῶν πνεύμα, τὸν ἀκράτητον πατριωτισμὸν τῶν, τὴν μόρφωσιν τῶν καὶ τὴν κοινωνικὴν τῶν ἀνάπτυξιν. Ἐν Πλωμαρίῳ ἔδρασε ἐποδιοικητής. Ἡ θεία τῆς πόλεως εἶνε μαρτυρικὴ ὡς ἄλλως δεκνέει ἡ δημοσιονομικὴ εἰκὼν.

Bergerat, «οἱ τινες φρονοῦσιν, ὅτι ὄλον τὸ κοινωνικὸν ζήτημα ἀνάγεται εἰς τὸ πρόβλημα τῆς ἀγωγῆς τῶν τέκνων μας», ὁ δὲ μέγας Φίχτε ἐγνωμίτευσε τὰς ἀθανάτους ἐκείνας ἀληθείας, τὰς ὁποῖας ἔπρεπε ν' ἀκούσῃ καθ' ἑκάστην οἱ διέποντες τὰ ἡμέτερα πράγματα :

«Ἡ τύχη παντὸς λαοῦ, ἡ ἀκμὴ καὶ ἡ παρακμὴ του, ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τῆς ἀγωγῆς, ἥτις θὰ δοθῇ εἰς τὴν νεολαίαν του».

Ἄγαθὴ τύχη!

Ἡνεῦμα πρακτικὸν ἤρχισεν ἀπὸ νινος πνεὸν ἀπὸ τὸν Ἑλληνισμόν καὶ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς μορφώσεως τῶν τέκνων μας.

Ἄμα τῇ ἀπολύσει καὶ ἐφέτος ὑπερεκατοντάδος πνιχούχων διδασκαλιστῶν ἐκ τῶν ἐκπαιδευτῶν τῆς φιλεκαπαιδευτικῆς εταιρίας (Ἀρσακείων) κραυγὴν δόδνης ἔρρηξαν ὅλοι σχεδὸν αἱ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες διὰ τὸ γεγονός, τὸ ὅποιον ἐθεώρησαν ὡς θλιβερώτατον διὰ τὸ ἔθνος.

Ἐκ τῶν πολυπληθῶν κρίσεων, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν διὰ τὸ γεγονός τοῦτο περιοριζόμεθα νὰ μνημονεύσωμεν ἐνταῦθα τρεῖς τὰς χαρακτηριστικώτατας :

Α') Ἐκατὸν τεσσαράκοντα ἐγγεία (ἀριθ. 149) νέας διδασκαλίσσας μᾶς ἔδωσαν ὁ ἐφετεῖνος τρυγητὸς τῶν Ἀρσακείων παραδυναστείων. Τοιοῦτοτρόπως πλησιάζει πλέον τὰς 2,000

πράγματα ; Γὰρ νὰ γινώσκων ἡδη τὸς σημερινὸς καιροὺς, οἱ ὅποιοι κοροιδεῖον μὲ τὰς ἐπερόχους πράξεις τῆς γενναιοφροσύνης καὶ τοῦ δικαίου, τὰς πεθαμένους πλέον ; Ἐδῶ εὐρισκόμεθα εἰς ἐποχὴν ὅπου ὁ Σερβικὸς πρῶτος ἐπειδὴ λέγει, ἔδωκε τὸν Σουλτάνον Χαμίτ, ἀποκτᾶ τὸ δικαίωμα νὰ κέρη ὅλα ὅσα ὁ Χαμίτ θὰ ἐντρέπετο νὰ διαπραξῇ. Ἐδῶ ἔχεις παζάρι ὅπου οἱ Νεότουρκοι μόνι; δεῖξον εἰς τὴν Ἑνρώπην ἕνα κομμάτι σιδηροδρομικῆς γραμμῆς καὶ δύο μακάλικα τῆς Μικρῆς Ἀσίας, ἡ Ἑνρώπη εἶχε ἀμέσως τὴν Δικαιοσύνην τῆς καὶ τὴν ἐντροπήν τῆς εἰς τὸ κάρη, μονιζῶντι τὴν ἄρχὴν τοῦ Ναπολεόντος Τρίτου περὶ ἐθνικότητων, καὶ δίδει εἰς τοὺς Τούρκους φέλλον πορείας πρὸς τὴν Θεσσαλίαν ἢ ἄλλοθ, διὰ νὰ κερδίσῃ τριτάμουν φράγκα. Οἱ πειναλέοι αἰτοὶ ἄκοι οἱ ὅποιοι ἐπέπεσαν κατὰ τοῦ τουρκικοῦ πτώματος, μόνις τὸ εἶδαν ὅτι ἐφόρεσε καινούργια ροῦχα, καὶ τὸ εἶσθησαν ὄρθιον καὶ τὸ εὐρίσκουν λάμπρον ἀπὸ ζωὴν καὶ καλλονὴν, ἔκαμαν καλὰ νὰ ἀποσχον ἐπισημῶς τῶν ἐορτῶν τοῦ Σολφερίνου, τῆς νίκης αὐτῆς τῆς ξένης πρὸς τὰ παζάρια, καὶ ἀστυμαποβολοῦσας ἀπὸ ἔλλειψιν ἐμπορικῶν συμφέροντος. Εἰς τὸ 97 αἱ ξένοι ἐφημερίδες ἔλεγον ὅτι ἡ Τουρκία πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἀσίαν. Τώρα εὐρίσκουν ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ παρακάτω πρὸς τὴν Ἑνρώπην. Αὐο καὶ περιμένουν νὰ ἴδοῦν τὸν τόπον τῶν κοκκινίζοντα ἀπὸ φέσια, τὰ ὅποια θὰ ἐδηγοῦνται ἀπὸ καθυστερησάντας Τούρκους Βοσναρτίους καὶ θὰ φέρουν μετ' αὐτῶν πρὸς φωτισμόν τῆς ἀνθρωπότητος τὰ ὀθωμανικὰ γράμματα, ἐκεῖνα τὰ γράμματα τὰ ὅποια, μόνις μία μύγα διαπράξῃ κάποιαν ἀπροσεξίαν ἐπάνω τῶν, θέτουν εἰς ἀνοσχέριαν τοὺς σχολιαστάς.

Ζ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ἡ ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΜΑΣ

«Πάλιν τὸ ἴδιον θέμα» θὰ ἐρωτήσῃ ἰσως ἡ Διεύθυνσις τῆς φίλης «Ἑλληνικῆς ἐπιθεωρήσεως».

«Μὴ τὸ θεωρεῖτε ἐπονοιάδες ἀπαντῶμεν διότι ἔνε ἐκ τῶν ζωικωτάτων οὐ μόνον διὰ τὸν Ἑλληνικὸν ἀλλὰ καὶ διὰ πάντα ἄλλον λαόν».

Εἰς ἡμᾶς δέ, τὸ εἶπομεν καὶ ἄλλοτε, συμβαίνει μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅτι μὲ τὸν ἔρωτα εἰς τὸν Ἀνακροῦντα.

«Ὅταν ἐπιχειρήσωμεν νὰ γράψωμεν, ἀδελήτως καταλήγομεν εἰς τὸ θέμα τῆς μορφώσεως τῶν τέκνων μας, ὅπερ μᾶς κατέχει, μᾶς ἐμπνέει, μᾶς ἐνθουσιάζει. Ὅντως δὲ δὲν ἔνε μικρὸν ζήτημα.

«Εἶμαι ἀπὸ τοὺς φιλοσόφους ἐκείνους», λέγει ὁ

ὁ ἀριθμὸς τῶν πινυτιῶν Ἑλληνίδων αἰτίαις ἔχοντι τὰ προσόντα διὰ τὸν διωρισμὸν εἰς τὴν θείαν διδασκαλίαν.

Ἐξ αὐτῶν βεβαίως ἀρκεῖται δὲν ἔχον ἰσοκρίαν τὰ ἐπιτεύγματα. Αἱ περισσότεραι ὅμως θὰ περιμένουν τὸν διωρισμὸν, ὡς ἀνατολὴν εὐτυχίας ἑλικῆς δι' ἑαυτὰς καὶ τὰς οὐρανίας τῶν. Καὶ ἐπάρχον τῶν ὀλίγων θείαις δι' αὐτὰς! Καὶ μὴ πινυτιῶν τοῦ Ἀρσάκειον ἔχει τῶν ὀλίγων προσόντα δι' ἄλλην ἐργασίαν!

Ἄς οικτεῖρωμεν τὰ δυστυχῆ πλάσματα, τὰ ὅποια κοπιᾶζον ἐννεά βτη διὰ τὰ εὐρεθῶν πρὸ τοῦ χάους αὐτοῦ.

(« Ἐστία »)

Β) Ἀμέμητες πάλι καινότερες δασκάλας ξεφύρτισε καὶ στέος τὸ Ἀρσάκειον. Τί θὰ γίνοντι αἱ αἰτίαι αὐτὰ κορίτσια; Ποῦ θὰ τρυπώσων καὶ πῶς θὰ ζήσων;

Ὁ ἀρθογράφος τῆς « Οἴκου Ἑλλάδος » κλαίει τὰ παιδιὰ μας ποῦ βγαίνουν ἀπὸ τὰ σχολεῖα ἀνίκανα γιὰ κάθε πρακτικὴ δουλιὰ. Μὰ τῶν κοριτσιῶν ἡ θέσις εἶναι ἀκόμα χειρότερη. Ὅσοι δὲν μποροῦσιν νὰ πιτῶσιν μετ' ἡλικίας ἐξεντελισμοῦ, μὴ ψωμοθῆσιν δασκάλας, ἀναγκάζονται νὰ πασιῶσιν τὴ σοφίαν ποῦ τοῖς χαρίσασιν καὶ νὰ ψήφωσιν σὴν ἡρωϊὰ τοῦ « Ρητορικῶν λόγων » γιὰτὶ βλέπουν πῶς μετ' ἡλικίας ἀχρηστὰ πράγματα οὔτε τὸ ψωμὶ τὸν μποροῦν νὰ βγάλωσιν, οὔτε κανένα γαμπρὸ νὰ βάλωσιν στὸ χέρι.

Ὡς τόσο ἔπαρχει κ' ἓνα λιμάνι σωτηρίας γιὰ δαίτες. Ὑπάρχει ἡ Ἐπαγγελματικὴ σχολή, ἔπαρχει καὶ ἡ Ἐμπορικὴ καὶ Βιομηχανικὴ Ἀκαδημία. Σ' αὐτὰ τὰ δύο σωτηρία λιμάνια καὶ τὰν ὄψελα πράματα ποῦ μάθασιν θὰ ξεχάσων καὶ θὰ μάθων ἐπιτέλους καὶ μὴ χρησίμη δουλιὰ. Ὅσα κορίτσια δὲν παίρνουν τὸ δίπλωμά τους μοναχὰ γιὰ τοῦσιν περιττό.

(« Νουμάς »)

Γ) « Χιλιάδες παιδιῶν ἀπελύθησαν πάλιν ἐφέτος ἐκ τῶν σχολείων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Τὰ πλείστα ἐξ αὐτῶν εἶνε τέκνα χωρικῶν ἢ ἀνθρώπων οἵτινες σκάπτουσι καὶ ἀροτριῶσι τὴν γῆν ἄλλὰ τὰ τέκνα ταῦτα θὰ παύσων ἡ νοσικῆ ἐπὶ λόγῳ νὰ σκάπτωσι καὶ νὰ ἀροτριῶσι διότι ἔμαθον « γράμματα » καὶ θεωροῦσι τὸ πατρικὸν ἔργον ἐξεντελιστικόν. Οἱ ὀφθαλμοὶ ὅλων αὐτῶν τῶν « στρατιωτῶν » τῆς ἡμιμαθείας εἶνε ἐστραμμένοι πρὸς τὴν πρωτεύουσαν μετ' ὅσον πόθον, τὸ ὄνειρον, τὴν ὄρεξιν, τὴν βουλμίαν ν' ἀρπάξωσι μίαν θέσιν. Οὕτως εἰς τὰ σημερινὰ στρατιωτικὰ τῶν πολιορκητῶν προστίθεται νῆαι χιλιάδες μαχητῶν. Ὁ ἀγὼν τοῦ βίου μεταβάλλεται εἰς ἀγῶνα θείου. Αἰξάνει ἐπικινδύνως ὁ ἀριθμὸς τῶν προλεταρίων τῶν γραμμάτων, οἵτινες εἶνε φοβεραὶ πληγαὶ ἐκάστης κοινωνίας, εἶνε ἀνθρώποι, « οἵτινες ἐσφαλὸν εἰς τὸν προωρισμὸν τῶν » ὡς ἔλεγεν ὁ Βίσμαρκ, διότι εἶνε ὅντα παράσιτα, ἄεργα, ζῶντα εἰς βῆρος τοῦ ἐργαζομένου πληθυσμοῦ. Τὸ ἐκπαιδευτικὸν μας σύστημα πρέπει νὰ ἔχη σκοπὸν πῶς νὰ πλάσῃ ἀνθρώπους μετ' ἀποδοτικῆς γνώσεως, οἵτινες νὰ δύνανται νὰ ζήσωσιν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἔχοντες τὴν δύναμιν νὰ ἀγαπήσωσι τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν τοῦ τόπου μας, καὶ νὰ ἐργασθῶσιν εἰς τοὺς ἀγρούς, εἰς τοὺς λιμένας, εἰς τὰ ἀμώπλοια, εἰς τοὺς κήπους, εἰς τὰ δάση. Ὅταν ἔχῃς καλοὺς γεωργοὺς ἔχῃς καλοὺς στρατιωτάς. Οἱ Βούλγαροι εἶνε λαμπροὶ στρατιῶται, διότι εἶνε λαμπροὶ γεωργοί. Σήμερον διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς δὲν φθάνει τὸ συντακτικὸν καὶ ἡ γραμματικὴ. Χρειάζονται πολλὰ ἄλλα πράγματα. Καὶ αὐτὰ τὰ

πράγματα πρέπει νὰ μαθηθῶν ὁ νόσος τοῦ χωρικοῦ εἰς τὸ σχολεῖον.

(Ἐλευθέριον περιλήψεις ἐκ τῆς « Οἰκονομικῆς Ἑλλάδος »)

Θὰ ἦτο ἄδικον νὰ ὑποτιμῶσιν τὴν ὕλην τῆς ἡμετέρας, ἢς παρέσχον καὶ παρέχοντι εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν Ἑλληνίδων τὰ σχολεῖα τῆς φιλικευδαιμονικῆς ἐταιρείας. Ἰκανοὶ γενεαὶ Ἑλληνίδων ἐποιοῦσιν ἐκεῖ μετὰ τὰ νήματα τῶν γνώσεων, αἵτινες ἐθεωροῦντο ἀναγκαῖαι κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, καὶ αἵτινες ἀναγκαῖαι εἶνε σήμερον εἰς περιορισμένον ἀριθμὸν—λίαν μικρὸν ὅμως—δεσποτιδίων, δι' εἰδικὸν σκοπὸν προωρισμένων.

Ἄλλ' ἢ ἐν γένει ἐκπαιδευτοὶ ἤλλαξε σήμερον ὄντιν εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ μόνον οἱ παρ' ἡμῶν (μὴ ἐξευρωμένον καὶ τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας ἀρμοδίων ἢ ἀναρμοδίων) προσεκολλήθησαν ὡς ὄστρεον εἰς τὰ παλαιὰ καὶ ἐθρωτιῶντα καὶ δὲν εἶχον ὀφθαλμοὺς διὰ τὰ ἴδωσι τί πέριξ τῶν συμβαίνει καὶ πῶς προοδεύει ὁ κόσμος σήμερον.

Ἄν βλέπωσιν οἱ τυφλωτικότεροι οὔτοι οἱ ἐμφθίσωμεν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀσυνείτου τηλεγράφου, τῶν ἀποκινήτων, τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὀνείρων τῶν ἀλχημιστῶν (μετατροπὴ ἐνὸς στοιχείου εἰς ἄλλο).

Ἐἰς τὴν ἐποχὴν τῆς λύσεως τοῦ προβλήματος τοῦ Ἰάκρου διὰ τῶν ἀεροπλάνων τοῦ Μπλερῶ, τοῦ Ριῦτ, τοῦ Λάθαν, καὶ διὰ τῶν ἀεροστάτων τοῦ Ζέππελιν καὶ τῶν ἄλλων ἐξόχων τῆς ἐποχῆς μας ἐρευνητῶν.

Ἐἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἤρχισεν νὰ λήγῃ τὸ ἀνασχολῆσαι ὅλους τοὺς φιλοσόφους ὅλων τῶν αἰώνων πρόβλημα τῶν ἀρχικῶν παραγόντων τοῦ ὀνείρου κόσμου, τῆς ὕλης καὶ τῆς δυνάμεως.

Ἐἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ μεγαλοφυῆς Ὀστβαλδ καὶ ὁ ὀξύνου; Λεμπὸν ὑποστηρίζουσι πειστικῶς τὴν ἀ ν ν α ρ ξ ί α ν τ ῆ ς ὕ λ η ς καὶ τὴν ἴσχυριν μόνον τῆς ἐνεργείας.

Ἐἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν κατεργασθῆ καὶ αὐτὴ ἡ φύσις τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, γνωρίζομεν δὲ ὅτι ἔνε καὶ αὐτὸς ὕλη, κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε περὶ αὐτῆς ἐκδοχὴν, καὶ οἱ ἀποτελεῖται ἐξ ἐλαχίστων ὕ λ ι κ ῶ ν μ ε ρ ε ἰ δ ί ω ν τῶν καλονμένων ἠλεκτρονίων ἢ ἠλεκτρονίων.

Ἐἰς ἐποχὴν καθ' ἣν καταπολεμοῦνται ἐπιτυχῶς οἱ φοβερώτεροι τῶν λοιμῶν, καὶ αἱ φορικότεραι τῶν νόσων, καθ' ἣν ἀνανεοῦνται οἱ ὄργανισμοὶ καὶ διεξάγεται—μέχρι σημείου τινος—τελεσφόρως ὁ κατὰ τοῦ θανάτου ἀγὼν.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀγροῦσιν συνήθως οἱ διέποντες τὰ τῆς παιδείας μας, καὶ ἐννοοῦσι νὰ οὐξῶσιν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν μετ' ἀνευματικῆν τροφήν ἣς ἀποτελεῖ σήμερον ἀτόχημα ἀ ν α ρ ξ ο ρ ι σ μ ὸ ν !

1 Η. γ. θὰ τὸν ἐδίδασκον ἐνταῦθα οἱ χυνοὶ τῆς λέξεως « ἐποχὴ » ἔνε ξενικὴ καὶ σούλοκος.

Ἄν γνωρίζον ἡσυχῶς τὴν μεγάλην ἀλήθειαν τὴν ὅποιαν ἐκέρυξεν ὁ Jules Simon καὶ τὴν ὅποιαν ἔπρεπε νὰ χαράξωσιν ἀνεξίτηλος μεγάλως γράμμασιν εἰς τὸν θυρεὸν τῆς ἀσιδῶσιν τῶν :

« Ὁ ἔχων τὰ κρεῖττονα σχολεῖα λαὸς ἔνε ὁ πρῶτος· εἷν δὲ δὲν ἔνε νῦν, ἔσται μετ' ὀλίγον ».

Τίς ἔνε ὁ λόγος δι' ὃν ἀποσοδοροῦμεν καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκπαιδεύσεως ὅπως καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα καὶ δὲν τείνομεν νὰ ἔχωμεν τὰ καλύτερα σχολεῖα;

Ἀσυσχῶς καὶ αἱ παρὰ τὰ καὶ ἡ προσήλωσις ἡμῶν εἰς τὰς ἰδέας τῶν παλαιῶν μεγαλείων μᾶς ἀφαιροῦσι τὴν ψυχρῆς, τὴν πρακτικῆς σκέψεως καὶ μᾶς καθιστοῦσι σφοδριστὰς πατριώτας, ἄνευ κρίσεως.

Ὁ γνωστὸς οἰκονομολόγος τοῦ Βερολίνου L. M. Goldberger ἐν τῇ ὁραίᾳ περὶ Ἀμερικανῶν καὶ Ἀμερικῆς μελέτῃ του γράφει ὅτι : « ἢ Ἀμερικῆ προοδεύει διότι δὲν προσκολλᾶται εἰς τὴν α ἰ ὄ ν ι ο ν ἀ ρ χ α ἰ ὀ τ η τ ι α. Οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἔνε ἀνθρωποὶ τοῦ παρελθόντος, δὲν ἔχουσι παραδόσεις ».

Ἄν τοῦτο ἐκεῖ ἐπικρατεῖ ἢ πρακτικότης, διὰ τοῦτο προοδεύουσι, μεγαλύνονται, ἐπικρατοῦσιν.

Ἄλλὰ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς προοδεύοντας νέους κόσμον ἐπικρατεῖ ἡ πρακτικότης. Εἰς τὴν Ἀυστραλίαν σπουδάζουσι γεωργικὰ, ἐμπορικὰ, βιομηχανικὰ, οἰκονομικὰ. Τύσων ὀλίγοι ἔνε οἱ ὀπαδοὶ τῶν θεωρητικῶν κλάδων ἐκεῖ ὅσοι εἰς τὰς Ἀυστραλιακὰς βουλάς δὲν ἔπαρχει οὔτε εἰς δικηγόρους. Ὁ John Murray ὁ νέος πρωθυπουργὸς τῆς πολιτείας Βικτωρίας δὲν εἶπεν οὔτε ἓνα δικηγόρον ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Ἀποικίας διὰ τὰ τῆν ἀναθέσει τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης, ἡραγκίσθη δὲ νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν βιομηχανικὸν Brown ὅστις πρὸ τριακονταετίας εἶχε κάποτε ὑποστῆ « νομικὰς » ἐξετάσεις ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἄν πρέπει νὰ παρασφραγίσωμεθα οὔτε εἰς τὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς χώρας ἐν γένει, οὔτε εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ μας πρῶγματα ἐκ τῶν ἐγγενῶν μὲν, μὴ πρακτικῶν δὲ, ὅσων τῶν λαῶν πρὸς τὰ « περασμένα μεγαλεῖα ».

Ὁ πρίγκιψ Bulow, ὁ τέως γερμανὸς ἀρχικαγκελάριος ἐν τῇ ἱστορικῇ του συνεντεύξει, ἦν ἔδωκε, μετὰ τὴν παραίτησίν του, εἰς τὴν « Ἀμβούργειον Ἀνταποκρίσειν » εἶπε ὅτι τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἐξῆς ἀξιοσημεῖα :

« Ὁ Βίσμαρκ μᾶς ἐδίδαξεν ὅτι ὄχι σιγμαῖα ἢ ἀπροσοδιώριστοι λαὶ καὶ ὁ ρ ε μ α ἰ ο ὀ δ ἔ π ε π α λ α ἰ ω μ ε ν α ἰ θ ε ω ρ ἰ α ἰ, ἔνε ὁ γνώμων σφαιρικός καὶ δικαιοσύνης νὰ ἔξῃ ἠθικὴν ὑπόστασιν πολιτικῆς, ἀλλὰ μόνον τὸ πραγματικὸν καὶ διαρκὲς συμφέρον τοῦ λαοῦ ἐν συνόλῳ ».

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ ἕτερον δόγμα τοῦ αὐτοῦ μεγάλου Βίσμαρκ : « Ἄν πολιτικὴ τις ἢ πολιτικαὴ ἐνέργεια ἔνε ὀρθή, δὲν δύναται, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, νὰ κερθῇ ἀμέσως, ἀλλὰ μόνον μετὰ πάροδον ἐτῶν δὲν πρέπει

νὰ ἀναβιάλωμεν τὸ ἀναδιοργανωτικὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἔργον, διότι θ' ἀπαιτηθῶσιν ἔτη ἵνα ἴδωμεν τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ ἀποτελέσματα ».

Ο. Α. ΡΟΥΣΣΟΥΠΟΥΛΟΣ

ΑΙ ΤΑΣ Ἀθήνας ἢ πρώτην τοῦ μηνὸς Ἀυγούστου θὰ παραμείνῃ ἡμέρα ἀληθινῆς ἡμέρας ἱστορικῆς. Ὁ ἀναγνώστης τῶν ἐφημεριδῶν τῆς ἐπομένης ἔλαβεν ἤδη σαφῆ εἰκόνα τῶν ὅσων ἐξετελίχθησαν κατὰ τὴν νύκτα τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ἐλέχθησαν τόσων τερατιῶν καὶ ἐπιστεῦθησαν τόσων ἀπίστευτων γεγονότων ὅσοι μόνον ἡ ἰδέα ἐγκρατικῆς παρακρούσεως ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ τὴν κολοσιάν ἀπὸ τὴν ἐδυσίαν μᾶς κοινωνίας. Βαθῆς ὄμως παρατηρητῆς δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀποδώσῃ εἰς παθολογικὴν κατῆστασιν, διότι τότε ἀλλοίμονον, ἢ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία θὰ ἦτο τόπος ἐκφυλισμένων καὶ μωρῶν ἀνθρώπων. Ἀπλῶς ἦτο μίαν ψυχολογικὴ κατῆστασις ἀνθρώπων καταστάντων ἐδθτικῶν ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων φλιβερῶν καὶ αἵτινες κατέστησαν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν παντὸς Ἑλλήνος ἐνεπίφορον εἰς τὴν ἀποδοχὴν καὶ τῶν πλέον ἀπιστεῦτων γεγονότων μόνον καὶ μόνον διότι πιστεύον καὶ παραδεδεμένοι μόνον καὶ μόνον εἰς τὰ κατακλιζόντα τὴν ψυχὴν του οὐρανοῦ ἄνθρωποι ὀδύνης, πόνου καὶ σπαραγμοῦ. Ἡ πατριωτικὴ ψυχὴ τοῦ Ἑλλήνος ἐγκαταρτοῦσα εἰς τὴν ταπεινώσεως ἢς ὑπέστη ἢ πατρίδος ἐπόθησε νὰ ἴδῃ ἑαυτὴν ἀναβαπτίζομένην εἰς ἀτριμοσφαιρῆ ἡρωϊσμοῦ, εἰς ἐκδηλώσεως ἀκρατικῆς πατριωτικῆς ἡρώσεως, καὶ εἰς διαβήματα μεγαλοφυῶς ἀπογνώσεως καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠθέλησε νὰ σκεφθῇ ἄλλ' ἔδωσε πίστιν εἰς εἰκόνας παροβόλους ἐκτυλιχθείσας δῆθεν ἐν Κρήτῃ, περὶ τὸ ἱερὸν σύμβολόν του, τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, καὶ οὕτως ἐδημοσεύθησαν καὶ ἐπιστεῦθησαν αἱ φοικιαστικαὶ ἐκείνην λεπτομέρειαι τῶν φανταστικῶν γεγονότων, αἵτινα τοσοῦτον κατετάραξαν καὶ συνεκλόνησαν τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν.

Z.

ΤΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΤΟΥ LE CUILLOIS

[ΔΙΗΓΗΜΑ]

Τί νὰ σὰς εἶπω ἀκόμη; Νὰ σὰς διηγηθῶ τὴν ἱστορίαν τῶν νῶν μου... Τὰ ὀνόματα μόνον τῶν ἐστρατευτῶν μετεβλήθησαν· εἶναι ἀραβικὰ καὶ ρωσικὰ διότι εἶχον τρεῖς νῆους εἰς Κριμαίαν, ἐκ τῶν ὑποίων, δύο μόνον ἐπανήλθον, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ὁ εἰς εἶνε λοχαγὸς καὶ ὁ ἄλλος ταγματάρχης.

Καὶ ὁ ἄλλος ὁ νῆός μου ὁ ὑποπλοίαρχος καὶ αὐτὸς παρευρίσκατο ἐκεῖ. Καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους τῶν τριῶν λίκμπουν τὰ παρῆρημα τῆς ἀνδρείας.

— Ἀλλὰ σῆς, διέκοψεν εἰς τῶν παριστιμένων, πῶς γίνεται νὰ μὴ ἔχετε τοῦλάχιστον τὸ στρατιωτικὸν μετάλλιον;

— Νομίζετε λοιπὸν ὅτι πραγματικῶς τὸ ἀξίζω;... Ναί· ἀλλ' ἀπεχώρησα τῆς ὑπηρεσίας τὸ 1840, μετὰ 33 ἔτη συμπληρωμένα καὶ ἄλλα 18 τὰ ὑποῖα ἔζησα ὑπὸ τὰς σημαίας... Καὶ τὸ στρατιωτικὸν μετάλλιον δὲν ἀφορᾷ τὸ παρελθόν...

Ἄλλ' ἄς τελειώσωμεν, διότι θὰ σὰς ἔγεινα ἐνοχλητικὸς.

Τέσσαρες τῶν νῶν μου ἀπέθανον. Ἡ καὶνένη ἡ γρηγοῦλα μου, ἡ ὀψία ἔζη τόσον εὐτυχῆς πλοσίον μου ἐν τῇ καλύβῃ τὴν ὁποίαν ἐξηγόρασαν οἱ υἱοί μου, ἡ πτωχὴ μου Γαλλία, ἀπέθανε καὶ αὐτὴ πρό τιμῶν ἑτῶν. Καὶ σήμερον ἔμεινα μόνος, διότι οἱ υἱοί μου ἀνήκουσαν εἰς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν σημαίαν, καὶ διὰν ἔρχονται νὰ περᾶσωσι ὀλίγας ἡμέρας ὑπὸ τὴν ἀγροικίαν μου στέγην, παρ' ὅλην τὴν εὐτυχίαν τὴν ὁποίαν ἡ παρουσίαν των μοῦ προξενεῖ, σκέπτομαι μόνος μου ὅτι ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀγάπη μου εἶνε κλοπὴ πρὸς τὴν πατρίδα, πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα!...

Ὅταν ἤμην στρατιώτης, ποτὲ δὲν ἐζήτησα τὴν παραμικρὴν ἄδειαν, ἐγὼ! Εἶνε ἀληθὲς ὅτι δὲν εἶχον κανένα νὰ ὑπάρχω νὰ ἴδω... Ὡς ὁ φιλόσοφος Βίας, ἔφερον μετ' ἐμοῦ ὅλην τὴν περιουσίαν μου... καλλίτερον ἀκόμη, ἔουρον μετ' ἐμοῦ τὴν εὐτυχίαν ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς γυναικὸς μου, τῆς Γαλλίας!

Ἐπίρρονοι στυγαὶ καθ' ὡς ἀναπολῶ μετὰ θλίψεως τὰ ὑπαίθρια καταλύματα τῶν στρατοπέδων μετὰ τὸ εὐθυμα τραγουδάκια, ὅπου εἶμεθα τόσον εὐχαριστημένοι νὰ ὑποφέρωμεν διὰ νὰ ἐξαγοράσωμεν τὴν

ρίκην... Ἄλλοτε πάλιν με καταλαμβάνει μανιώδης ἐπιθυμία νὰ ἀναλίβω ὑπηρεσίαν...

— Εἰς τὴν ἡλικίαν σας!

— Αὐτὸ λέγω καὶ ἐγὼ μόνος μου, ἀπιστινάζων. Δὲν εἶμαι πλέον καλὸς διὰ τίποτε...

Τὴν στιγμὴν ταύτην, τὸ μυστηριώδες πρόσωπον διέσχισε τὸ πλῆθος καὶ ἐπλησίασε τὸν γέροντα στρατιώτην.

— Μὲ συγχωρεῖτε φίλε μου, τῷ εἶπε μετ' ἄρρητον ἰσχυρὴν καὶ βαθῆως ἔντονον, με συγχωρεῖτε, εἰς' ἐξ ἀκόμη καλὰ διὰ καὶ τι!

Σεῖς δύνασθε νὰ χρησιμεύσητε ὡς παράδειγμα εἰς τὴν νέαν στρατιωτικὴν γενεάν. Βλέποντες τὰς λευκὰς σας τρίχας καὶ τὸ στρατιωτικὸν σας παρῆρημα, τὸ εἰ κερκὲς καὶ συμπλαθὲς οἱ νέοι στρατιῶται, οἱ ἐν ὑπλοῖς υἱοί σας, οὕτως εἰπεῖν, θὰ μίθωσι νὰ τιμῶσι τὸ στυδίον των.

Θὰ κλίνωσι τὴν κεφαλὴν κατὰ τὴν διὰβυσσόν σας λέγοντες. Εἶθε καὶ ἐγὼ μίαν ἡμέραν νὰ φέρω τὸν εὐγενῆ τοῦτον στέφανον ἐκ λευκῶν τριχῶν, καὶ ν' ἀκτινοβολῶ ἐκ τῆς φανοστροφάνης, ταύτης τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς τιμότητος!

Ὡς πρὸς ὑμᾶς, ὦ μειωώφρον γέρον, ὦ μεγάλη καρδιά κεκοιμημένη ἐν τῇ σκιᾷ, ἡ ἱστορία σας ἀνεκίνησεν ὅλας τὰς χορδὰς τῆς ψυχῆς μου.

Καὶ ἐγὼ ἐπίσης, ἐνόμισα ὅτι ἐπαναβλέπω ἐκεῖνον περὶ τοῦ ὁποῖου ὀμιλεῖτε, ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἀγαπᾶτε ὅσον τὸν ἀγαπῶ καὶ ἐγὼ.

Καὶ ἐγὼ εἶδον καὶ ἤγγισα διὰ τοῦ δακτύλου τοὺς ἀθανάτους ἐκείνους ἀγῶνας ἐν ᾧ ἐν τῇ διηγήσει σας παρήλαυνον ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς σας. Ἐθαύμισα τὴν ἀπλότητα τοῦ μεγαλείου τῆς ψυχῆς σας καὶ τοὺς γονεῖς σας καὶ τοὺς υἱούς σας ἀποθανόντας ἐν τῷ πεδίῳ τῆς τιμῆς.

Ὡ γέρον στρατιώτα, ὁποῖα ὥραία σελεῖς ἡ ζωὴ σας!

Ὅποῖον ὥραϊον μίσημα ἡ μειωώφροσύνη διὰ τοὺς ματαιοδόξους ἐκείνους τοὺς ἐστολισμένους μετὰ μάταια ἀθύρματα τὰ ὁποῖα τοὺς κάμνουν νὰ φαίνονται κατὰ τι, ἐν ᾧ δὲν ἀξίζον τίποτε! Ὁ σταυρὸς τὸν ὁποῖον σὰς ἔδωκεν ὁ Ἀυτοκράτωρ εἰς τὸ Βατερλώ, φυλάξετέ τον, φέρατέ τον δημοσίως, φίλε μου· βραδύτερον θὰ σὰς παραδώσω τὸ δίπλωμα εἰς τὸ ὁποῖον ἔχετε τόσα δικαιώματα. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ. Ὁ εὐγενὴς σκοπὸς τὸν ὁποῖον προετίθεσθε ἐρχόμενος εἰς Παρισίους δὲν μοῦ ἐπροξένησεν ὀλιγοτέραν εὐτυχίαν.

Σύντροφε τοῦ Μεγάλου Ἀνδρός, φίλε μου, δέχθητε ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ κληρονόμου του τὸ Μετάλλιον τῆς Ἀγίας Ἐλενης!

Καὶ ὡς λέγει πρὸς πάντας, κατὰ τὴν ἐκφρασίαν σας! Καὶ αὐτὸς ἦτο μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.—Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ὁ γέρον στρατιώτης, συγκεκνημένος ὡς δειλὴ νεάνις, ἠγέρθη, ἀπεκαλύφθη, καὶ ἔλαβε

* Συνέχεια ἐκ Σελ. 693.

μετὰ σεβασμοῦ τὸ μετάλλιον, ὅπερ τῷ ἔτεινεν ὁ ἄγνωστος. Ἐπειτα ἐφώνησεν. «Ζήτω ὁ Ἀυτοκράτωρ».

Καὶ τὸ πλῆθος ἐπανελάβεν ἐπὶ μακρὸν τὴν κραυγὴν ταύτην τῆς καρδίας.

Οἱ δύο κύριοι ἦσαν δύο ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῶν Ἀνακτόρων. Ὁ ἐν τῷ πλῆθει ἄγνωστος ὁ Ναπολέον ὁ τρίτος· λέγεται ὅτι ὁ Ἰωάννης Μαθιᾶς ἐδείκνυσε τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἐν τῷ Κεραμικῷ.

Καὶ πάντοτε διηγῆται ἐν Ἀντίμῳ τὴν ἱστορίαν ταύτην εἰς ὅτινα θέλει νὰ τὴν ἀκούσῃ.

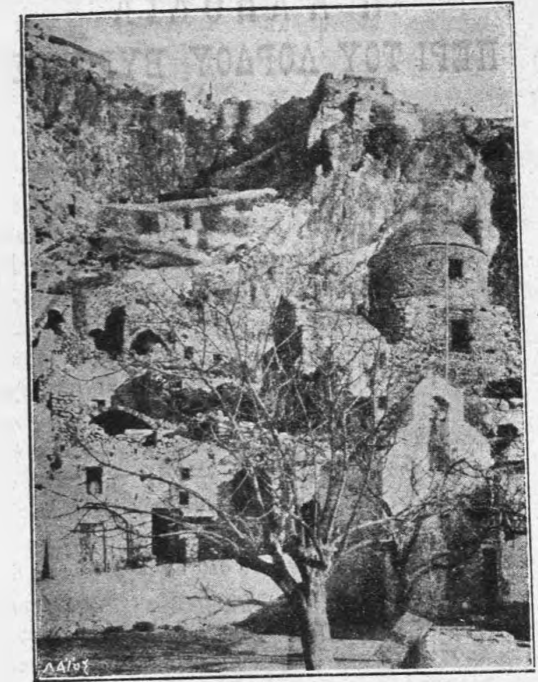
— Τώρα δύναιμι ν' ἀποθάνω, προσθέτει· ὄλοι μου οἱ πόθοι ἐξεπληρώθησαν.

HP. ΣΤΑΥΡΟΥ

Η ΕΙΣΘΑΟΣ τῶν Συντεχνιῶν εἰς τὴν ἐνεργὸν διεύθυνσιν τῆς Πολιτείας εἶνε ἀπαρχὴ θεσμοῦ, ὅστις δύναιται νὰ λήβῃ μεγίστας διαστάσεις. Αἱ Συντεχνίαι ἐν Ἑλλάδι εὐρίσκονται εἰς ἀρχέγονον κατάστασιν, καίτοι οὐδὲν ἐκώλυεν, ἵνα κατὰ τὰ τελευταῖα

δέκα ἔτη λυβον συμπαγῆ ὑπόστασιν.

Ἄλλαχού ἡ Συντεχνία εἶνε δύναμις, ἡ δὲ ἔννοια τῶν Συντεχνιῶν εἶνε βίαιος τῆς νεωτέρας συλλήψεως τοῦ κράτους. Αἱ Συντεχνίαι καλῶς ὀργανωμέναι εἶνε αὐτὸ τὸ Κράτος. Τὸ σημερινὸν Κράτος, ὅπως εἶνε συμπληγμένον, δὲν μέλλει νὰ διανύσῃ μακρὸν βίον. Ἡ ὀργάνωσις τῶν Συντεχνιῶν θὰ τὸ ὑποκαταστήσῃ. Πρόδηλος ἐπομένως ἡ σπουδαιότης, ἡν κέκεται τὸ ζήτημα τῆς τύχης καὶ διαμορφώσεως τῶν Συντεχνιῶν. Δὲν ἔσχον ἀφορμὴν νὰ μελετήσω τὸν ὀργανισμόν τῶν παρ' ἡμῖν Συντεχνιῶν· ἀλλ' ἡ ὑπαρξὶς αὐτῶν ἀπὸ τινος ἐμφαντικῶς ἐλκύει τὴν ἀντίληψιν πάντων. Ἡ ἐντύπωσις, ἡν ἀποκομίζω ἐκ τῆς προσφάτου ἐνεργείας αὐτῶν, εἶνε, ὅτι δὲν ἔχουσιν ὀρισμένον πρόγραμμα καὶ ὅτι ἡ τακτικὴ των εἶνε σφαλερὰ ὑπὸ στρατηγικὴν ἔπισην. Συμπεραίνω προσέτι, ὅτι δὲν ἔχουσιν ἀρκετὰ χρήματα, τὰ χρήματα δὲ ὅχι μόνον εἶνε τὰ νεῦρα τοῦ πολέμου, ἀλλὰ προσοπίζονται καὶ κατὰ πάσης πρὸς δωροδοκίαν ἀποπειράς ἐξωθεν. Φρονῶ, ὅτι αἱ Συντεχνίαι ὑφείλουσι νὰ ἀσχοληθῶσιν ἐπὶ τινὰς μῆνας εἰς καταρτισμὸν ὀρισμένου προγράμματος διατυπώσαντος θετικὰ καὶ ἀναμφισβήτητα αἰτήματα, παραδείγματος χάριν φόρον ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος καὶ νομοθετικὴν πρόνοιαν περὶ τοῦ ἐργάτου. Ὅσακις δὲ πρόκειται νὰ διατυπώσωσιν αἴτημα καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ συνοδεύωσι μετ' ἀπειλῆν, ὅτι θὰ προσκαλέσωσι τὰς ὁμάδας, ὑφείλουσι νὰ εἶνε ἐπερβέβηται, ὅτι ἡ ἀπειλὴ θὰ ἐκτελεσθῇ, ἄλλως ἢ ἐξουσίαι καὶ ἡ

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΗΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ

πλουτοκρατία, ἅπαξ τῆς ἀπειλῆς μὴ ἐκτελεσθείσης, θὰ ἀδιαφορήσωσι καὶ ἡ ζημία τοῦ ἀγῶνος τῶν ἐργατικῶν τάξεων ἔσται μεγίστη. Φρονῶ τέλος, ὅτι αἱ Συντεχνίαι διὰ παντὸς τρόπου, διὰ ὀργανισμοῦ καταλλήλου εἰσφορῶν, κυρίως μὲν προσερχομένων ἀπὸ τὸν πενιχρὸν ὀβολὸν ἐκάστου ἐργάτου, ἀλλὰ προσέτι καὶ ἀπὸ τὴν ἐθελουσίαν ἐλευθεριότητα τῶν συμπαθόντων ὑπὲρ τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου, ὑφείλουσι τὴν σχηματίσωσι ταμεῖον, ἵνα δύνανται ν' ἀπαντῶσιν ἀπροσκόπως τὰ ἐξοδα τῆς ἐνεργείας των, χωρὶς νὰ φοβιῶνται χαλίρωσιν αὐτῆς ἐλλείψει χρημάτων. Σχεδὸν βλοῖ σήμερον εἶνε συμπαθῶς διατεθειμένοι ὑπὲρ τῆς τύχης τῶν ἐργατικῶν τάξεων καὶ δὲν ὑπολείπεται εἰμὴ λελογισμένη ἐνέργεια, ὅπως αἱ Συντεχνίαι ἐκπληρώσωσιν ἐπιτυχῶς τὴν ἀποστολὴν των. Ὡς τελευταῖον νοθέτημα ὀφείλω νὰ προσθέσω «φοβοῦ τοὺς πολιτευομένους καὶ δῶρα φέροντας».

(Ἐκ τοῦ «Γιζοσπάστου» καὶ «Ἐστῆς»)

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ*

Ο θόρυβος των γεγονότων τούτων διεδόθη, εν τός όλίγοις καθ' όλον τόν Λονδίνον και έγεινε τόν άντικείμενον πασών των συνδιαλέξεων. Έλαβον πάντες σχεδόν τήν προστασίαν της Λαίδης Βύρωνος. Δέν έβλεπον πλέον έν αύτῃ ή τόν θύμα ενός ιδιοτρόπου και άνθρώπου άνθρώπου, ενός παράφρονος επικινδύνου εις αύτήν υπό πᾶσαν έποψιν. Τό όνομα της Κυρίας Marilyn άνευ γνωστού εις όλος αύτῃς τᾶς διαδόσεις. Και έκατηγόρουσαν αύτήν ότι διεφθείρε τόν λόρδον Βύρωνα ζητήσασα να τόν άποσπάση από της γυναικός του. Άν και ήρνεϊτο αύτη διά του μάλλον πανηγυρικού τρόπου ότι ουδέποτε είχεν ένοχόν τινα μετά του ποιητού στέτιν, δέν έστιγματίσθη διά τούτο έλιγώτερον υπό της βοής του πλήθους. Άπεφάσισε να κάμη έκκλησιν προς τόν δικαστήριον τούτο της κοινῆς γνώμης. Και πρᾶ πάντας τᾶς προσπάθειάς των φίλων της ανέλαβε να υποδυθῆ πρόσωπόν τι έν θεατρικῷ έργῳ άναγγελθέντι διά προγραμμάτων κατά τήν έσπέραν εκείνην. Η αίθουσα ήτο πλήρης. Άνεπετάσθη ή Αύλαία. Ένεφανίσθη ή κυρία Marilyn. Υπήρξε δι' αύτήν μία φοβερά και τρομακτική δοκιμασία. Μόλις είχε διασκελίση τήν γωνίαν των παρασκηνίων και κραυγή φόβης και έκδικήσεως άντήχησε πανταχόθεν, τᾶ θεωρεῖα έμείνοντο κατακραυγάζοντα έναντίον της. Η πλατεῖα του θεάτρου εξηγήθη δλόκληρος. Οι έν τοῖς θεωρείοις έφώναζον εις αύτήν να άποσυρθῆ μετά σωρείας καταφρονητικῶν ύβρεων. Κατεμείνοντο άπεριφράστως αύτήν δι' έλαττώματα και τᾶς μάλλον έπονειδίστους κακίας. Υπέμεινε τήν έπίθεσιν ταύτην μετά θανααστής καρτερίας. Δέν άπήνητησεν εις τᾶς κραυγᾶς δι' ὧν θᾶ ξεδιώκετο έκ του θεάτρου, άλλ' έπροχώρησε μέχρι των φώτων του προσκηνίου. Τό βᾶδιμά της ήτο σταθερόν και άφοβόν. Έκαμε σημεῖον διά της χειρός ότι ήθελε να όμιλήσῃ. Αφ' ής στιγμῆς ήδουήθη να κρατήσῃ τῷ θορύβῳ και να άκουσθῆ, είπεν :

— Όχι, όχι δέν θᾶ άποσυρθῶ ζῶσα υπό τόν βάρος αίσγους του όποιου δέν είμαι άξία, θέλω και πρέπει να άκουσθῶ. Ο τόνος της φωνῆς της, ή στάσις της, είχον έλθῃ τήν γαλήνην της άθωότητος. Η φωνή της ήτο συγκεκινημένη αλλά σταθερά. Ητο θέαμα έπιβάλλον τό θέαμα νεαρᾶς και ώραιάς γυναικός άνθισταμένης μόνης εις τόσον δαιμονιώδεις κραυγᾶς και ζητηύσης να δικαιωθῆ. Η τόλμη της, ή καλλονή της

* Συνέχεια έκ σελ. 660.

ώς λέγει ή καρδία του δέν θᾶ έπανεστάτει, μολοντι ήρνεϊτο έν τόν συγγωρήσῃ.

Even though unforgiving, never
Gamst thee shall my heart rebel.

Οι στίχοι ούτοι έθεωρήθησαν έν τούτοις έν Άγγλία ως ύποκριτικά φωναστικά. Η Λαίδη Βύρωνος δέν έφάνη ποσῶς μάλαχθείσα, σφου δέν άνεκάλεσε τήν άπόφασιν ήτις έκράτει μακράν αύτῆς τόν σύζυγόν της.

Αυτό τό συγκινητικόν παράπονον τό όποῖον έκίεινε τᾶ δάκρυα της κυρίας Στάελ δέν άπέσπασε μίαν λέξιν εὖσπλαγγίας από τᾶ κεκλεισμένα γείλη της Λαίδης Βύρωνος. Βωθῆ έφ' όσον ο σύζυγος της έζη δέν διέκοψε τήν σιωπήν παρά μετά τόν θάνατον του ποιητού όποτε δέν υπήρχε πλέον εκείνος διά να υπερασπίση έαυτόν, έξασφαλισθῆτε διά της καταστροφῆς των άπομνημονευμάτων του τήν όποιαν κατώρρωσε να έπιτύχῃ ένεκα του άσθενούς χαρακτήρος του Μοϋρ έξῆλθε της έπιφυλακτικότητος τήν όποιαν άνευ ουδεμῶς ανάγκης είχε τηρήσει μέχρι της στιγμῆς εκείνης. Και υπό τήν πρόσφασιν ότι ο Μοϋρ έθετεν υπό κρίσιν τούς γονεῖς της αποδίδων εις τήν έπυρροήν αυτών τήν λύσιν του γάμου διεξεδίχησε δι' έαυτήν και μόνην τήν εὖθύνην του χωρισμού και έξῆγησε διά πρώτην φοράν εις τόν κοινόν τᾶ γενναῖα του χωρισμού τούτου έλατήρια. Χωριζομένη του συζύγου της, έλεγεν, ότι έπίστευεν αυτόν προσβεβλημένον τᾶς φρένας. Αί σκηναί των όποιων αύτῆ ή ίδια υπῆρξεν ο μαρτυς και τό θύμα έν τῇ οίκια της, τήν έκαμαν να πιστεύσῃ ότι ο σύζυγός της άπόλωσε τό λογικόν. Διεβεβᾶίου μάλιστα ότι ή οικογένεια του λόρδου Βύρωνος και ο υπηρέτης αυτου έδίδον να έξυπονοηθῆ ότι εις μίαν τοιαύτην έκρηξιν της απελπισίας του ήδύνατο να θέσῃ τέρμα εις τήν ζωήν του.

(Άκολουθεῖ) ΜΙΑΤ. Ι. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

ΙΣ καινοτομίαν ότως εδερρητικῆν διευκολύνουσαν κατά πολύ τόν έμπορικόν και βιομηχανικόν κόσμον προέβη ο Γενικός Διευθυντής του Σιδηροδρόμου Ηελοποννήσου κ. Αντ. Κ. Μίτσας.

Ο νεαρός Διευθυντής Ηελοποννήσου ευθυνητής, ο άθροβίβος εργαζόμενος και υπῆρ των συμφερόντων της εταιρίας και υπῆρ των συμφερόντων της κοινωρίας, κατόπι ενδεδελεούς, επιμόνου και συστηματικῆς εργασίας, κατόπι έπισταμένης και μακρᾶς μελέτης των κρατούντων εις τούς Εθροπαικούς και Αμερικανικούς σιδηροδρόμους κατέληξεν εις τήν άποδοχῆν του συ-

στήματος τοῦ ταξειδεύειν κατά χιλιόμετρα δυνάμει βιβλιαρίων τεθιμένων εις τήν διάθεσιν του ταξειδιώτου. Η χρῆσις των τοιούτων βιβλιαρίων επιφέρει εις τόν ταξειδιώτην οικονομίαν από 32-37% ήτις έλαττοῦ τᾶς δαπάνης του ταξειδιου υπῆρ τό έν τρίτον, πράγμα τό όποῖον ήνε ότως εδερρητικώτατον διά τήν έμπορικῆν και βιομηχανικῆν τίξιν των επαρχιών, τήν έχουσαν άμεσα έμπορικᾶ συμφέροντα εις τήν προτιθεύσαν και τάνάπαιιν. Τα χιλιμετρικᾶ ταῦτα βιβλιαρία ήνε δύο ειδῶν. Είνε διαρκείας έξ μηνῶν και διαρκείας ενός έτους, και διά μὲν των πρώτων δύναται ο επιβατίας νᾶ έξαντλήσῃ και βοήθειαν 1000 χιλιόμετρα, διά δε των δευτέρων 2500 χιλιόμετρα. Τιμῶνται δε τά μὲν πρώτα δο. 90 διά τήν Α' θέσιν, δο. 75 διά τήν Β' και δο. 45 διά τήν Γ', έν φ' τά βιβλιαρία των 2500 χιλ. τιμῶνται διά τήν Α' θέσιν δο. 210, διά τήν Β' δο. 175 και διά τήν Γ' δο. 105. Άν δέ σημαίωσῃ να μη έξαντληθῶσι τά χιλιόμετρα κατά τό δούστημα της εξαμηνίας ή του έτους τότε τά επι πλέον μεταφῆρονται εις νέον βιβλίον υπῆρ του επιβατίου. Συγκαιροποιουν από ψυχῆς τόν κ. Μίτσας διά τήν πραγματευομένην του νεωτερισμῶ τουτόν θεῖς θᾶ δώση νῆαν ζωήν εις τᾶς εργασίας της εταιρίας και δι' προσφῆρη αληθεῖς πληρησίας εις τόν έμπορικόν κόσμον της Ηελοποννήσου.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΤΙΚΑ

(Έκ του διευρωματάρου μου)

— Η Μυτιλήνη ώρίσθη τόπος έξορίας πλείστον μεριστῶν της Οθωμανικῆς Αύτοκρατορίας.

— Πρώτος έξόρωτος έφθασεν εις Μυτιλήνην ο Ριζᾶ πασοῦς τέως έπουρογός των Σιρατιωτικῶν.

— Ένεκλεισθη εις τό φρούριον της Μυτιλήνης και διά τᾶς πρώτας ήμέρας της εγκραδείξεώς του υπῆρφερον όχι όλίγον.

— Συνθενόμενοι δυο του Μουχλῆ Βέη, πρώτον έξαδέλφου του Χαλιμῆ πασοῦ εθνεγούς αναλαβόντος να μᾶς ξεναγήσῃ, ανήλθομεν εις τό φρούριον προς έπίσκεψιν αυτου και ει δυνατόν και του ένδιατημάτος του Ριζᾶ πασοῦ.

— Μη υπᾶρχοντες τήν σιγμῆν εκείνην άξιωματικῶ έν τῷ φρουρίῳ ο ξεναγῶν μᾶς έπαξωματικῶ δέν έτόλμησε να αναλάβῃ τήν εὐθύνην της πραγματοποιήσεως της παρακλήσεως μας ταύτης, οδδ' επέτρεψεν εις τόν φίλον κ. Βαρδύπουλον να λάβῃ εικόνας διαφόρων τοποθεσιῶν του φρουριου εκτός της φωτο-

γραφίας τριῶν στρατιωτῶν ἐνόπλιον τεθιμένον ὑπὸ τῆς διαταγῆς του.

— Ἡ εἰκὼν εἶνε ἡ δημοσιευομένη.

— Τὸ περιεργον εἶνε ὅτι οἱ στρατιῶται κατ' ἀρχῆς ἠγωνίσθησαν νὰ δεχθῶσι νὰ φωτογραφηθῶσιν ἰσχυρίζο-

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΥΤΙΑΗΝΗΝ

Φωτογραφία κ. Π. Βαρδοπούλου

ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΤΟΥ ΦΟΥΡΓΙΟΥ ΜΥΤΙΑΗΝΗΣ

μενοι καὶ δικαίως ὅτι δὲν φέρον ἑδερῶσιν περιβολῆν.

— Ὅτε ὡς ἔμπνευσις ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα εἰς τινα ἐξ αὐτῶν νὰ ἐξωρῶσιν τὸν λαμβάνοντες τὸν ὄπλιόν των.

— Καὶ οὕτω παρετάθησαν καὶ πρὸς διαίρησιν ὁ Ὀμιλασις Ἀλῆς, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς των, ἐτοποιδετήθη καὶ ἐφωτογραφήθη ἄσπλος!

— Ὁ Ριζᾶ πασοῦς εἶνε μία διακεκριμένη πολιτικὴ φροσῳγομία τοῦ καταλιθῆντος ἀπολιταρχικοῦ καθεστῶτος.

— Ἐν τούτοις ἂν καὶ ἀνήκη εἰς τὴν χορείαν τῶν δοῶντων προσώπων τοῦ καθεστῶτος ἐκείνου οὔτε ἀπλῆν σύγκρισιν δύναιται νὰ ἔποιῃ μετὰ τοὺς σημερινὸς τυράντους τῆς Συνταγματικῆς Τουρκίας.

— Τοῦναντίον, ὁ Ριζᾶ πασοῦς κατὰ τὴν μικρὸν ἀπουργίαν του διεκράθη διὰ τὸ φιλοδίκαιον καὶ ἐδῆ τοῦ χαρακτήρου του.

— Ἰδίᾳ διεκράθη διὰ τὰ φιλικὰ καὶ πατρικὰ του ἀσθένηματα πρὸς τὸν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνομύον.

— Ἐφ' ᾧ καὶ ὁ Πατριάρχης μας Ἰωακείμ τοῦ ἀπέστειλε τότε συγκλητικὴν καὶ φιλικωτάτην ἐπιστολὴν διὰ τῆς ὁποίας τὸν ἐνίσχυεν εἰς τὰς δοκιμασίας του καὶ ἤσχετο ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀπαλλαγῆς του ἀπὸ τὴν ἄδικον καταδύωξιν τῶν ἰσχυρῶν τῆς σημερινῆς Τουρκίας.

— Ὁ Ριζᾶ πασοῦς εἶνε ἀνὴρ φιλανθρωποτάτων ὄντως αἰσθημάτων, ἐφ' ὅσον παρέμενεν ἐγκάθειρκτος ἐν τῷ φρουρίῳ, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τῷ ἐπιτρέπετο νὰ περιδιαβύζη καὶ ὅπου κατοικοῦν ἑκατοντάδες ἀπόρων Ὀθωμανικῶν οἰκογενειῶν, διένειμεν εἰς αὐτὰς ἄλλοτε μὲν χρήματα, ἄλλοτε δὲ σάκκους ἀλεύρων καὶ ὀρούζης.

— Ἡ παραμονὴ του ὅμως ἐντὸς τῆς οὐρανομένης καὶ ἀσφυκτικῆς ἐκείνης κατοικίας ἐπέφερε κλονισμὸν εἰς τὴν ὑγίαν του καὶ οὐντονοὶ κατεβλήθησαν προσπύθειαι ἐκ μέρους τοῦ υἱοῦ του, ὑποστρατήγου Σουκρῆ πασοῦ, ὅπως τῷ ἐπιτραπῆ νὰ παραμῆνῃ ἐκτὸς τοῦ φρουρίου.

— Ὅπως ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπέσθη κατόπιν πολλῶν διαπραγματεύσεων ν' ἀποστειλῆ ἀνώτατον στρατιωτικὸν ἱατρὸν, τὸν Φανὸ πασοῦν, ἰταλικῆς καταγωγῆς, γνώστην δὲ τῆς Ἑλληνικῆς ὅστις ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ τέως Σερασκέρης κινδυνεύει ζῶν ὑπὸ ἀνθυγεινῶν ὄρων ἐντὸς τοῦ φρουρίου καὶ ἐπετρίπη αὐτῷ ἡ ἐξοδος.

— Ὁ Ριζᾶ πασοῦς ἔχει τρεῖς υἱοὺς ἐξ ὧν οἱ δύο στρατηγοὶ καὶ ὁ ἕτερος πολιτικὸς κατέχων μεγάλην θέσιν.

— Ἐκ τῶν τριῶν ἠδευχόμενον νὰ γνωρίσωμεν τὸν ὑποστρατήγου Σουκρῆ πασοῦν λίαν μορφωμένον κέρων, διατελέσονται καὶ Στρατιωτικὸν Ἀκόλουθον τῆς ἐν Βερολίνῳ Τουρκικῆς Πρεσβείας καὶ ἀπολαύονται τῆς ἰδιαίτης ἐδνοίας τοῦ Κάιζερ.

— Ὅπως μετὰ τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν ἐτέρων ἀδελφῶν ἅμα τῇ καταδύωξιν τοῦ πατρὸς ὑπέβαλον τὰς παρτιήσεις των ἀπὸ τὰ ἀξιώματα τὰ ὁποῖα ἔφερον.

— Ἡ Μυτιλήνη ἐκτὸς τῶν φυσικῶν καλλονῶν τῆς αἰτίας τὴν καθιστῶσι τόπον θελκτικώτατον καὶ γοητευτικώτατον, ἔχει καὶ μεγαλοπρεπῆ κήποιον ὀφειλόμενον εἰς τὴν καλαισθησίαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του πρὸς τὴν πόλιν τοῦ γνωστοῦ Ἀλβανοῦ Ἀμπερτίν Ντίνον πασοῦ ὅστις διετέλεσεν ἐπὶ μικρὸν Βαλῆς τοῦ Ἀρχιεπελάγου.

— Ὁ Ἀμπερτίν ἦτο ποιητικὴ φύσις, ἐφημιζέτο δὲ διὰ τὰ ἄβραῦς ἐμπνεύσεως ποιητικὰ του ἔργα, ὥστε οὐδόλως ἄπορον ἂν πολλὰκις ἐπεσκέπτετο τὴν ποιητικωτάτην Μυτιλήνην καὶ ἐπὶ μακρὸν δέμενεν εἰς αὐτήν.

— Ἀποτελέσμα αὐτῆς τῆς προτιμήσεώς του ἦτο ἀκάμνη καὶ τὸ ἀνεγγραμμῆς παραλίαν ὁδοῦ διασχιστοῦς τὸ ζογραφικώτατον Ἀκλιδιοῦ καὶ φθινοῦσις μέρους τῆς Βαριάς (τοῦ Φαλήρου τῆς Μυτιλήνης) καὶ πέραν.

— Ἡ ὁδὸς αὕτη μία ἐκ τῶν ὀρειωτέρων τῆς Μυτιλήνης φέρει τὸ ὄνομά του.

— Ἡ Μυτιλήνη συντετῆρη καὶ ἄριστον κινήματογράφον συχναζόμενον ὑπὸ τῆς ἀρίστης κοινωνίας.

— Εἰς αὐτὸν ἐσύχναζε κατὰ τὰς ἡμερησίας παρασιώσεις καὶ ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης χωρὶς τοῦτο νὰ παραξενεύσῃ κανένα, δεῖγμα πολιτισμοῦ πραγματικοῦ καὶ τῶν κατοίκων καὶ τῆς Α. Π.

— Ἐδευχρίτως δὲ ἐπληροφωρήθημεν καὶ ἐν Σμύρνῃ ὅτι καὶ ὁ Ἅγιος Βίθρονουπόλεως Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου, εἰς τῶν ἐδρυσετέρων καὶ μεγάλης ἀξίας κληρικῶν τοῦ Ὀικουμενικοῦ Θρόνου καὶ ὁ Ἅγ. Χριστουπόλεως (ὄρα σχετικὴν εἰκόνα Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Μητροπόλεως Σμύρνης ἄριστοι πρῶτοντες ἐσύχναζον καὶ οὗτοι εἰς τὰς παρασιώσεις τοῦ κινήματογράφου.

— Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἐν ταιύτῃ περιπτώσει αἱ ταινίαι ἀνεπαρίστων ἢ θρησκευτικὰς οκηγογραφίαις ἢ ἄλλας σεμνῶς καὶ διδασκαϊκῆς.

— Ἐν γένει ἐπέσθημεν ὅτι οἱ κληρικοὶ μῆς τοῦ Ὀικουμενικοῦ Θρόνου εἶνε ἱεράρχαι μεγαλοπράγμονες, μεγάλων αἰσθημάτων, θεομοῦ πατριωτισμοῦ, φωνεινῆς διανοίας, καὶ ἐπὶ πλέον ἀηλλαγμένοι ἀπὸ τὸν ταρτουφισμὸν καὶ τὴν ὑποκρισίαν αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν συνήθως τοὺς κληρικοὺς ἀντιπαθεῖς εἰς τὸ πῶμῶν των.

— Ἐν Μυτιλήνῃ ἐκδίδεται ἡ «Σύλληψις» ἐφημερίς κυκλοφοροῦσα τρεῖς τῆς ἐβδομάδος.

— Ἀντιπροσωπεύει ἀξιοπρεπῶς τὸν ἑλληνικὸν τύπον. Τυποῦται ἐπιμελέστατα ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου, καὶ δημοσιεύει ὕλην πολλῆς προσοχῆς.

— Διευθυντῆς τῆς ὁ κ. Μ. Νικολαΐδης, ἀρχισυντακτικῆς τῆς ὁ κ. Ν. Παρίσης.

— Ἐπίσης ἐξεδίδετο καὶ ὁ «Μυτιληνῶς» φύλλον σατυρικόν.

— Ἐξ αὐτοῦ ἀποσπασθεῖς ὁ κ. Μαριγλῆς ἀπεφάσισε νὰ ἐκδόσῃ τὸν «Σκορπῶν» ἐπίσης σατυρικὸν φύλλον.

— Οἱ Μυτιληναῖοι ὀρθότατα καὶ πατριωτικώτατα σκεπτόμενοι ἀπεφάσισαν νὰ ἰδρῶσιν καὶ πρακτικὴν Σχολὴν αὐτοτελεῆ.

— Τύπος κατ' ἐξοχὴν ἐμπορικὸς ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς Σχολῆς αὐτῆς. Ἰδιαίτερος θὰ χαρῶμεν δταν πληροφωρηθῶμεν ὅτι ἤρχισεν ἡ λειτουργία τῆς.

— Προσωπικότης ἀπολαύουσα τοῦ κοινῶν σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀμεριστοῦ ἐκτιμήσεως καὶ λόγῳ τῆς ἡγεμονικῆς καταγωγῆς του, καὶ λόγῳ τῆς μεγάλης μορφώσεως, τῆς διακρινούσης αὐτὸν ἀβρότητος καὶ τῶν ὑπερόχων αἰσθημάτων εἶνε ὁ Τζάιμς βένης Ἀριστάρχης, Ἀρχιμηχανικὸς τοῦ Ἀρχιεπελάγου.

— Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀρετῶν του διακρίνεται καὶ διὰ τὸ σθένος του ἀπέναντι τῆς Διοικήσεως προκει-

μένον περὶ τῶν ἐθνικῶν μας πραγμάτων. Καὶ ἡ γνώμη του ἀκούεται καὶ οἱ λόγοι του τυγχάνουσι τῆς δεούσης προσοχῆς, διότι καὶ παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς ἀπολαμβάνει ἰδιαίτης ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ.

— Ἡ ἐκπλήσσοσα συγκοινωνία τῆς νήσου ὀφείλεται εἰς τὴν δραστηριότητά του, τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ τὴν φιλοπόλεδα μέριμνάν του.

— Μολονότι αἱ γραμμαὶ αὐταὶ θὰ θίξωσι τὴν μνηστροφροσύνην του, ὡς ἀνθρώπου τοῦ καθήκοντος, ἐν τούτοις εἰς ἡμῶς ἐπεβάλλετο νὰ γνωρίσωμεν τὴν δρασίαν τοῦ κ. Ἀριστάρχου εἰς ἐφύτερον κύκλον ἀφ' οὗ ἄλλως ἐκπληροῦμεν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν πολλῶν φίλων Μυτιληνῶν.

Δ. Ζ.

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ τῆς ἐν ἔτει 1908 παγκοσμίου παραγωγῆς τοῦ μολύβδου, ὃν δημοσιεύει ἡ Metallgesellschaft, σημεῖοι ἀξῆσαν κατὰ 68,200 τόννους ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ 1907. Ὅπως ἡ παραγωγή ἐξέικετο εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθειῶν ἀνελθοῦσα αὕτη τῷ μὲν 1898 εἰς 826,900, τόννους, τῷ δὲ 1900 εἰς 871,300 τόν., καὶ τῷ 1907 εἰς 984,300, συνεπιστώθη τῷ 1908 1,052,500 τόννους.

Ἡ παγκόσμιος παραγωγή τοῦ μολύβδου χημειῶν ἀνελθοῦσα αὕτη τῷ μὲν 1898 εἰς 826,900, τόννους, τῷ δὲ 1900 εἰς 871,300 τόν., καὶ τῷ 1907 εἰς 984,300, συνεπιστώθη τῷ 1908 1,052,500 τόννους.

Ὁ ἐπόμενος πίναξ δείκνυσι τὴν ἐξέλιξιν τῆς παραγωγῆς ἀπὸ τοῦ 1898 :

Παγκόσμιος παραγωγή μολύβδου, 1898—1908.

ἔτη	τόννοι	ἔτη	τόννοι
1898	826,900	1904	964,100
1899	809,700	1905	983,900
1900	871,300	1906	973,100
1901	867,700	1907	984,000
1902	891,100	1908	1,052,500
1903	895,400	—	—

Τὸ ποσὸν τῆς καταναλώσεως, ἐν ἣ ἄλλως τε δὲν περιλαμβάνονται καὶ αἱ προμήθειαι, ἐπιλογίσθη εἰς 1,057.000 τόννων.

Ἐκ τοῦ ἀκολουθῶν πίνακος ἐμφαίνονται αἱ διακρίσεις τῶν τιμῶν τοῦ μολύβδου ἀπὸ τοῦ 1890 (μέση τιμὴ ἐν Λονδίνῳ κατὰ τόννον).

ἔτη	μέση τιμὴ	ἔτη	μέση τιμὴ
1890	λίρ. ἀγ. 13. 8. 9	1900	λίρ. ἀγ. 16. 19. 9
1891	» 12. 1. 3	1901	» 12. 10. 5
1892	» 10. 11. 3	1902	» 11. 5. 3
1893	» 9. 15. 0	1903	» 11. 11. 7
1894	» 9. 11. 3	1904	» 11. 19. 8
1895	» 10. 11. 10	1905	» 13. 14. 5

1896	»	11. 5. 7	1906	»	17. 7. 0
1897	»	12. 17. 6	1907	»	19. 1. 10
1898	»	12. 19. 8	1908	»	13. 10. 5
1899	»	14. 18. 8	—	»	—

Τὸ ὄνομα τῆς παραγωγῆς τοῦ 1908 ἢ Ἀδοτραλία μετέχει διὰ 119,000 τόννων, ἤτοι κίτι τι πλέον τῶν 10 ο)ο.

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΘ'. ΑΙΩΝΑ*

ΕΙΣΙΣΣΑΒΕΤ ΜΟΥΤΖΑΝ

Προσεπίθει καὶ ὁ θεὸς νὰ πείσῃ τὴν ἀνεμῖαν νὰ μεταβάλῃ γνώμην, ἀλλ' ἦτον ἀδύνατον. Μετὰ τινος μῆνας ἐκ νέου ἀφίει πρὸς τὸν πατέρα καὶ θεῖον ἄλλην ὡραίαν ἐπιστολὴν Ἰταλιῶτι, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐτελείωνε μὲ ἀπελπιστικὴν φράσιν καὶ ἰδοὺ πῶς : «... Ἀπερρί-»
«οισα νὰ κλεισθῶ ἐντὸς μοναστηρίου, οὐχὶ ὅπως»
«γείνω μοναχὴ καὶ εἰς τὸν θεῖον τοῦτον ζυγὸν ὑπο-»
«βληθῶ, διότι δὲν αισθάνομαι ἐν ἐμοὶ δυνάμεις πρὸς»
«τοῦτο ἀρκούσας, ἀλλ' ὅπως βιώσω βίον ἀνάλογον»
«πρὸς τὴν κατάστασίν μου, ἀνετον δηλαδὴ καὶ τίμιον.»
«Μόνῃ καὶ ἔρημος ἐν τῷ κελίῳ μου θὰ κατασθῶ,
«θεὴ χάριτι, ἢ εὐτυχεστέρα γυνὴ ὅταν ἰδῶ ἐμαντὴν
«ὑπὸ ἀρετῶν περιβαλλομένην, ὅταν θ' ἀγάλλωμαι δι'
«ἐμὲ αὐτήν. Ἔγραφα. Σεῖς δὲ ἐὰν δὲν θέλετε νὰ μὲ
«ἰδῆτε νεκράν, γράψατε τὴν συγκατάθεσίν σας ὑπὸ
«τὴν παροῦσαν καὶ ἀπόδοτέ μοι αὐτήν. Ἄν ἄλλως
«πράξετε, ἢ λύπη, ἢν ἔνεκε τούτου θὰ αἰσθανθῶ
«θέλει εἶσθαι τὸ ἐγχειρίδιον, ὅπερ θὰ μὲ φο-
«νεύσῃ. Ἄν λοιπὸν δὲν θέλετε ἀδίκως ν' ἀπο-
«θάνω καὶ νὰ αἰσθανθῆτε ἔπειτα τοὺς ἐλέγχους
«τῆς συνειδήσεως, ἰκανοποιήσατε τοὺς ἐναρε-
«τωτάτους καὶ ἀγιωτάτους πόθους μου...».

Ἄλλ' ἢ ἐπιστολὴ ἐγράφη καὶ ἐστάλη εἰς λίαν ἀκα-
«τίλληλον στιγμὴν, διὸ καὶ ὁ πατὴρ τῆς διτιῶς ὤρ-
«γίσθη ὡς ἡ ἰδία ὁμολογεῖ : «...ἀλήθιαν, ταῖς ἀπε-
«ρασμέναις ἡμέραις εἶχε συναίβουον κάποιαις πολιτι-
«καῖς σύγχυσις...»

Ἄλλ' ὁ πατὴρ καὶ ὁ θεὸς δὲν ἔδωσαν σημασίαν
«εἰς τὴν ἀπόγνωσιν τῆς κόρης καὶ ὅτε μὲν προσεπά-
«θουον νὰ τῇ ἐκρῆζώσουν τοιαύτην ἰδέαν τοῦ νὰ κλεισθῇ
«εἰς μονήν, ὅτε δὲ ὅτι θὰ τὴν στέλλωσιν εἰς ἐνετικὸν
«ἀριστοκρατικὸν μοναστήριον. Οἱ μῆνες ἐν τούτοις
«παρήρχοντο. Ἐκείνη ἐμελέτα, ἔγραφεν' ἀλλ' ἢ ἰδέα

* Συνέχεια ἐκ σελίδ. 590.

ἔμενε, καὶ ὅπως ὠνειροπόλει τὰ ἐν τῷ ἰταλικῷ μονα-
«στηρίῳ μεγαλεῖα πρὸς αὐξήσου συνήμα καὶ τῶν με-
«λειτῶν τῆς. Τέλος τῆς ἔρχεται ἄλλη ἰδέα, ἀφουῖβλεπεν
«ὅτι οἱ γονεῖς τῆς δὲν ἠθέλον νὰ κλεισθῇ εἰς τὴν
«μονήν. Νὰ φύγῃ κρυφά. Νὰ μεταβῇ εἰς Κέρκυραν
«καὶ ἐκεῖθεν κατ' ἐπιθεῖαν εἰς Ἀγκόνηαν. Ὄνειροπόλει
«τὴν Ἰταλίαν. Περιγράφουσα τὴν νέαν ταύτην ἀπό-
«φασιν ἐπιλέγει :

«...Τὶ ἔχουν νὰ εἰποῦν οἱ ἄνθρωποι ὅταν μαθη-
«τευθῇ πῶς ἐχάθηκα μέσα ἀπὸ τὸ σπῆμί μου; Ἄν
«μὲ μέλλει. Ἡ συνείδησίς μου εἶναι καθαρά, δὲν
«σφεύγω ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου, ἐγὼ δὲν πρῶτῳ μὴν
«νέτοιαν ἀπανθρωπῶν διὰ νὰ ἀκολουθῶσιν κανένα
«ἐραστὴν, ἀλλὰ τὴν πρῶτῳ πολλὰ στατικῶς μου διὰ
«νὰ φύγω τὸν βέβαιον θάνατον καὶ διὰ νὰ βάλω εἰς
«χρῆσιν ἐκείνην τὴν ἀγχείουαν, τὴν ὁποίαν ὁ μεγαλο-
«δύναμος Θεὸς ἠθέλησε νὰ μοῦ χάρισῃ...» Ἐτοι-
«μίζεται. Εἰς ἓνα ζιμπύλι, ὡς ἡ ἰδία λέγει θέτει
«τὰ συγγράμματά τῆς, καμπόσα τάλληρα, τὰ ὁποῖα, οἱ
«γονεῖς τῆς τὰ εἶχον δώσει τὴν ἡμέραν τῆς πρωτο-
«χρονιας καὶ ὀλίγα ροῦχα καὶ ἀφίει τὴν πατρικὴν
«οικίαν! Εὐτυχῶς ὅλαι αἱ σκέψεις τῆς, αἱ ὑπολογισμοὶ
«τῆς ἀπέτυχον ὡς ἦτο ἐπόμενον, διότι ἐπεχείρει
«πρᾶγμα πολὺ δύσκολον καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὴν πατρι-
«κὴν οἰκίαν χωρὶς νὰ ἐννοήσῃ οὐδεὶς τὴν ἀνοδοῦν καὶ
«ἐπίνοδοῦν, ἀφοῦ μάλιστα ἐπὶ ὀλίγας ὥρας μόνον ἔλειπε.
«Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ σχεδίου τῆς φυγῆς γράφει
«οἷτω πῶς : «Ἄλλὰ θέλει εἰπῆ ἰνὰς, πῶς ἐστοχαζό-
«μουν νὰ πορευθῶ, ἀνίσως καὶ εἰχεμοῦ ἐπιτυχῆ ἐκείνο,
«ὅπου ἐπεχειρίσθηκα νὰ κάμω!» Ὄθεν ἐγὼ ἀποκρίνομαι:
«πῶς ἀνίσως εἶχε μοῦ ἐπιτυχῆ νὰ φύγω ἀπὸ τὴν Ζά-
«κυνθον, εἰς τοὺς Κορκοφούς ὅπου ἠθέλε νὰ ὑπάγω,
«εἶχα νὰ ἐμβῶ δούλα εἰς καμμίαν φαμιλίαν τιμίαν,
«εἰς τὴν ὁποίαν ἠθέλε καθίσει, ὥστε ὅπου νὰ ἠθέλων
«νεῖρω μίαν καλὴν συντροφίαν διὰ νὰ ἀπερῶσω μαζὶ
«μὲ αὐτήν εἰς τὴν Βενετίαν. Ἐκεῖ κατοικοῦν τρεῖς
«συγγενεῖς μου, αἱ ὁποῖαι δὲν μὲ ἠξεύρουον, ὅθεν εἰς
«ἡμίαν ἀπὸ τούτους ὅπου ἔχει παιδι ὑπανδρευμένον καὶ
«ἐγγόνια, ἐστοχαζόμην χωρὶς νὰ τῆς εἰπῶ τὸ ποῖν
«ἤμουν, νὰ ἐμβῶ δούλα καὶ νὰ καθίσει ἔτσι ἀγνώ-
«ριστῇ, ὥστε ὅπου νὰ μὲ γνωρίσῃ αὐτὴ ἀπὸ τὰ δι-
«καιολογήματα ὅπου εἶχα νὰ γράψω ἐπὶ τὴν εἰς τὸ
«σκληρὸν ἔργον (δηλαδὴ εἰς τὴν φυγὴν), ὅπου ἢ στε-
«νοχωρία μὲ ἠγάγκασε νὰ κάμω. Εἰς ὅλην τὴν Εὐρώ-
«πην εἶνε ἐλευθερία εἰς ταῖς γυναῖκες καὶ τὸ βίββα-
«ρον ἦθος τῆς Ζακύνθου, ὅπου βασιτῆ ταῖς κοπέλ-
«λαις κλεισμέναις εἶνε ἀπὸ ὅλους μισητόν, ὅθεν ἐγὼ
«μὲ δίκαιον ἐνόμιζα, πῶς ἢ Βενετία καὶ ὅλαις αἱ
«ἄλλαις χώραις ἠθέλε γροκῆσουν μὲ σπλάγχνος τῆ
«δικαιώματά μου... ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἐγὼ δὲν
«πέφροντιζα τίποτε διὰ τοὺς ὀνειδισμούς τῆς, ἐπειδὴ
«καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ βαρβάρου ἠθους τῆς εἶχα ἀναγ-

Η ΚΑΛΥΒΑ ΤΟΥ ΨΑΡΡΑ

«καστῆ νὰ πράξω ἔργον ἰσὸν ἀπαισίον...». Εἰς τὴν
«Βενετίαν δὲ ἂν μετέβαινε λέγει ὅτι κατὰ τοῦν εἶχε
«νὰ λήβῃ διὰ διδύκαλον ἢ γυναῖκα ἢ ἄνδρα γέροντα
«καὶ ἐπὶ λέξει λέγει : «διατὶ δὲν ἔπερα νέον, ἐπειδὴ
«καὶ καθὼς εἶπον ἐδῶ ἀπὸ ὧ, ὅχι μόνον εἶχα γνώ-
«μην νὰ ξεφεύγω τὸ πταίσμα, ἀλλ' ἀκόμη καὶ τὴν
«ὑπομίαν τοῦ πταίσματος. Ἐκεῖνο ὅπου ἐπιθυμοῦσα
«νὰ μίθω, ἦτον ἢ καλὴ στοιχοσχηρία, ἢ μουσικὴ καὶ
«ἢ ζωγραφία καὶ εἰς τοῖ τῶν τὴν ἔσπερην τέχνην εἶμι
«βεβαία πῶς εἶχα νὰ κάμω τὸ γλυγορότερον θαύματα,
«ἐπειδὴ καὶ χωρὶς νὰ μοῦ δείξῃ κανεὶς καὶ χωρὶς νὰ
«διαβίσει κανένα βιβλίον ὅπου νὰ ὀμιλῇ περὶ τῆς τοι-
«ματίας, ἤμουν ἐπιτηδία καὶ ἀντέγραφα ἀπὸ τύπους
«ἠρωαῖα παλάτια, περιφύλια καὶ ἄλλα ὅπου ὄχι ἀντί-
«γραφα, ἀλλὰ τύποι βεβαίως ἠθέλε τομοσθῶν...».

(Ἄκολουθεῖ) ΣΤΙ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

Ἄλλὰ τὸ περίεργον μεταφέρωμεν ἐκ τοῦ «Κρητι-
«κοῦ Ἀστέρου» τὴν κίτῳθι προσηγητίαν εὐχό-
«μενοι ἐπὲρ τῆς ταχυτέρας ἐπαληθεύσεως αὐτῆς. Τίς
«αἶδε. Τέσσαρες μῆνες μῖς ὑπολείπονται διὰ νὰ συμ-
«πληρωθῇ τὸ 1909 :

Ἐκαθήμεθα ὑπὸ τὸν ἀνοξιάτικον ἥλιον τοῦ 1897 πρὸ τοῦ
«χειλὸς τῆς μεγαλο-
«πρεποῦς τοῦ Ἀρκα-
«δίου φάραγγος. Ὁ λό-
«γος περιεστρέφετο εἰς
«τὸ φλίγον καὶ τότε Κρητικὸν ζήτημα καὶ πάντες σνεφύουον,
«ὅτι ἢ τῆς Κρήτης θὰ ἐξαρηθῇ ἐκ τῆς ἐκβίσεως τοῦ
«Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου. Αἴφνης ἠκούσθη φωνὴ «ἔρχεται
«ὁ ταχυδρόμος τοῦ Βάσου». Ὁ κόσμος ἀθρόος ἔσπευσεν εἰς
«προσπάντητον τοῦ ἀγγελιαφόρου ἀνυπομονῶν νὰ μάθῃ τὰ
«ἐν τοῖς σνγόροις συμβαίνοντα. Ὁ κομοσθεὶς φάκελλος ἠγοίχθη
«καὶ ἀνεγνώσθη εἰς ἐπίκοον πάντων τὸ πρὸς τὸν Βάσον ἐκ
«τῶν σνγῶρων τηλεγραφεμα, «Πῆρ καθ' ὅλην τὴν μεθύριον
«γραμμήν, πυροβολικὸν ἐνεργεῖ θαυμασίως, σχεδίον Ἐτίμ
«περὶ εἰσβολῆς ἄρδην ἀνετράπη, ἡμέτεροι μάχονται ἐντὸς τουρ-
«κικοῦ ἐδάφους». Τὸ τέλος τοῦ τηλεγραφήματος ἐκάλυψαν οὐ-
«ρανομήκεις ζητωκραυγαὶ ἐπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ
«τῆς Ἐνώσεως, τὴς ὁποίας ἐπανέλαβεν ἢ ἡζὼ τῆς πρὸ ἡμῶν
«χαιροῖσης φάραγγος. Μόνον, εἰς ἐκ τῶν ἀκροατῶν, δν δεσιν-
«χῶς δὲν ἐνθυμοῖμαι διὰ νὰ παραδώσω εἰς τὴν ἀθνασιάν, δὲν
«σνεκρινήθη παντάπασιν ἀλλ' ἐκίει τὴν κεφαλὴν οἰκτεῖρον
«τοῖς ζητωκραυγάζουνας καὶ λέγων «μόνον ποῦ φωνάζετε, ἢ
«ἐνωσις θὰ γίνῃ τὸ 1909». Εἰς τὴν ἐρώτησιν δὲ τινος, πῶς
«τὸ γνωρίζει, ἀπήνησε διὰ μῖας προσθέσεως τὴν ὁποίαν ἔξε-

τέλεσεν επί τινος οστεράκου ὡς ἔξης.

Π =	8
ε =	5
ν =	50
ω =	800
σ =	200
ι =	10
ς =	200
κ =	20
ρ =	100
η =	8
τ =	300
υ =	8
ς =	200
<hr/>	
	1909

«Ο Ζηρομὸς ἐκεῖνος ἐθεο-
μήθη γελοῖος καὶ ὁμῶς τείνει
τὴν λάβη σάρκα καὶ ὅσα ἐγ-
γὼς τοῦ 1909, ὡς προέβλεπε ὁ
ἀνθρώπος ἐκεῖνος, ὅστις δι-
καίως δίδεται τὰ ὀνομασθῆναι
προφήτη: ...μετὰ Χριστόν».

(Χανίτζ)

Ι. ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΙΣ

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΚΡΥΩΝ*

ΤΟ ΣΚΛΑΒΟΜΑ ΤΩΝ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

Τὸ ἀπύσιον ἄγγελμα τῆς προυγγεληθείσης δουλα-
γωγίας τῶν Τρικκάλων, μεταδοθὲν παρὰ τοῦ πατρὸς
τῆς παρὰ τῷ Νουρῇ μπέτη θεραπεινίδος πρὸς τοὺς
Τρικκαλίτας, κατέστησε τούτους περιτρόμους. Ἄρα
καὶ ἀναθέματα ἠκούοντο κατὰ τῶν πρωτοεργῶν τῆς
ἐξεγέρσεως παρὰ τῶν κατοίκων, καὶ πάντες ἔφρισον
ἐπὶ τῷ ἐπικαιμένῳ ὀλέθρῳ, οὐδαμοῦ βλέποντες σα-
νίδα σωτηρίας.

Ἡ πρώτη κατὰ πλῆξιν παρήλαθε, μετὰ μερικὰς δὲ
καὶ γενικὰς συσκέψεις ἀναδαρρήσαντες πῶς, εὖρον
ὡς μόνον ἄγκυραν σωτηρίας τὴν ἐγκατάστασιν μο-
νίμων τοπικῶν φρουρῶν εἰς ἕξ σημεῖα τῆς με-
ταξὺ Τρικκάλων καὶ Ξυλοκάστρου ὁδοῦ πενταῶρου
τὸ μῆκος. «Τὸ σχέδιο ἦτανε, ἢ πρώτη βίγλα ποῦ
θὰ λέπε τοὺς Τούρκους, θὰ τουφέκαγε, θ' ἀκου-
γε ἢ δευτέρα, θὰ κάνε τὸ ἴδιο, κ' ἔτσι θὰ εἶ-
χανε καιρὸ τὰ γυναικόπαιδα νὰ τραβηχτοῦν ἑστὰ
βουνα πρὶν φθασοῦν ἑστὰ Τρίκαλα οἱ Τούρκοι».

Ἡ ἄμυνα κατηρτίσθη ἀμέσως, καὶ οἱ κάτοικοι
ἀποκρύψαντες τὰ πολυτιμότερα αὐτῶν σκεύη καὶ
πράγματα εἴτε εἰς τὰς ἐντὸς τῶν οἰκῶν αὐτῶν ἰδιαι-
τέρας κρύπτας (κοιν. κρυφοκάτωγα) εἴτε εἰς δυσ-
πρόσιτα κοιλάματα τῆς γῆς καὶ βράχους, κατέλειπον
πανοικεῖ τὰς οἰκίας, ἀδλιζόμενοι ὑπὸ τὴν οὐρανὸν οἴου-
δήποτε δένδρου πρὸς τὰς ταπεινότερας ὑπωρεῖας
τῆς Κυλλήνης, ἐπισκεπτόμενοι μὲν καὶ τὰς οἰκίας
αὐτῶν ἢ καὶ ἀσχολούμενοι εἰς τὰς συνήθεις γεωργι-
κὰς ἀσχολίας, ἀλλὰ καὶ πάντοτε ἀνησιχοῦντες. Στε-

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 694.

ρήσεις καὶ πολλαπλῆς κακουχίας εἶχεν ὁ ὑπαιθρος
βίος, δήμενον εἶχε παρελθεῖ, ἀρ ἢς τὸ πρῶτον ἀπε-
καλύφθη ἡ δουλαγωγία, οἱ σκοποὶ ἠγρύπνουσαν καὶ
οἱ κάτοικοι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπέστρεψαν εἰς τὰς κα-
τοικίας τῶν, πάντοτε περιτρόμοι, καὶ πάντοτε ἐλ-
πίζοντες, ὅτι λαμβάνοντες γινώσκιν τῆς ἐμφανίσεως τῶν
ἐπιδρομῶν εἰς τὴν παραλίαν Ξυλοκάστρου, διὰ τῶν
ἀλλεπαλλήλων πυροβολισμῶν, θὰ ἠδύνατο νὰ σοι-
θῶσι ζητοῦντες ἄσυλον εἰς τὸ δάσος τῆς Κυλλήνης.

Καὶ ὁμῶς ἡ δουλαγωγία συνετελέσθη καὶ εἰς οὐ-
δὲν ὠφέλησαν αἱ προφυλακαί. «Μιὰ βραδιά ὡς μία
ῶρα νύχτα, οἱ ἀρβανίταις ἦρθαν μετὰ τὰ καΐκια,
ἐξεμπαρκαριστήκανε, ἠῶρανε στὸ πρῶτο ὕπνο τὴν
πρῶτην βάρδια τοὺς ἐσκοτώσανε, ἢ ἄλλαις βάρ-
διας εἶχανε πλακωμένο τ' ἀπὲς τοὺς, κ' ἐκοιμῶν-
το ξένοιασταίς, καὶ στὰ χαράματα ἐφτάσανε στὰ
Τρίκαλα. Ξαφνίστ' ὁ κόσμος, ἕνας ἔφευγ' ἀπὸ
δῶ, ἄλλος ἀπὸ κεί, οἱ Τούρκοι ἐπλακώσανε σὺ
μελίσσι κ' ἔτσ' ἔγεινε τὸ κακό. Τὴν μπατάγια
τὴν ἐπῆραν πρῶτα ὁ Κάτω Μαχαλάς καὶ ὁ Με-
σινὸς καὶ ὕστερα ὁ ὑπάνω. Ἐξακοσίους ὡς ἑφτά
κόστους νομάτους τοὺς ἐπῆρανε σκλάβους. Τὴν
ἴδια ἡμέρα τοὺς σκλάβους τοὺς πῆγαν σ' τοῦ
Ζούργα, καὶ τὴν ἄλλη τοὺς κατέβασαν στὸ Σου-
ράϊκο ἀλάνι¹. Τοὺς εἶχανε κοπάδια κοπάδια σὰν
οἱ τσιοπάνηδες τὰ πράματα. Τὰ παιδιὰ ποῦ δὲν
μποροῦσαν νὰ πάνε μετὰ τὰ πόδια τοὺς σ' τὴν Κόρ-
θο τὰ βάλλανε ἑστὰ κορφίνια, σὰν τοὺς ψαράδες
τὰ ψάρια καὶ τὰ πῆγαν μετὰ τὰ Γκαμήλια φορτω-
μένα. Τότε πῆραν σκλάβοι καὶ τὴν Βολέρινα².
Τὶ νὰ κάμ' ὁ κοσμάκης, σηκωθῆκαν, ὅσοι μπό-
ρεσαν πῆγαν στὸ Μπέη ἐπροσκλαφτήκανε γιὰ τὸ
κακό ποῦ ἔπαθαν, κ' ὁ Μπέης τοὺς εἶπε: Ξαγο-
ρύστε μαρὲ ραγιαδες, τοὺς σκλάβους Σας, ὅπως
μπορεῖτε. Δὲν μ' ἀκούν' οὐτ' ἐμένα οἱ Ἀρβανί-
ταις. Γιὰ κάθε σκλάβο γύρευαν ζαγορά, ἀλλου-
νοῦ λέντε, ἀλλουνοῦ δέκα, ἀλλουνοῦ πενήντα
κ' ἀλλουνοῦ ἀπὸ ἑκατὸ ρεάλια. Ὁ παρὰς τότε-
νες ἦτανε κίτικος μιὰ γίδα εἶχε δυὸ ἄσπρα. Εἶδε
κ' ἀποεῖδ' ὁ κοσμάκης πῶς δὲν ἔκανε τίποτε,
τοὺς σκλάβους τοὺς ξέγραψε, τοὺς πέρασε γιὰ
πεθαμένους, τοὺς ἔκαμε τὰ τρίτα, τὰ νυμῆτα
καὶ τὰ σαράντα».

«Τοὺς σκλάβους ἀπ' τὴν Κόρθο τοὺς πῆγαν σὴν
Φίβα ἀπὸ κεί στὸ Ζηνοῦνι, ἀπὸ κεί στὰ μεγάλα
Τρίκαλα κ' ἀπὸ κεί στὰ Γιάννενα. Τοὺς ἐβγά-
λανε στὸ ἰκάντο καὶ τοὺς ἀγόρασ' ὁ Δεσπότης
μὲ πιαράδες τῆς κάσσης. Μὲ καιρὸ ἦρθε εἰδησι-
ἀπ' τὰ Γιάννενα γιὰ τοὺς σκλάβους καὶ πῆγαν

¹ Θέσις τις παρὰ τὸ σημερινὸν Ξυλόκαστρον.

² Μεγάλη θεία τοῦ Πανοτίτσου Νοταρᾶ, ἢς τὸ πραγματι-
κὸν ὄνομα εἶναι Βολουμιά.

καὶ τοὺς πῆραν οἱ δικοὶ τοὺς, χωρὶς νὰ πληρώ-
σουνε τίποτε στὸ Δεσπότη. Ἀπ' τοὺς ἑξακοσίους-
ἑπτακοσίους σκλάβους δὲν ἐγυρίσανε πίσω οὔτε
οἱ μισοὶ οἱ ἄλλοι πάν' ἐχαθήκανε! Τοῦ πατέρα
μου¹ τοῦ πῆρανε ἑφτά ψυχαῖς καὶ γυρίσανε πίσω
δύο. Τὴ Βιλέρινα τὴν πῆγαν σὴν Σμύρνη καὶ
μὲ καιρὸ τὴν ἐξαγοράσανε οἱ δικοὶ τῆς».

Τοιαύτη εἶνε ἡ φρικτὴ δουλαγωγία δι' ἢς ἐτιμω-
ρήθησαν τὰ ἐξεγερθέντα Τρίκαλα κατὰ τὴν ἐπανά-
στασιν τοῦ 1769. Ἡ ἀπόλεια τοῦ μεγάλου ἀριθ-
μοῦ τῶν αἰχμαλώτων ἀποδοτέα πιθανῶς εἰς τὰς κα-
κοχίας πολυμόχθου ταξειδίου ἀπὸ Κορίνθου μέχρι
Ἰωαννίνων, ἢ καὶ ἀπεμπόλησιν τούτων εἰς τὰς
καθ' ὁδὸν τουρκικὰς ἀγοράς. Τὴν δουλαγωγίαν πα-
ρηκολοίθησεν ἐγκατάστασις μονίμου τουρκικῆς φρου-
ρᾶς ἐν Τρίκαλοις, ὁ δὲ ἐν τῇ Κάτῳ Συνοικίᾳ τῶν
Τρικκάλων Πύργος τοῦ Γεωργαντῆ Νοταρᾶ ἐφημέρως
μετεβλήθη εἰς Ντζιαμί ἐξ οὗ ὁ Μουεβίνης ἐκάλει
τοὺς πιστοὺς πρὸς αἶνον τοῦ ἀλλάχ, καὶ παραθέτω
τὸ γεγονός τοῦτο, διότι ὁ Μωκάριος Νοταρᾶς ὅτε
ἐνουθέτει τὸν πατέρα του πρὸς ἀποσόβησιν τῆς
ἐξεγέρσεως τῷ προεδήλωσεν εἰπὼν κύρ Πατέρα,
Ντζιαμί θὰ γείνη ὁ Πύργος σου καὶ Χόντζιας
θὰ λαλήσῃ. Ἡδυνάμην νὰ προσθέσω ὀλίγα κινῶ
σχετικὰ ὡς πρὸς τότε ἐν κυκλοφορίᾳ νόμισμα, τὰ
πλοῖα τὰ διαπορθμεύσαντα ἀπὸ Ναυπάκτου μέχρι
Ξυλοκάστρου τοὺς Τουρκαλβανοὺς κτλ., ἀλλὰ πα-
ρέρχομαι ταῦτα, διότι κύριος σκοπὸς μου εἶναι νὰ
διασωσῶ τὴν ἀναμφισβήτητον παρὰδοσιν, ἐπιζῶσαν
ἔτι παρὰ τοῖς γεροντοτέροις.

Ξυλόκαστρον

Ι. Π. ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΗΣ

¹ Ὁ ἀφηροίμενος ἦν ὁ πρὸς μητρὸς πάππος μου ἐξαγα-
γηρὸς ἀποβιώσας κατὰ τὸ 1861.

ΚΑΘ' ἩΝ συγμῆν γράφωμεν τὸ πολυθρόν-
λητον Ἐπόμνημα τοῦ «Στρατιωτικοῦ Συν-
δέσμου» δὲν ἐπεδόθη ἀκόμη εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἐὰν
πιστεῖσώμεν μάλιστα τὰς ἐφημερίδας μερικοὶ ὕροι αὐ-
τοῦ δὲν ἔτυχον τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν συνερ-
γασομένων καὶ θὰ χρεια-
Τὰ Δημοδία Ἔργα σθῆ χρονικὸν τι διάστημα
πρὸς καθορισμὸν τῶν μέ-
τρων ἐκείνων ἅτινα θὰ γίνωνν παρ' ὄλων κοινῶς
ἀποδεκτά. Ἐν τούτοις οἱ πλείστοι τῶν ἀναγραφομέ-
νων ὄρων ἐδημοσιεύθησαν ἤδη καὶ γέγονον ἀντικεί-
μενα κοινῆς συζητήσεως. Ἐἰς ἡμᾶς μεγάλην ἐντύπω-
σιν προξένησεν ἡ ἀναγραφείσα ἤδη πληροφροῖα καθ'
ἢν εἰ ἀξιοματικοὶ θὰ ζητήσουν τὴν κατάργησιν τοῦ

Τμήματος τῶν Δημοσίων Ἔργων ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ
ὑπαχθῆ ἡ πληρεσία τούτου εἰς τοὺς Ἀξιοματικοὺς
τοῦ Μηχανικοῦ. Ἡ ἰδέα αὕτη εἶνε ἀξία πολλῆς προ-
σοχῆς καὶ δεόν νὰ ἐπισύρῃ σοβαρῶς τὴν προσοχὴν
τῶν ἐνδιαφερομένων ἀσχετῶς πρὸς πᾶσαν ἄλλην συν-
έπειαν ἐθεργετικὴν ἢ καταστρεπτικὴν τῶν ἰδεῶν τῶν
κ. κ. Ἀξιοματικῶν. Ἦδη γνωρίζομεν πάντες ἀπὸ
τὰ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπισήμως λεχθέντα ὅποια οπατάλη
κολοσσία διεεργεῖται διὰ τοῦ τμήματος τούτου ὕπερ
ὅς κριτὸς ἐν κράτει ἔχει ἴδιον σύστημα ἐργασίας ἰκα-
τὸν μόνον πρὸς καταβαρῶθρῶσιν καταπληκτικῶν και-
ἔτος ποσῶν χωρὶς νὰ παρ' ἔχωνται εἰς τὸ Κράτος καὶ
τὴν Κοινωνίαν τὰ ἀνάλογα ἀνταλλάγματα. Καὶ εἰς
ἐποχὴν καθ' ἣν τελεῖται ζύμωσις πρὸς δημοσιογίαν
πολιτικοῦ ἐν γένει καθεστῶτος ὕγειους καὶ ἀνορθω-
τικοῦ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἀνακαινιστικὴν ἐργασίαν ἐπι-
βάλλεται νὰ στραφῆ ἡ προσοχὴ τῶν ἀρμοδίων εἰς τὴν
μελέτην τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ θέματος διδομένης ἀφορ-
μῆς ἐκ τῆς προτάσεως ταύτης.

Σ Μ Υ Ρ Ν Α Ϊ Κ Α

(Ἐκ τοῦ δημοσιωματαρίου μου)

— Ὁ ἑλληνικὸς τύπος ἐν Σμύρνη ἔχει καταπλη-
κτικῶς προοδεύσει.

— Ἡ «Ἀμιλλθεια» ἐπὶ κεφαλῆς, ἀριθμοῦσα βίον
ἐτῶν μακροτάτων.

— Κατόπι ἢ «Ἀρμονία», ἢ «Ἡμερησία» ἢ
«Νέα Σμύρνη» καὶ ὁ «Ἀμερόληπτος» ἐφημερίδες
ἔχουσι μεγάλην κυκλοφορίαν καὶ φανατικοὺς ἀνα-
γνώστας.

— Ὁ ἐνθουσιασμός των διὰ πᾶν τὸ ἑλληνικὸν εἶνε
ἀγνός, ἀμετάπτωτος, ἐγκάρδιος.

— Ἀλλὰ καὶ ὁ σατυρικός τύπος ἀρθροεῖ. Ἄν
δὲν ἀπατώμεθα τρία σατυρικά φύλλα ἐκδίδονται.

— Καὶ ὁ περιοδικὸς τύπος ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἐργα-
σίαν ἐπιζήλων καὶ πρόοδον καταφανῆ. Πρωτοστατεῖ
ὁ «Κόσμος».

— Ἐν Σμύρνη παρέμεινε ἐπὶ ἀρχετὰς ἡμέρας ἐν
ἐκ τῶν νεωτάτων καὶ μεγαλειέτρων πολεμικῶν πλοίων
τῆς Ἀμερικῆς.

— Οἱ Ἀμερικανοὶ ναῦται διασκορπιζόμενοι εἰς
τὴν πόλιν ἔδιδον μεγάλην ζωηρότητα εἰς ὅλα τὰ κέν-
τρα. Ἰδίως ἐτέρποντο εἰς τὴν Ἰππασίαν καὶ τὴν φε-
σοφορίαν. Ἦ πευον φρεσοφοροῦντες ἴππους καὶ ὄνους
κατεσκληκτότας καὶ ἐξησθενημένους.

— Καὶ ἐσημειῶτο καθ' ἐκαστήν ἢ κἀπόδος εἰς
τὴν προκυμαίαν πολλῶν δεκάδιων ἴππων ὄλων καταλ-

λήλων διά τους τροφίμους του έν Φαλήρω ζωολογικού κήπου. Οί Άμερικανοί όμως ζωολόγοι, ακούραστοι, εύθυμοι έπαινον αυτούς και διεκοροπίζοντο εις άλλην τήν πόλιν.

— Έκαμεν εντύπωσιν ή άρευ έρίδων και έπεισοδίων διασκεδάσεως των.

— Μόνον έν κομμικοτραγικόν έπεισόδιον έσημειώθη. Κίποιος έκ της άγοράς έρεθισθείς καθ' ένός ναύτου έρωρε και' αυτού βαρύ τι άντικείμενον. 'Ο το'μυρός αυτός διωμανός έδάρη γενναίως υπό σπειρώτων συναδέλφων του άπειληθέντος Άμερικανού, ότε έπενέβησαν οί Τοΰκοι χαμιμίλδες μόνον διά να τους διαχωρίσουν προς πρόληψιν ν δεινοτόρων. Έν τῷ μεταξύ όμως έσπευσε στρατιωτική δύναντις ή όποία διά να ικανοποιήση τους Άμερικανούς έδειξεν άνιλεώς τοις δυναστεύς χαμιμίλδες οί όποιοι έζήτησαν διά της έπιμύσειας των να έξχωρίσουν τοις διαλληκτιζομένους !!

- Τουρκική αντίληψις και δικαιοσύνη !
- Αληθές ποίημα ή Σμυρναία.
- Ύμνήθη ήδη από ύμνητάς άταξίους της.
- Είς ήμιάς έπροξέντησεν εντύπωσιν ή μόρφωσις κρυών και δεσποινίδων της Σμυρναϊκής κοινωνίας.
- Όμολογώ ότι εις συζήτηση κοινωνικών θεμάτων εύρον και αντίληψιν και μόρφωσιν και δξύτητα κρείσσεως. Κατεπλάγην δέ όταν προς ύποσηρίζην των ιδεών των άνέφερον έκ του προχείρου ρηγύ του Αίντω και άλλων Ίταλών συγγραφέων.

— Άλλά και πατριωτικών ασθημάτων, άγνων, άνευαιθετών, θεσμών, ελλοικονών γέμονσιν αί Έλλημίδες της Σμύρνης.

— Πάν δέ ότι έν τή έλευθέρα πατριδι αίρεται έπέρ τά κοινά και τετριμμένα αποτελεί διά την Σμυρναίαν άντικείμενον λατρείας, σεβασμού, μελέτης, παραδειγματισμού.

— Έάν έχωμεν 5—10 προσωπικότητας είτε εις τό Πανεπιστήμιον, είτε εις την πολιτικήν, είτε εις τά γράμματα και τέχνας, είτε εις τον στρατόν ή τον τραπεζιτικών κλάδον και αί προσωπικότητες αβται ειτών και τι υψηλόν, γενναίον, ή έργασαν και τι σοβαρόν, σπουδαϊόν, πατριωτικόν τοϋτο αποτελεί διά τάς πλείστας Σμυρναϊάς έλλημίδας αληθές εδαγγέλιον.

— Ότι άπελπίζει τον έπισκέπτην της Σμύρνης είναι τό μονότονον των κατοικιών. Τό ίδιον σνύλ, ό ίδιος τύπος, τά ίδια παράθυρα, ή ίδιες πόρτες, τά ίδια μπαλκόνια.

— Η ποικιλία ή θέλγυσα, ή όρροίζουσα, ή άναγνήγουσα, ή μαγεύουσα της Μιυλήνης είναι τι άγνωστον διά την Σμύρνην.

— Άλλά και τό έσωτερικόν των κατοικιών έχη κοινά χαρακτηριστικά άπαντώμενα εις κάθε Σμυρναϊκόν οίκον.

— Άμα εισέλθετε είναι έν σαλονάκι τούτοιον πίν-

τοτε κομψότατον συνεχόμενον και' άπαράβατον κατόνια με κήπον.

— Άλλά τό κοινόν αυτό χαρακτηριστικόν δέν κομψοίσει συνήθως, διότι σε πολλά σαλονάκια θά ίδετε ή θά άπαντήσητε και από έν έμφυγον σμυρναϊκόν καλλιτέχνημα τό όποϊον θά σας άρτίση τάς όρίστας των εντυπώσεων.

— Και ή παρουσία του καλλιτεχνήματος τοιούτου θά έξωραθή επί πλέον τό πολυτελές σαλονάκι, θά τό καταστήση περισσότερο θεατικόν και έλκυστικόν και θά τό προσθήκη την ιδιαιτέραν σφραγίδα της χάριτός του και της γοητείας του.

— Τό έσπέρας δέ από της δόσεως του ήλιου και εντείνθηθαι θά παρακολοηθήσεται μίαν άλλην συνήθειαν ή όποία έν τή απλότητι της είναι αυτών χαριτωμένη και θελκτική.

— Συνειθίζουσι και πρό της θύρας των έξάγοντι τάς πολυθρόνας των και έ ει έξηλωμένα με άφελειαν και χάρην, αί χαριτωμένα Σμυρναϊα δέσπονα, δέχονται τάς έπισκέψεις των και διέχονται σιγαμιάς εχρηστούς έν οικογενειακή άναστροφή μετ' ήλικιών και συγγενικών οικογενειών.

Δ Ζ.

Η Κ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗΣ μελέτης δημοσιευθείσας έν τῷ «Νεολόγῳ Πατρῶν» περί των έν Έλλάδι και Ίταλί δικαστικών αξιωματιών συνάγαμεν ότι διά τοις νέους Έλληνας ό δικαστικός κλάδος είναι σιύδιον παρτόρον εθ-

Τά δικαστικά αξιώματα έν Ίταλί

βεβαιοί ή άμέσως δημοσιευομένη μεθοδοτική κλιμαξ των Ίταλών συναδέλφων των και οί άλλεπάλληλοι περιουρισμοί προς έπιτυχίαν άνωτέρου δικαστικού βυθιμού.

«Οί έπιτυχόντες λοιπόν εις τον διαγωνισμόν διορίζονται δικαστικοί άραχταί επί έν ή δύο έτη άνευ ούδεμις άμισθής, έκτός εάν άποστρατώσιν εις ξένας έπαρχίας όποτε λαμβάνουσιν ως άποζημίωσιν έκπτόν φράγκον μηνιαίως. Άφού δικνώσων τό πρώτον ζυτό στάδιον, τό όποϊον συνήθως είνε διετές, προάγονται κατόπιν νέου διαγωνισμού εις Πρέδρους δικαστάς λαμβάνοντες ως μισθόν από 2,000—2,500 έτησίως. Θά πρέβληθαι τετραετίς όλόκληρος, έπως οί Πάρεδροι άποκτήσωσι τό δικαίωμα να μετέσχωσι του διαγωνισμού και διορισθώσι δικασταί πρώτης τάξεως (procuri) με τόν γλίσχρον μισθόν των τριών χιλιάδων φράγκων έτησίως. Νέος διαγωνισμός και

χρόνος όχι όλίγος χρειάζεται, έπως οί δικασταί της πρώτης τάξεως προχθώσιν εις Πρωτοδικας, όποτε άνέρχεται μεν ό μισθός των εις 4 χιλ. φράγκων έτησίως, αλλά και ή έν τῷ ζυτό βεθμῶ προχρονή των ζυξάνει κατ'επιπληρωτικώς φθάνουσιν εις δεκα και έξι σπανίως εις δώδεκα έτη. Και εάν ύποτεθῆ, ότι οί εισεθλόντες εις τον διακστικόν κλάδον δέν είχαν ήλικίαν άνωτέρην των 20 ετών. είναι προφανές, ότι πρέπει ν' άποχαιρετήσωσι και τό τεσσαρκακστόν έτος της ήλικίας των διά να γίνωσι Πρέδροι Πρωτοδικών ή Έπρέτι με μισθόν 6,000 φράγκων έτησίως, εάν έννοείται πάντοτε έπιτύχουσιν εις την ενεργήθυσμένην δοκιμασίαν».

«Όμοιωγητέον όμως, ότι τόσον οί Έπρέτι έσον και οί έννά χιλιάδς φράγκων λαμβάνοντες έτησίως, Άρεοπαγίται, εύρίσκονται από οικονομικής άπόψεως τελείως εύχρηστισμένοι, διότι διορίζονται κατ'επιπληρωσιν μέλη έξετακτικών ή δικιτηκτικών έπιτροπών ή άνελκχθάνουν ιδιαιτέρως έντολής παρά του Δημοσίου και κατ'ερωθάνουν να κερδίζουν οί πλείστοι ποσά ύσν πού; τον μισθόν των έν μῆ και μεγχαλείτερον».

«Μίαν αξιόλογον πρόνοιαν του Ίταλού Νομοθέτου πρέβειψα άποθλέπουσιν εις την ενίσχυσιν του άνωτέρου δικαστικού σώματος; διά ξένων δικασκχμένων στοιχείων. Ότιν δηλαδή πρόκειται να συμπληρωθώσι τρεΐς θέσεις Άρεοπαγιτών, Έπρετών και Πρέδρων Πρωτοδικών, εάν δέν άπταχ ή μήνη. την μέν εξ αυτών δύνανται να διεκδικήσῃ διαφόροι έχων φήλην δικπρεπού; νομικό και συστάσεις των Δικασκτριών».

ΤΟΥΡΓΕΝΕΒ

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Τό πρόσωπό του κόκκινον, φρέσκο, άναιδές, άνήκε σε άτομα, τα όποία ύπως παρηγήσασ σχεδόν πάντοτε κινούν την άγανάκτησιν των άνθρώπων, και δεστυχώς παρὸ πολλῶν άρδουσιν εις τάς γυναίκας. Αιτός προσεπίθη να προσδώσῃ εις τα χονδρά χαρακτηριστικά του έκφρασιν περιρρονητικην και πλημικην, έβλεπε τα μικροσκοπικά του σταχερά ματίκια, έκμινε γοιμάτσες, κατέβαζε τα άκρα των χυλιών του, έχασμῆτο και με προσποιητή άφέλεια πότε εδιόρθωνε με τό χέρι του τα κερνωτικά μαλλιά του, πότε εεραβύσσε τα κίτρινα μαλλίγια ποδ προεξείχον εις τα χονδρά χέλη — με λίγα λόγια έσταζέτο άνεπόφορα. "Ήρχισε δέ να κίμνη τσακίσματα μύλις εϊδε την νεαρή χωρική ποδ τον έπερίμενε" σγαλά, με ήσυχον βήμα, την έ-

* Συνήχεια έκ Σελ. 653.

πλησίασε, σιάθηκε, έχωσε τα χέρια του σις τσέπες του και άφού έρωρε επάνω της άδιύφορο βλέμμα εκάθησε εις τό χῶμα.

— Τι—ήρχισεν ατός εξακολοηθών να κιντάζη σ' άλλη μεριά, κιντών τό πόδι του και χασιώμενος — πρό πολλού ήσιν εδῶ ;

"Η χωρική δέν μπορούσε άμέσως να του άπαντήσῃ.

— Πρὸ πολλού Βίτωσῷ Άλεξάνδροβιτις, έπεν επί τέλους με μύλις άκοινομένην φωνήν.

— "Α ! — Έβγαλε τό κεσάτι, με τῆς μεγαλοπρεπές με τό χέρι του έχάθεσε τα μαλλιά του ποδ ήρχίζον σχεδόν από τα φρύδια και άρωθ εκάτιταζε γόσω, με άξιοπρέπειν έσκέπασε αυλιν τό πολύτιμο κεφάλι του — Έγὼ να σοῦ πῶ έντελῶς τό έλησμόνηοι. Έπειτα βλέπεις βλέπει ! (Ήλιον έχασμήθη). Αουλεύα πολλή έχω' όλα δέν τα προσθήνω και εκείνος άκόμη βολίζει. Ήμεΐς άθρον φερόμεν.

— Αθρον ; Έριθόρσεν αυτή και προσήλωσεν επάνω του τό φοβισμένο βλέμμα της.

— Αθρον... "Α ! σε παρακαλώ, είπε με άγανάκτησιν ό Βίτωσῷ όταν εϊδεν ότι ήρχισε όλη να τρέμη και έσκηψε τό κεφάλι της — σε παρακαλώ Άκουλίνα μὴν κλαΐς. Σὺ ξεύρεις ότι αυτό δέν μπορῶ να ύποφέρω. Και εσοέφρωσε την μικρή του μύτη). Άλλοιως άμέσως θά φήγω. Τι άνοητός !

— "Όχι, όχι δέν θά κλαίω... είπεν ή Άκουλίνα με δυσκολία κατιπίνουσα τα δάκρυα. "Όστε αθρο φεύγτε επροσθήσε ύστερα από λίγο' πότε ό θεός θά δώσῃ να ιδωθῶμε Βίτωσῷ Άλεξάνδροβιτις.

— Θα ιδωθῶμε. θα ιδωθῶμε, αν όχι του χρόνον, κατόσιν. "Ο κρείός μου, φαίνεται ότι εις την Πετρούπολιν θα ζήτηση καιμῆθ θείο, έχηκολούθει εκείνος όμιλών με άδιαφορία και λογία στη μύτη, ύως θά φήγωμε και στο έξωτερικόν.

— Σεις θα με λησιμονήσετε, Βίτωσῷ Άλεξάνδροβιτις, με λόπη έρωφσε ή Άκουλίνα.

— "Όχι, γιατί ; Δέν θά σε λησιμονήσω μόνον σὶ να είσαι γρωσικιά, να άκοῦς τον πατέρα σου... Έγὼ δέν θά σε λησιμονήσω...δ...δ...όχι.

(Και πάλιν τεντώθηκε και έχασμήθη).

— Μὴ με λησιμονήτε, Βίτωσῷ Άλεξάνδροβιτις, έχηκολούθει ή Άκουλίνα με ύκεντική φωνή. Μοῦ φαίνεται ότι σας άγαποῦσα, όλα μου φαίνεται για σας... λέγετε να άκούω τον πατέρα μου, με πῶς ;

— Τι κωπόν ; — Έρωφσε αὐτὰ τα λόγια πλαγισμένος στη γούχι και με τα χέρια από κάτω από τό κεφάλι —

— Μά, Βίτωσῷ Άλεξάνδροβιτις, σεις μόνος σας ξεύρετε...

Αὐτὴ έουήλησε. "Ο Βίτωσῷ έπαιζε με την άτσάλινα άλυσίδα του ώρολογίου του.

— Σύ, 'Ακουλίνα, δὲν εἶσαι ἀνόητη, εἶπεν ἐπὶ τέλους, δι' αὐτὸ μὴ λέγῃς ἀνοησίες. 'Εγὼ δὲ θέλω τὸ καλὸ σου, μὲ ἔννοεῖς; Βέβαια δὲν εἶσαι ἀνόητη, δὲν εἶσαι ἐντελῶς χωρῆται καὶ ἡ μητέρα σου δὲν ἦτο πίνυτοτε χωρῆται. 'Αλλ' ὅμως εἶσαι χωρὶς μὲρῶν, ἐπομένως πρέπει νὰ ἀκούῃς ὅταν σοῦ μιλοῦν.

— Μὰ φοβοῦμαι, Βίκτωρ 'Αλεξάνδροβιτς.

— Φ!! Τί ἀνοησίες, ἀγαπητή μου! ποῦ βρίσκεις τὸν φόβο; Τί εἶνε αὐτὴ; 'Επρόσθεσε πληούσιος αὐτήν. Λουλούδια;

— Λουλούδια, περίλυπος ἀλήτησεν. Τὴ ἔκοψε στὸν κἀμπο ἐξηκολούθει ὀλίγον ἀναζωογονηθεῖσα, εἶνε καλὰ γὰρ τὰ μωσχάγια. Νὰ κοιτάξετε τί ὄρατο λουλούδι, τέτοιο ὄρατο λουλούδι ἀπὸ τότε ποῦ γεννήθηκα δὲν εἶδα. Αὐτὰ δὲ τὰ ἔχω γὰρ σὰς, καὶ ἔβγαλε ἀπὸ κἀτω ἀπὸ τὰ ἄλλα λουλούδια μποικετῆκι ἀπὸ βασιλικὸ δερμένο μὲ χόρτο.

— Τὸ θέλετε;

— 'Ο Βίκτωρ μὲ ὀκνηρία ἤπλωσε τὸ χέρι του, τὸ ἐπῆρε μὲ ἀδιαφορία, τὸ μύρισε καὶ ἤρχισε νὰ τὸ στρογγυλοῖσιν ἐπὶ δάκτυλα μὲ ὕφος σπουδαῖον κοιτάζων ἐπάνω. 'Η 'Ακουλίνα τὸν ἐκέντησε' εἰς τὸ μελαγχολικὸ τῆς βλέμμα ἦτο τόση ἀφροσύνη, ὑποταγή καὶ ἀγάπη. Αὐτὴ καὶ τὸν ἐφοβεῖτο καὶ δὲν ἐτολμοῦσε νὰ κλαύσῃ καὶ τὸν ἀποχαιρετοῦσε καὶ τὸν ἐκαμύρωνε διὰ τελευταίαν φορᾶν. 'Εκεῖνος δὲ ξαπλωμένος σὰν Σουλτᾶνος, μὲ ὑπομονὴ καὶ ἐπιείκειαν τὴν ἄφηγε νὰ τὸν θαυμάζῃ. 'Ομολογῶ ὅτι μὲ ἀγανάκτητοι παρετήρουν τὸ κατακόκκινο πρόσωπό του, εἰς τὸ ὅποιον διὰ μέσον τῆς προσποιητῆς ὑπαθείας διεκρίνετο ὁ ὑπέρημος ἐγωισμὸς.

'Η 'Ακουλίνα ἦτο τόσον εἴμορφη αὐτὴ τῆ σιγμῇ; 'Ολη ἡ ψυχὴ τῆς μὲ ἐμπιστοσύνη, μὲ πάθος ἠγοῦετο ἐνώπιόν του, ἐφέρετο πρὸς αὐτόν' ἐνῶ ἐκεῖνος... ἐκεῖνος ἀφῆκε νὰ πῶσῃ ὁ βασιλικὸς σὸ χῶμα, ἔφθασε ἀπὸ τὴν πλαγιὴν του τὸ σῆμα τοῦ ἐπανωφορίου του κἀμπο γαλάκι καὶ ἤρχισε νὰ τὸ βάζῃ ἐπὶ μῖνι του. 'Αλλ' ὅσο καὶ νὰ προσπαθοῦσι νὰ τὸ κρατήσῃ μὲ τὸ κατεβασμένο φρύδι του, μὲ τὸ σηκωμένο μύγουλο καὶ πρὸ πάντων μὲ τὴ μύτη—τὸ γαλάκι ὄλο ἔπεφτε.

— Τί εἶναι αὐτό; ἠρώτησεν ἐπὶ τέλους ἐκκληκτικὸς ἡ 'Ακουλίνα.

— Lorgnette ἀλήτησε μὲ σοβαρότητα.

— Εἰς τί χρησιμοποιεῖται;

— Αὐτὰ νὰ βλέπομεν καλύτερα.

— Δόσατέ μου το.

— 'Ο Βίκτωρ ἔκαμε γοιμῆται ἀλλὰ τῆς τὸ ἔδωκε.

— Πρόσεξε μὴ τὸ σπάσῃς.

— Μὴ φοβεῖσθε, δὲν θὰ τὸ σπάσω (μὲ φόβο τὸ ἔφερε σὸ μάτι τῆς). Δὲν βλέπω τίποτε—μὲ ἀφῆκεται παιδικὴ ἀλήτησε.

— Μὰ ἐσὺ κλείσε λίγο τὸ μάτι σου εἶπεν ἐκεῖνος μὲ

φωνὴν διδασκάλου δυσηρεσθημένου.

('Η 'Ακουλίνα ἔκλεισε ὀλίγον τὸ μάτι, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκρατοῦσε τὸ γαλάκι).

('Ακολουθεῖ)

ANNA ST.

Η ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ἐπιείκεια διὰ τὰ νέα θεατρικὰ ἔργα, περὶ τῆς ὁποίας ἔγραψεν ὁ «'Αδύλλακος» εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «'Ελληνικῆς 'Επιθεωρήσεως», ἐκδηλοῦται ἐιδικότερον εἰς ὁρισμένον κῆλον

Κλῆκα ἀλλοθλαυμασμοῦ θεατρικῶν συγγραφέων οἱ ὁποῖοι ἔχουν συνασπισθῆ εἰς ὀμίδα ἀλλοθλαυμασμοῦ καὶ, ἀναλόγως τῶν ἰδιαιτέρων των συμπαθειῶν καὶ συμφερόντων, ἐκθειάζουν ἢ καταδικάζουν τὰ ἀρσενίζομενα ἔργα. Σημειωτέον ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ὀμίδα εἶνε μέχρις ἐνὸς δημοσιογράφοι ἢ χρονογράφοι, ἔχουν δὲ ἐν ταυτῷ οἰκειοποιηθῆ καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ κριτικοῦ, εἰς τρόπον ὥστε εὐχερέστατα ἐπιτυχάνουν τοῦ σκοποῦ των ὅστις δὲν εἶνε ἄλλος ἢ ὁ ἐξοβελισμὸς παντὸς ἐπιχειροῦντος νὰ γράψῃ διὰ τὸ 'Ελληνικὸν θέατρον καὶ ἔχοντος τὴν πρὸς τοῦτο γνώσεσις.

Καὶ συνέβη πολλῆς ἔργα γενικῶς καὶ ἐν πάσῃ εὐλακρονεῖμ ἐπιδοκιμασθέντα ὑπὸ τοῦ ἀκροατηρίου νὰ δυσφημισθοῦν ἀγρίως εἰς τὰ φύλλα τῆς ἐπομένης, ἀφοῦ ἡ ἀποτυχία των εἶχεν ἤδη προσεφληθῆ διὰ διαφόρων πλαγιῶν ὁδῶν. 'Αφ' ἐτέρου εἶδομεν ἐνθουσιάζον ἀρθρα ἐπιφανῶν κριτικῶν ἀφιερούμενα εἰς ἐξαμβλώματα καὶ κεινοτυπίας. Ἐἶνε γεγονός ὅτι συγγραφεῖς ἐκ τῶν διεκδικούντων τὰ σκῆπτρα ἐν τῇ θεατρικῇ μας φιλολογίᾳ ἐπέδωκαν ἀδύογραφα ἀρθρα τῶν πρὸς δημοσίευσιν κριτικῶν τῶν ἰδίων των ἔργων, πρὸ τῆς παραστάσεως αὐτοῦ καὶ ἡ εὐσυνείδητος αὐτῆ κριτικῆ ἐδημοσιεύθη τὴν ἐπομένην ἐκδήμῳς ἐπιστηρικῶς ἀπὸ τῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημαίαν συναδέλφων τοῦ συγγραφέως.

'Εν γένει ἡ τέχνη τοῦ γράφειν διὰ τὸ θέατρον ἐν 'Ελλάδι ἀποτελεῖ κωμωδίαν καὶ, ἐπακρῆστερον, βιομηχανίαν, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων προορισμένων νὰ ὑψίστανται τὴν ἐπίθεσιν τῶν ἐπιτηδείων. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι καὶ τὸ πραγματικὸν τίλαντον καταπνέγεται εἰς τὰ σπύργανα, ἐλαχίστη δὲ ὑπάρχει ἐλπίς νὰ ἴδωμεν προσιόντα ἀληθοῦς δραματικῆς τέχνης ἐφ' ὅσον ἐπικρατεῖ τὸ σύστημα τοῦ ἀλλοθλαυμασμοῦ τῶν ὀλίγων.

'Αθήναι 19 Αἰγίουσιν 1989

ΑΝΘΡΩΠΙΤΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Κάτοικος τῆς Σμύρνης ἀλλὰ Πανελλήνιος μορφή ἰδίᾳ εἰς τὸν κόσμον τῶν γραμμάτων καὶ εἰς τοὺς μύστας τῆς νομικῆς 'Επιστήμης.

Κέκτηται ἐν Σμύρνῃ ἐν τῶν μεγαλειτέρων καὶ μεγαλοπρεπεστέρων δικηγορικῶν γραφείων πολλάκις δὲ διακόπτει τὴν σειράν των ἀκροάσεων, τῶν συζητήσεων, τῶν συμβουλῶν, τῶν διασκέψεων διὰ νὰ δεγθῆ τὸς πανταχόθεν τοῦ 'Ελληνισμοῦ ἐπισκεπτομένους τὴν Σμύρνην λογίους, δημοσιογράφους, ποιητὰς, συγγραφεῖς κ. τ. λ. Καὶ τότε τὸ γραφεῖόν του εἶνε γραφεῖόν των, ἡ ὑπηρεσία του, ὑπηρεσία των.

Διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων τῶν πολυπληθῶν πελατῶν του ἐργάζεται μὲ χαρακτηριστικὴν εὐσυνείδησιν ἀκαταπόνητος καὶ ἀκούραστος διαθέτων τὸ εὐστροφὸν πνεῦμά του τὰς γνώσεις του, τὴν πείρᾶν του, τὴν εὐφυίαν του, τὴν κοινωνικὴν ἐπιβολὴν του καὶ ἐν ᾧ νομίζει τις ὅτι ὁ κ. 'Αργυρόπουλος δὲν δύναται νὰ ἔγῃ τὸν ὑλικὸν πλέον κερδὸν πρὸς ἄλλας ἐργασίας ἐν τούτοις κατορθώνει καὶ ἀφοσιῦται εἰς τὰς προσφιλεῖς του δημοσιογραφικὰς ἐνασχολήσεις καὶ φιλολογικὰς μελέτας. Καὶ πολλάκις τῆς ἐβδομάδος τροφοδοτεῖ τὴν 'Αθηναϊκὴν δημοσιογραφίαν μὲ ἑλας τὰς σπουδαιότερας εἰδήσεις τῆς Σμύρνης καὶ τῶν περὶ τὴν Σμύρνην περιφερειῶν, ἢ γράφει μελέτας ἐθνικῆς σημασίας ἢ ἀποκρυσταλλώνει εἰς ἀρθρα βαρυσήμαντα τὰς

γνώμας τῶν σοβαροτέρων ἀνδρῶν τῆς νέας Τουρκίας, ἐπὶ πλέον δὲ εὐρίσκειται εἰς συνάφειαν καὶ σχέσεις μὲ ὅλα τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα δύναται νὰ τὸν ὑπερετίσῃ καὶ συγχρόνως καταγίνεται εἰς καθορῶς φιλολογικὴν ἐργασίαν ἰδιαίτερα θεραπείων μετὰ θουμαστῆς ἐπιτυχίης τὴν ποίησιν. Πύτυχῆσμεν κατόπιν ἐπιμονῆς μεγάλης νὰ λάβωμεν ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἀναχώρησιν μας ἐκ Σμύρνης τὰ τρία κατωτέρω ποιήματά του ἅτινα ὡς ἐκλεκτὴν πνευματικὴν τροφὴν προσφέρωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστὰς μας ἐξησφαλίσωμεν δὲ καὶ τὴν εὐγενῆ ὑπόσχασίν του ὅτι θέλει τιμᾶ τὴν «'Ελληνικὴν 'Επιθεωρήσιν» διὰ τακτικῆς συνεργασίας.

Μι. μῦς

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΒΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

'Σ ΤΟΝ ΝΟΥ

'Οργονε, Νου, τὸν δρόμο τῆς Σοφίας
καὶ κύλιζε τὸ χῶμα τὸ σκληρὸ,
ποῦ ἐπέτρυσεν ἡ ξηρότη τῆς ἀμυθείας.

'Οργονε! τὸ ἀλέτρι σου ἄς σκοντάφῃ
στῶν λίθων καὶ τριβόλων τὸν σωρὸ'
ὁ κάθε γύρος καὶ μὴ ἰδέα ζεθάφῃ.

Σ' τοῦ χύσου τῆς γῆς τὰ ἔγκατα, ἐσὺ χύνεις
τὸ φῶς τοῦ 'Ηλίου,—κομμάτι τ' οὐρανοῦ.
Σ' τὸν κἀμπο τῆς Ζωῆς ζωὴ ἐσὺ δίνεις.

Κι' ἀπὸ τὸν σπόρο ποῦ σκορπᾷς, καὶ χυμῆλά
σκυφτὸς ποτίζεις μὲ ἰδρωτὰ, 'Εσὺ Νου,
τὸν ἄνθρωπο σὲ Θεὸ πετᾷς ψιλά...

Η ΨΥΧΗ

Ποιὸς σὲ φοβάται, χρόνε; Πέρνα, πέρνα,
σβύνε τὴ νιότη, τρᾶε τὴν ἄμορφιά,
γέρνα τὴ σάρκα καὶ μαζὺ τῆς γέρνα.

Τὴν αὐλὴ τῆ ψυχῆ δὲν θενὰ σβύσις,
γιατ' εἶνε τοῦ Αἰωνίου ἡ ζωγραφιά,
τὸ πνεῦμα, ἐσὺ ἡ νιοῦ, δὲν θὰ νικῆσις.

Κι' ὅσο θὰ ζοῦνε τὰ 'Επι τοῦ 'Ομήρου,
κι' ὅσο ἀφθαστος πυργῶνει ὁ Παρθενῶν,
εἶσαι στιγμὴ στὴν Δόξα τοῦ ἀπείρου!

Δὲν σὲ φοβάται ἡ ψυχὴ. Ἐσὺ πέρνα, πέρνα, σαρρίαζε σκότι, φῶς στὸν οὐρανόν...
— Ἀυτὴ θὰ ζῆ αἰέναι· κ' ἐσὺ γέρνα!...

ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΣΤΙΓΜΑΙ

Ἡ ἄραις γοργοπέρασιν τῆς εὐτυχίας, πανε...
κ' ἔτσι θυμίζει μου ὁ Θεὸς φιλόργυρο τρανὸ
ποῦ, γιὰ νὰ πάρουν καὶ τι δικό του, τὸν γελάνε...

Μὰ ἐκεῖνος μὲ τῆς ζήλειας του κερτάζοντας τὰ
|μάτια
μικρὸ καὶ τι στή γῆς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ,
πῶς νὰ τὸ πάρη λαχταρῶ στὰ πλοῦσιά του πα-
|λάτια.

Κι' ἀπὸ ντροπὴ κι' ἀπὸ θυμὸ κι' ἀπὸ ὄψος τα-
|πεινὸ,
μικρὸς στὸ μεγαλειό του, τῆς ἄραις συντο-
|μεύει!...

— Κι' ἔτσι μὰς πέρνει τὴ χερσὶν ὀπίσω, ἂν δὲν
|τὴν κλέβει!
(Σμύρνη)

MIX. ΛΥΓΥΡΟΠΟΙΗΛΟΣ

ΘΑ ΕΠΙΘΩΜΕΝ ἀπεριφρόσως, εὐκρινῶς, μὲ
λίγα λόγια καὶ χωρὶς θεωρίας τὴν γνώμην
μας. Ἐπιπροσέχοντες καὶ ἐπιδοκιμαζόμενοι τὴν ἀπόφασιν
τῶν Ἀξιοματικῶν μας. Συγχαιρούμεθα δὲ εὐκρινῶς
τὸν συνετόν, μετρούμενον
Τὸ ἔθνικόν Κίνημα καὶ μετροπαθῆ Ἀρχηγόν
κ. Ζορμπᾶν καὶ τοὺς περὶ
αὐτὸν ἐπιλέκτους συνεργάτας του. Συγχαιρούμεθα ἐπίσης
εὐκρινῶς καὶ τοὺς Προέδρους τῶν Συντεχνιῶν τοὺς
οπεύσαντας ἐνθὺς τὴν ἐπομένην νὰ ἀναγνωρίσωσιν
ἐπίσημως τὸ κίνημα, ἀποδοκινύοντες οὕτως ὅχι μόνον
τὴν ἐπιδοκιμοσίαν ἀλλὰ καὶ τὴν συμμετοχὴν τοῦ λαοῦ
εἰς αὐτό. Καὶ ὅταν λαὸς καὶ στρατὸς εἴνε σύμφωνοι
καὶ συνεργάζονται ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἔθνους
οὐδεμίαν δύναμιν εἴνε ἱκανὴ ν' ἀνακόμη τὸ πατριω-
τικόν τῶν ἔργων.

Ἐυχαιρίστως δὲ πληροφοροῦμεθα ὅτι τὸ ἔργον τῶν
φιλοτίμων καὶ φιλοπατριῶδων ἀξιοματικῶν καὶ τοῦ
ἀνταξίου των Ἀρχηγῶν δὲν ἔληξεν ἔως ἐδῶ. Καὶ
τοῦτο εἶνε τὸ εὐχαιρίστον, τὸ ἐνθαρρυντικόν διὰ τὸ
μέλλον, διότι ὅσον καὶ ἂν ὑποληπτώμεθα τὰ μέλη
τῆς νέας Κυβερνήσεως ὡς ἄτομα δὲν μᾶς ἐπι-
|τρεπεῖται νὰ ἔχωμεν πεποϊθῆσιν εἰς αὐτὰ ὡς
ἄνδρας πολιτικούς ἀνήκοντας εἰς κόμμα. Εἶνε ἀληθές
ὅτι τὸ νέον Ὑπουργεῖον εἶνε Ὑπουργεῖον ἐπιβο-

λῆς καὶ ἀπλειοψηφίαν ἀλλ' ἐμπεριέχει
ἐν αὐτῷ καὶ ἄνδρας τῆς τρεχούσης πολιτικῆς οἵ
ὅποιοι ὀλίγον ἂν ἀφελῶσιν ἀγαλαγαργῆτοι δὲν θὰ
δυναθῶσιν νὰ ἀποφύγῃσι τὸν πειρασμὸν τῶν κομμα-
τικῶν ἐπιφορέσεων καὶ συμφερόντων, τῆς ἐπιφορέσεως
τῆς ἐπαρχιακῆς ἐπιφορέσεως των καὶ θὰ ἀκολοιθῶ-
σῃσι τὴν τετραμμένην καὶ γροιστὴν πορείαν πρῶτον
τοῦ ἔθνους καὶ ἔπειτα τοῦ ἔθνους, ἐν ᾧ ἂν ὑφίσταται
ἄγρυπνος ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἀξιοματικῶν ἐφ' ο-
|ρεῖ ὅν ἂν ὄδηγῶν καὶ ὀδηγῶν εἰς τὴν ἐθ-
|νηϊαν πάντα παρεκτρέπομενον τῶν καθηκόντων του,
ὁ τόπος θὰ εἰσεέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐξυγειάνσεως
καὶ θὰ ἴδῃ ἡμέρας εὐκλείας καὶ δόξης. Μ.

Υ.Γ. Χαίρομεν ὅτι εἰς τὰς ἰδίαις μας ταῖτας ἔρχεται οὐρε-
πικὸς καὶ ἡ φωνὴ τοῦ διακεκομμένου πολιτευτοῦ κ. Μορ-
φωράτου ὅστις δημοσιεύσας μελέτην μεγίστης ἀξίας εἰς τὰς
«Ἀθήνας» καταλήγει οὕτως :

«Ὁ Σύνδεσμος τῶν ἀξιοματικῶν, ὅστις ἐντυχῶς ὀμιστικῶς
ἐστρεφῶν, πῆξας τὰς βάσεις καὶ τὰ θεμέλια αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
ἀγάπης τοῦ λαοῦ, ἂς μὴ ἐψησυχάζη. Ἡ ἐπίστασις τῆς Κυ-
βερνήσεως, ἥτις ἀνέλαβε μετὰ τῆς Βασιλείας νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς
ἄρους τοῦ ἐπονημάτος ἂς ἐπαρρηγή ἵνα ταχίως ὁ λαὸς καὶ
ὁ ἐκ τῶν οπλάγγων αὐτοῦ προσερχόμενος στρατὸς ἐκπληρω-
σῃσι τὸ καθήκον των καὶ ἱκανοποιήσωσι τὴν καιρίως τετρα-
μμένην τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους».

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

**ΟΧΥΡΩΜΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ***

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Ἔργα προσβολῆς ἐκτελούμενα παρὰ τοῦ πεζικοῦ
καὶ τῶν σκαπανέων.

Τὸ τρίτον μέρος ἀφιεροῦται εἰς τὰ ἔργα προσβολῆς τὰ ἐκτε-
λούμενα ἐπὶ τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων.

«Τὰ ἔργα ταῦτα, λέγει ὁ κανονισμὸς, εἰσὶ τὸ σπυροῦσιν
ἐκτελούμενα ἐμπροσθεν τῶν ἔργων τῆς μονίμου ὀχυρωτικῆς.
» Ἀλλ' ἐπισημαίνει ἐν τῇ χρησιμοποίησιν των διὰ τῆς ἀπλο-
» ποιήσεώς των, ἐν τῇ προσβολῇ τῶν ἰσχυρῶς ὀχυρωμένων
» θέσεων».

Ὁ προγενέστερος κανονισμὸς διὰ τὴν ἐπαινήσετον τὴν τελευ-
ταίαν ταύτην πιθανότητα ἦτις, ἐν τούτοις, εἶχε προβλεφθῆ
εἰς πλείους ἔργα ἐκδοθέντα ἐν Γερμανίᾳ.

Οἱ δίδομενοι κανόνες διὰ τὴν ὀργάνωσιν, εἴτε τῶν παρα-
λλήλων, εἴτε τῶν ὀδεύσεων, εἰσὶ κατ' ἀρχὴν, οἱ αὐτοὶ μ' ἐκεί-
|νους οἵτινες δίδονται ἐν τῷ προγενεστέρῳ κανονισμῷ. Ὁ
| νέος κανονισμὸς, προορισμένος συγχρόνως διὰ τε τὸ πεζικόν
καὶ τοὺς σκαπανεὺς, εἰσέρχεται φρονικῶς εἰς τὰς μεγαλειτέρας
λεπτομερείας. Μέγας ἀριθμὸς παραρημάτων πραγματεύον-
ται, ἰδιαίτερος περὶ τῶν ἐπιβοθητικῶν μίσων ἀμύνης καὶ
τῶν ὀχυρωμάτων.

* Συνέχεια ἐκ σελίδ. 664.

Ἡ παλαιὰ καιροτή τῶν παραλλήλων, ἀποτελούμενη ἐξ
ὀργάνων 1 μ, 25 βάθους καὶ προσηλωμένου ἴκτους 1 μί-
|τρον, καὶ κεχωρισμένων διὰ ζώνης 0 μ, 50. ἀντικαθίσταται
διὰ τῆς καιροτῆς τοῦ καιροτῆος ὀργάνου δι' ὀρθῶς
βάλλουσι, τῆς ἐπιφορέσεως ἐν τῷ σχήματι 2. Ἐν αἰ-
|περιστάσεσι τὸ ἐπιφορέσει, δίδεται τις ὠμοῦτος γὰ παρα-
|δεχθῆ τὴν καιροτῆν τῆς ἐπιφορέσεως καιροτῆς (σχ. 1),
| ἥτις δίδεται γὰ ἐκτελεσθῆ εἰς μίαν γέφυρα, καὶ μάλιστα βρυ-
| χεῖται.

Τὴν ἀκαλοῦσιν ἔργων, φ' οἱ τις τὴν παρὰλληλον εἰς τὰς
καιροτῆς τὰς ἐπιφορέσεως εἰς τὸ σχήμα 5 καὶ 6.
Ἐνταῦθα μάλιστα εἰσέρχεται ἡ μάλλον εἰς τὰς μάλλον
προσεχωρημένας παραλλήλους, ὅπου μὲλλοντα νὰ χρησι-
|μώσωσιν ὡς σημεῖον συγκεντρώσεως ἔπως δι' ἡ ἐπίστασις. Ὁ
| κανονισμὸς οὐκ οὐκ, ὡς ἄλλως τε ὑπῆρξε πόντις κατὼν ἐν
Γερμανίᾳ, τὴν χρησιμοποίησιν τῶν καιροτῆος τῶν ἀνομο-
|μορῶν ἰσὺ τῶν προσηλωτικῶν, ἔπως ἀποτελεσθῶσι τὰ πρῶτα
| τμήματα τῶν παραλλήλων. Τὰ τμήματα ταῦτα τελειοποιού-
| μενα καὶ οὐρενοῦμενα ἀποτελοῦσι τὴν παρὰλληλον, ἥτις διὰ
| ἔχει ἄλλως τε ἀνάγκη νὰ εἴναι οὐρενῆς. Ἡ προσηλωσις τῶν
| ἐπιφορέσεως δίδεται, τῷ ἔργῳ ν' ἀποληφθῆ διὰ τοῦ πνεύου τῶν
| γειτορικῶν ἔργων ἢ τῶν ἀφελῶσιν ὀχυρωμένων. Ἐν τῶν πα-
| ραρημάτων ἀφιεροῦται εἰς τὰ διὰ καιροτῆος γαυῶν ὀργά-
| ματα, ἄλλων, διπλῶν καὶ κλιμακοειδῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀπλοῦ ὀργάνου δίδεται ν' ἀποκορβῆ
καὶ γὰ ἐπισημωθῆ μεθοδικῶς. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περι-
| πτώσει, ὁ ἐν Γερμανίᾳ χρησιμοποιοῦμενος τρόπος, οὐκ οὐκ
| εἰς τὸ νὰ ῥίπτεται τὸ ἐπιφορέσει ἐν τῷ ὀργάνῳ ἐν τῷ τα-
| τοχρόνως οἰθεῖ τις τὴν ἐκκαρπὴν πρὸς τὰ ἐμπρός. Τὸ ἐπι-
| πορέσει ἀνασπαστάται ἀμέσως ὀλίγον μακρότερον, διὰ μέ-
| σου γαυῶν ἂς ὁ πνευματικὸς ἀπορρίπτει ἐμπροσθεν καὶ ἐπὶ
| τοῦ πνευροῦ, διὰ τὸν τρόπον ὅσπερ γὰ σχηματίζῃ νέον ἐπιφο-
| ροῦσιν.

Τοιαῦτα εἶναι αἱ καιροτῆος διατάξεις τοῦ νέου Κανον-
| ισμοῦ ἐπὶ τῆς ὀχυρωτικῆς ἐκστρα-
| τείας.

Ὡς δίδεται τις ν' ἀντιληφθῆ ἐκ τῶν προσηλωτικῶν, ὁ
| κανονισμὸς οὕτως εἶναι πολὺ πλέον γενικωτέρας ἐκτάσεως ἢ
| ἐκεῖνοι οἵτινες προσηλωθῆσαν αὐτοῦ. Ἐπισημαίνει ἐν αὐτῷ τὴν
| ἐκδοσιν τῶν ἀρχῶν αἰτίας δέον νὰ καθοδηγῶσιν εἰς τὴν
| ἰδουσαν τῶν ἔργων ἐκδοσῆς, πολὺ πλέον ἢ τὰς λεπτομε-
| ρεῖας τῆς ἐκτελέσεως. Αἱ τελευταῖαι αὐταὶ θέλουσι πραγμα-
| τευθῆ εἰς τοὺς ἰδιαίτερους κανονισμοὺς ἐν ἐκαστῷ ὀργῶν, βα-
| σισόμενοι ἐπὶ τῶν δεδομένων τοῦ συνόλου τῶν περιεχομένων
| ἐν τῷ προσηλωτικῷ κανονισμῷ, ὅστις ἔχει πρὸ πάντων ὡς
| ἀντικείμενον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ὀμοῦσιν τῶν βλεψῶν
| καὶ νὰ ἀντελέσῃ ὅπως οὐρενῶσιν ἄπασαι αἱ προσηλωτικαὶ
| πρὸς ἕνα κοινόν σκοπόν.

ΚΛΒΔΝΣ

ΜΕ ΤΗΝ νέαν ἀνατολὴν τῆς πατριωτικῆς
| ἐργασίας ἐπιβάλλεται εἰς πάντα Ἑλληνα ἢ
| μικρὰ ἢ μεγάλην συνδρομὴν πρὸς ἐπίστασιν τῶν πα-
| τρικῶν μας δυνάμεων. Τὴν μικρὰν συνδρομὴν ἐδτυ-
| χῶς πάντες δυνά-
Τὸ Λαγεῖον τοῦ Στόλου μεθὰ ἐκόλως νὰ
| παρὰσχομεν ἀγορά-
| ζοντες λαγεῖον τοῦ Στόλου. Καὶ ἡ «Ἑλλ. Ἐπιθεώ-
| ρησις» δὲν θεωρεῖ ἀσκοπον νὰ ὑπομνήσῃ ἀπλῶς τὸ
| μεγάλον αὐτὸ καθήκον διὰ τὴν μὴ ὑστερήσῃ οὐδεὶς
| εἰς τὴν ἐκπληρώσειν του. Σήμερον πλέον πίντες ἀφεί-
| λομεν νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ καθήκον μας πρὸς τὴν πα-
| τριδα ἕκαστος εἰς τὸν κόλον του καὶ ἀναλόγως τῶν
| δυνάμεων του. Ἄλλοις δέδοται ἄλλα εἰς ἡμᾶς ὅμως,
| τὸν πολὺν λαόν, ἐπιβάλλεται ἡ ἐπίστασις τοῦ Στόλου
| διὰ τῆς ἐξαντήσεως μέχρις ἐνὸς τῶν ἀριθμῶν τοῦ
| Λαγεῖου διὰ τοῦ ὀποῖου ἐξυπηρετεῖται ἡ μεγαλειτέρα
| ἐθνικὴ μας ὑπερηφάνεια, ὁ ἔθνικὸς μας Στόλος.

Ο ΑΓΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΠΟΛΕΩΣ ΙΑΚΩΒΟΣ

Εἰς ἐκ τῶν νεωτέρων καὶ πολλῆς ἀξίας ἱερω-
| κῶν τοῦ Οἴκουμηνικοῦ Θρόνου. Κατάγεται ἐκ
| Μοσχονησίαν ὅπου ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1877.
| Ἐχειροτονήθη διάκονος εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν
| ὑπὸ τοῦ Μοσχονησίαν Ἰακώβου καὶ μετὰ διε-
| τῆσαν εἰσαχθεὶς ὡς ὑπότροφος τοῦ πρῶτου Ἱερο-
| σολύμαν Νικοδήμου, εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολο-
| γικὴν Σχολὴν ἀπεφοίτησεν αὐτῆς μετὰ τὸν βαθ-
| μὸν ἀρίστα Ἐξελλῶν τῆς Σχολῆς μετ' ἐφόδιον
| ἀρτίως μορφώσεως, μετ' ἧθος σεμνόν καὶ μετ' αἰσθή-
| ρα να γενναῖα προσελήφθη ὑπὸ τοῦ Σ. Μητρο-
| πολίτου Σμύρνης κ. Βασιλείου ὡς ἀρχιδιάκονος
| τῆς ἱεράς Μητροπόλεως.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὑπερέβη ἐπὶ πεντα-
| τῆσαν μεθ' ὃ τῇ ὀμοφώνῳ γνώμῃ τῶν κοινοτι-
| κῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σμύρνης
| ἐξελέγη τὸν Μάρτιον τοῦ 1908 παμψηφεί ὑπὸ
| τῆς ἱεράς Συνόδου τῆς Μ. τοῦ Γένους Ἐκκλη-
| σίας Ἐπίσκοπος Χριστουπόλεως.

Ἡ χειροτονία του ἔλαβε χώραν μετὰ ἐξαιρε-
| τικῆς πομπῆς ἱερουργούντων ἐν τῷ Μητροπολι-
| τικῷ ναφ τῆς Ἀγ. Φωτεινῆς ἐν Σμύρνῃ τῶν
| Σ. Μητροπολιτῶν Σμύρνης, Φιλαδελφείας καὶ
| Δυρραχίου καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων
| Εἰρηνοπόλεως καὶ Ἀνέων.

Ἐκτοτε διατελῶν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ διαχειρίζεται μετὰ περινοίας, μετὰ σθένους καὶ ζωῆς ὅλην τὴν πολυσχιδῆ καὶ σοβαρὰν ἐθνικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἐργασίαν ὑφ' ἧς εἶνε πεφορτισμένη ἡ ἱερὰ Μητρόπολις Σμύρνης τυγχάνων τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ οὐ μόνον τοῦ ἑλληνικοτάτου ποιμνίου του, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἑγχωρίων ἀρχῶν. Εἶνε ἀκούρατος εἰς πᾶσαν πρόσκλησιν, συμμετέχει ἀνελλιπῶς εἰς ὅλας τὰς ἐπιτροπὰς, ἀντιμετωπίζει ὅλα τὰ σοβαρὰ

γεγονότα τῆς Κοινότητος, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, πάντοτε δρῶν καὶ πάντοτε ἔτοιμος νὰ διεξαγάγῃ οἷαν δέποτε νέαν ἐργασίαν ἢ ὅποια τοῦ ἀφαιρεῖ ἐνίοτε καὶ τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας τῆς ἀναπαύσεως στιγμὰς. τὰς ἀπαιμιήτους διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν. Τοιαύτη ἐκκλησιαστικὴ ἀρωπορικότης εἶχε τὴν θέσιν του εἰς τὴν πνευματικὴν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως».

MH—MYΣ

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΕΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΥΠΟ

MAURICE MONTEGUT

Ἡ Παυλίνα χωρὶς νὰ φανῇ ὅτι παρατήρησε τὴν ταραχὴν τὸν ἐξηκολούθησε μὲ ἐνθουσιασμόν.

— Ἐνῶ στρατιώτης, κέρδισε βαθμοὺς ἔστω καὶ ἥπυ τὸν ἀδελφόν μου. Κάμε σὺ οὐ ἕκαμον τόσους ἄλλοι, μιμήσου τὸν Bonaparte, τὸν Hochez, τὸν Marceau, τὸν Desaix καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους. Ἐνῶ εἰκοσιπέντε ἔτων στρατηγὸς καὶ τριάντα στρατάρχης. Κ' ἐνῶ τοιουτοτρόπως θὰ ἀνέρχεσαι μόνος σου τὰς στρατιωτικὰς βαθμίδας θὰ κρατῆς ἀκόμη τὸ μουσικόν σου. Πάντως ὅμως θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα νὰ τὸ φανερώσῃς καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη θὰ εἶνε ὅταν ὁ Ναπολέων πλήρης δόξης σὲ χωρετήσῃ ὡς ἕνα ἀπτόητον στρατηγὸν ἐπιτήδειον εἰς τὸν Lennes ὁρμητικὸν ὡς τὸν Murat... Τότε τὸ ὄνειρόν μου μπορεῖ νὰ γίνῃ πραγματικότης. Ὁ Ναπολέων χωρὶς ἀπογόνους θὰ ἔγῃ σὲ κατὰ τοῦν τὸν νόμιμον κληρονόμον ἐνὸς χιλιετοῦς στέμματος, εἴν δὲ σὲ ἀγαπᾷ θὰ σὲ νιοθετήσῃ ὅπως τὸν Εὐγένιον καὶ συμβιβάζων τὸ παρὸν μὲ τὸ παρελθόν θὰ σὲ κάμῃ βασιλέα καὶ μετ' αὐτὸν, ὁ Θεὸς νὰ τὸν διαφυλάττῃ πάντοτε, θὰ γείνης αὐτοκράτωρ! Ἡ ἰδέα νὰ καταταχθῆς σὺ γαλλικὰ στρατεύματα σὲ ἐξέπληξεν, ἀλλ' ἡ ἐκπλήξις δὲν εἶνε χαρακτηρηστικὸν ἐνὸς πρίγκηπος· ἐκτὸς δὲ τούτου τὰ στρατεύματά μας εἶνε τὸ φυσικὸν ὑσουλόν σου καὶ ἡ στρατιωτικὴ στολή, ἡ καλλιτέρα προστάτις σου. Οἱ μισθιωτοὶ δολοφόνου τῶν θεῶν σου, δὲν θὰ σὲ ζητήσωσιν ἀνάμεινα στοὺς γάλλους γροεταδέρους».

Ὁ Grandlys ἐσκέπετο.

* Συνέχεια ἐκ σελ. 700.

Ἐκείνη ἐξηκολούθησεν.

— «Ἡ περίστασις εἶνε κατ'ἀλλήλους· ξεῖρω καλὰ ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ θέλει νὰ σχηματίσῃ ὑπὸ τὸν Hembourg καὶ τὸν La Tour d'Auvergne δύο συντάγματα τῶν ὁποίων τὰ στελέχη θ' ἀποτελέσουν οἱ εὐγενεῖς. Κατόρθωσε λοιπὸν δι' αὐτῆς τῆς κρεολῆς ἢ ὅποια σὲ ἔσωσε, δι' αὐτῆς τῆς Josephine τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷς περισσύτερον ἀπὸ μένα νὰ πάρῃς τὸν βαθμὸν τοῦ Δοξαγοῦ εἰς ἐν ἀπ' αὐτὰ τὰ σάματα καὶ τότε ἀκολούθησε τὴν τέχνη σου».

— Ἡ τέχνη μου εἶμαι σὺν, ἐνθυμίσειν ὁ Grandlys σὺν ζαλισμένος ἐνῶ μύρια ἀντίθετοι γινώμην διεστρωροῦντο μέσα του.

— Τότε καλὰ, ἀπήντησεν ἐκείνη ἀφελῆς καὶ μετιδῶσα, ἐγὼ φεύγω μετὰ ἕνα μῆνα διὰ Παρισίους· θέλω ν' ἀναπνεύσω ὀλίγον τὸν ἀέρα τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀδλῆς καὶ νὰ ἐπιδείξω τοὺς ἀδίμηνιάς μου.

— Θὰ σὲ ἀκολουθήσω.

— Ἀποφασισμένος νὰ μὲ ὑπακούσης εἰς ὅλα.

— Ὅπως θέλεις.

Καὶ ὡς ἀνταμοιβὴν διὰ τὴν ὑπακοήν του τοῦ ἔδωκε νὰ φιλήσῃ τὰ ἄκρα τῶν ποδιῶν της ὀνύχων. Ἦτο τρελλὸς, τρελλὸς δι' αὐτὴν τὴν γυναῖκα ἢ ὅποια ἔκμαε τὰς καρδίας ὅλων ὅσοι τὴν ἐπλησίαζαν.

Παρακινούσα ἡ Pauline Borghese τὸν Grandlys εἰς τὸ παρακεκινδυνευμένον αὐτὸ διάβημα δὲν ἐνέδιδεν εἰμὴ εἰς τὴν φυσικὴν της κλίσιν καὶ εἰς τὴν ὑπερβολικὴν ἀγάπην της διὰ τὰς μικρὰς συνωμοσίας.

Ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια Bonaparte συνωμοτεῖ ἐναντίον τοῦ ἀρχηγοῦ της καὶ ἐναντίον τῆς Josephine

τὴν ὁποίαν ἐμίσουν· ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ ἐχθροὶ ἀναμεταξύ των ἤρουντο διὰ νὰ πολεμήσωσι τὸν Ναπολέοντα. Ὅλοι τὸν ἐπροόδωσαν τὴν τελευταίαν ὄραν ἐκτὸς τῆς Pauline ἢ ὁποία ἔμεινε πιστὴ εἰς τὸν ἀετὸν καὶ ὅταν ἀκόμη τοῦ ἐκόπησαν τὰ περὰ.

Ἐνόσω ὅμως ὁ αὐτοκρατορικὸς ἀστὴρ ἔλαμπεν εἰς τὸ ζενίθ του αὐτὴ ἤρεσκετο εἰς μικρὰ ἐπεισόδια.

Κι' αὐτὸ, τοῦ νέου θύματός της δὲν ἀπετέλει εἰμὴ ἐν ἐπὶ πλέον.

Τουουτοτρόπως ἀπεφασίσθη ἡ τύχη τοῦ πρίγκηπος.

Ὁλ' αὐτὰ ἐσκέπετο ὁ πρίγκηψ εἰς τὴν κρύπτην του. Σιγὰ οὐγὰ ἔγειρε τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τοῦ προσκεγαλαίου καὶ ἀπεκοιμήθη ἐπαυλαμβίνων ἐν ὄνομα.

Pauline—Paulette.

Ἀίφνης ἐπετάχθη τρομαγμένος ἐπάνω· τοῦ ἐφάνη οὐ ὅλο τὸ σπιῦ ἐβούζε.

Ὁ Boran δὲν εἶχεν ἀπατηθῆ ὅταν ἐνόμισεν ὅτι ἤκουσε βήματα στρατιωτῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Ὁ θύρβος ἐπλησίασε κ' ἐσταμάτησεν ἀκριβῶς πρὸ τῆς οἰκίας του. Ὁ ὄρολογοποιὸς πελιδνὸς ἐσηκώθη ἐπάνω ἀρχίσας νὰ κτύπεται βιασικὰ. Ἀπὸ τὴν μισοκλεισμένην θύραν του ἐφώνησε οὐγὰ.

— Renée.

Κατατρομαγμένη παρουσιάσθη ἐκείνη.

— Πατέρα, εἶπε νομίζω πῶς περικέκλωσαν τὸ σπίτι μας.

Καὶ ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν ἐσφριγγε τὰ χεῖρα της.

— Πατέρα, πατέρα ἐράθη.

— Ὅχι, ἀπήντησεν ὁ Boran θέλων νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν κόρην του, στήν κρύπτη του εἶνε ἀσφαλισμένος.

Τὴν σιγμὴν ἐκείνην ἠκούσθησαν αἱ τρομαγμέναι φωναὶ τοῦ Blaisot καὶ τῆς Ἰωάννας οἱ ὁποῖοι ἐκοιμῶντο εἰς τὸ κατάστημα.

— Πιὸς εἶνε.

— Περιμένετε λίγο.

— Θὰ σὰς ὑποδεχθοῦμε καλὰ παληνθρώποι.

Ὁ Boran ἠνόησε. Θέλουν νὰ ἐκβιάσουν τὴν πόρτα εἶπεν.

— Δίτοι ὀρισμένως δὲν εἶνε κλέπται... Ἡμεῖς νὰ ἰδοῦμε.

Κατέβηκαν γλήγορα τὴν σκάλα τὴν σιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ μὲν Blaisot μ' ἕνα χονδρὸ ξύλο στὰ χεῖρα προσεπάθει νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν πόρταν ἢ ὅποια ὑπεχώρει ἢ δὲ Ἰωάννα ἐφώνησε δυνατὰ εἰς βοήθειαν.

Καὶ αὐτὸς μὲν ἀφωπλίσθη ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἐνῶ ἕνα δυνατὸ χεῖρ ἔκλεισε τὸ στόμα τῆς Ἰωάννας.

Ἦνεντε πέντε εἰσώρησαν οἱ στρατιῶται, ἐνῶ κᾶποιος ἀπ' ἔξω ἔκλεισε οὐγὰ τὴν θύραν. Ἦουχία! διέταξε μία ἀγέρωχος φωνή. Πρόκειται περὶ ζωῆς ἢ θανάτου. Ἦμεθα ὁ νόμος.

Ὁ οὐτως ὀμιλῶν ἄνθρωπος τραχέως ἐξωτερικοῦ ἐφαίνεται ὁ ἀρχηγὸς καὶ παρ' ὅλην τὴν πολιτικὴν του

ἐνδυμασίαν διέκρινε τις τὸν στρατιώτην.

Ἠλιθίον του ἐστέκετο σιωπηλὸς ἕνας μικρόσωμος καὶ ἀπροσδιορίστου ἡλικίας ἄνθρωπος μὲ ἐξωτερικὸν ἀσθενικὸν καὶ πολὺ ὀλίγον περιποιημένον, τὸ δὲ σῶμα του ἐφαίετο πλέον μέσα εἰς τὴν παλαιὴν καὶ κακοκομμένην ρεδιγκόταν τὴν ὁποίαν ἐφόρει.

— Cantecor εἶπεν οὐτως, δὸς εἰς ὅλους φῶς.

— Μάλιστα ἐσοχότατε, ἀπήντησεν ὁ Cantecor διότι αὐτὸς ἦτο πραγματικῶς.

Ἦστερα ἡ ἐσοχότης του προσήλωσε τὸ βλέμμα της ἐπὶ τοῦ Boran. Ὑπὸ τὸ φῶς τῆς λυχνίας τὴν ὁποίαν ὁ ὄρολογοποιὸς εἶχεν ἀποθέσει σὺν τραπέζικῃ τῆς ἐργασίας του, κατόρθωσεν νὰ διακρίνῃ τὰ πρόσωπα. Ἀπὸ τὰ ἄσπρα μαλλιά τοῦ Boran ἠγγύησεν ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ κύριος ἐκεῖ μέσα.

— Κύριε Boran ἀκούσατε. Φέρετε γλήγορα κερὰ χωρὶς νὰ κάνετε θόρυβο πρὸς τὸ καλόν σας. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν σκάνδαλα. Ὅλα θὰ γείνουν μὲ τὴν ἡσυχίαν των. Κινεῖς ἄς μὴ ἀποπειραθῆ νὰ φύγῃ διότι ὁ δρόμος φρουρεῖται καλὰ. Εἴμεθα πολυάριθμοι ὥστε κάθε ἀντίστασις εἶνε βλακώδης καὶ ματαία.

Ὁμιλῶν οὕτως ἐξήγαγεν ἀπὸ τὴν τσέπην του ζεῦχος πιστολίου καὶ διὰ νὰ τοὺς πτοήσῃ περισσύτερον προσέθηκεν.

— Οἱ ἄνθρωποι μου ἔχουν κι' ἄλλα.

Βουβοί, πελιδνοὶ ὁ Boran, ἡ Renée ὁ Blaisot καὶ ἡ Ἰωάννα ἐφεραν κερὰ καὶ ἦσαν μετ' ἐρεμίας χεῖρας τὸ ἐν εἰς τὸ ἄλλο.

Μετ' ὀλίγον τὸ κατάστημα ἐφοταγογγεῖτο ὡς εἰς ἐσοτήν.

— Cantecor ἐξέτασε, διέταξεν ἡ κακοενδεδυμένη ἐσοχότης κ' ἐνῶ ὀμίλει ἐκάθισεν ἐπὶ μιᾶς καρέκλας διπλῶνων τὸν πύλον του. Μὲ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω προσεπάθει νὰ κρύψῃ εἰς τὰς πτυχὰς τοῦ λαμοδεῖου του ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον τὸ πρόσωπόν του.

Ἄλλ' ὁ Boran ὁ ὁποῖος ἐγγύριζε πολὺ καλὰ τοὺς αὐτοκρατορικὸς ἀρχισε νὰ τρέμῃ ἐπὶ τῇ θέᾳ του κ' ἐνθυμίσειν εἰς τὴν Renée.

— Ὁ Fouché.

— Ἡ νέα ἐστηρίχθη ἐπὶ τοῦ τοίχου διὰ νὰ μὴ πέσῃ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Cantecor μὲ ὄλην τὴν ἡσυχίαν ἐξήτασε τοὺς τέσσαρας ἐνοίκους τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου κουνήσας δὲ τὸ κεφάλι τοῦ εἶπε.

Αἱ ὄψεις σας δὲν δεικνύουν ἴσχυρον συνείδησιν γιὰ αὐτὸ νομίζω ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σὰς ἐξηγήσω τὸν λόγον νῆς νυκτερινῆς ἐπισκέψεώς μας. Λοιπὸν κύριε Boran τὸ πῶ φρόνιμο εἶνε νὰ ἐποκίπητῃ κανίς σὶν ἰσχυρότερον. Φανώξτε μας τὸν ξένον σας καὶ τότε μιλοῦμεν ὅλοι μαζί.

Ὁ Boran ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του ἐπαυεῖσεν ὅλο τὸ θῆρος καὶ τὴν τύλην του καὶ μὲ φωνὴν σταθερὰν ἀπήντησεν.

— Αἱ σκέψεις μας δὲν δεικνύουν τίποτε ἄλλο παρά τὴν ταραχὴν εἰρηκτικῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ σπύι τῶν ὁποίων μιλῆσατε διὰ τῆς βίας ἐν ὄρμῃ νυκτός.

“Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸν ξένον, τὸν ξένον μου, δὲν σὰς ἐννοῶ.

Ὁ Fouché καὶ ὁ Canteau ἐκντιάχθησαν. Τὸ βλέμμα τοῦ πρώτου ἔλεγε :

— Λοιπὸν ἡπατήθης :

Τὸ τοῦ δευτέρου ἀπήντα :

— Μείνατε ἡσυχος· εἶμαι βέβαιος.

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΗΤΣΑ ΠΕΡΩΤΗ

Η Κυβέρνησις Θεοτόκη, ὅπως ὁ Κρόνος, κατέρωγε τὰ τέκνα του. Κατώρθωσε χάρις εἰς τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς καὶ ἐδημιούργησε κατὰ τι θετικῶς ἐπωφελεῖς διὰ τὸ Κράτος καὶ τὴν Κοινωνίαν, τὸ Σχολεῖον τῆς Χωροφυλακίης, ἐν τούτοις αὐτῇ ἡ Κυβέρνησις, μετεχειρίσθη πᾶν μέσον ὅπως ἀνακόψῃ τὴν πρόδοον αὐτοῦ. Διαιτῆ ; Μυστήριον τῆς πολιτικῆς μας ἀσολασίας ἢ ἀνανδρίας. Ὁ κ. Θεοτόκης ὁ ὑπὲρ τῆς Σχολῆς αὐτῆς ὄντως ἐνδιαφερόμενος δὲν κατώρθωσε νὰ τὴν σώσῃ. Δείγμα καὶ τοῦτο τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνδρὸς ὅστις μολονότι ὑπὸ μεγάλων ἀρετῶν περιεκοσμεῖτο καὶ ὀξέως ἀντελαμβάνετο τῶν ζητημάτων, ἐν τούτοις δὲν εἶχε τὸ σθένος ν' ἀνταπαρταχθῇ κατ' ἐκείνων οἵτινες ἐπεξήτουν καὶ ἐπετίγχανον πολλὰκις πράγματα ἀντικρῶς ἀντίθετα πρὸς τὰ γενικά του τόπου συμφέροντα. Πολλάκις ἐγράψαμεν περὶ τῆς Σχολῆς αὐτῆς ἢ τὰς προόδους ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐξητάσαμεν καὶ μετὰ στοργῆς παρηκολουθήσαμεν καὶ ἠλπίσαμεν ὅτι Κυβέρνησις σωφρονοῦσα καὶ χάριν τοῦ ἰδίου αὐτῆς γοήτρου μεριμνῶσα ἤθελε τὸ διασώσῃ ἀπὸ τὴν ἀποσίνθεσιν καὶ τὴν καταστροφὴν. Δυστυχῶς ἢ ἐν λόγῳ Κυβέρνησις ἐπιρρασθεῖσα ἀπὸ εἰσηγήσεις σφαλερὰς προέβη εἰς τὴν σιωπηρὰν κατάργησιν τῆς Σχολῆς ἀφαιρέσασα μίαν πηγὴν μορφώσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακίης.

Εὐτυχῶς ὅτι πᾶσα ἐλπίς δὲν ἀπόλετο. Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἔχει χρησιτὸν καὶ φιλοπάτριδα ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του νὰ σιγήσῃ θεσιμὸς προωτιζόμενος πλεῖστα ἀγαθὰ διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν.

Μη—μῆς

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ἐμπαιγμός ἢ πλάνη

Πολλὰς ὑπονοίας ἐγείρει τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως τὸ ὁποῖον ἐπεξήτησεν ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἀξιωματικῶν, διότι δὲν ἤρριξεν ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀνορθώσις τῶν οἰκονομικῶν. Ἀφοῦ μάλιστα ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθη εὐκαιρία πολέμιος νὰ στραφῇ ἐκεῖ ὅπου ὄφειλε νὰ στραφῇ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, προσέβλεπε πρὸς ἄλλα σιμῖα, εὐλόγως γενόνται ἔπρόνοιαι ὅτι ἡ πορεία τῆς Κυβερνήσεως τῆς προελθούσης ἐκ τῶν γεγονότων τῆς 14 καὶ 15 Ἀγούστου, δὲν ἔχει συνάφειαν μὲ τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ἐπροκάλεσαν τὸ ὑπόμνημα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὅτι ἡ πρόκειται περὶ ἐμπαιγμοῦ τοῦ λαοῦ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ πρόκειται περὶ πλάνης τοῦ ἀναλαβόντος τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, πλάνης ἐξ ἧς δὲν ἡμποροῦν νὰ ἐξέλθουν οἱ ἐκ περισσοῦς κυβερνῶντες τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν τελευταίαν εἰσοικελευστικὴν.

Παραδεχόμενος ὅτι περὶ πλάνης μᾶλλον πρόκειται ἢ περὶ ἐμπαιγμοῦ θὰ προσπαθῶ νὰ ἐξαγάγω τῆς πλάνης τοὺς ἀναλαβόντας τὴν διοίκησιν μετὰ τὴν 15 Ἀγούστου ὑπομνηστικῶν αὐτῆς οὖ.

1ον) Ἡ περικοπὴ τῶν δαπανῶν τῆς διοικήσεως δὲν εἶνε τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς δημοσιονομίας ἀλλ' ἢ ἐπιμέλεια τῶν δημοσίων προσόδων.

2ον) Ἡ ἐξασφάλις καλῶν οἰκονομικῶν προαπαιτεῖ γνῶσιν τελείαν τῆς ταμιακῆς λειτουργίας τοῦ Κράτους, ἢ ὁποῖα γνῶσις πανταχοῦ ἀντλήται ἐν τῷ Λογιστηρίῳ, καὶ τὴν ὁποῖαν ἀγνοῶ τοῦ δύναται νὰ νὰ ἀντλήσῃ ἐν Ἑλλάδι ἀφοῦ ἀπὸ τὸ Λογιστήριον δὲν ἔχει τριαύτην καὶ διὰ τοῦτο ἔπασσε τὴν δημοσίευσιν Ἀπολογισμοῦ ἀπὸ τοῦ 1902 καὶ Ἰσολογισμοῦ τῆς Γενικῆς Λειτουργίας τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀπὸ τοῦ 1907 ἀμφοτέρων ἐντόπων μεσῶν ψευδῶν ἀριθμῶν, ὡς ἔπασσε καὶ τὸν Γενικὸν Λογαριασμὸν τῆς Οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους διαχειρίσεως ἀπὸ τοῦ 1880.

3ον) Ἐν τῇ συντάξει τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δαπανῶν ἢ λαμβάνονται ἐπ' ὅσιν αἱ οἰκονομικαὶ συνθήκαι μετὰ δεδομένον τινος ὄργανισμοῦ ἢ λαμβάνεται ἐπ' ὅσιν δεδομένους ἀντίπαλος ἢ δεδομένοι ἀντίπαλοι ὁμοῦ, ὅτε αἱ οἰκονομικαὶ συνθήκαι ὑποχωροῦσιν ἀπέναντι τῆς ἐπιπέδου ἀνάγκης.

4ον) Δέον νὰ γείνη καταληπτὸν πρὸς ποῖον στρατιωτικῶν παρήγορα ποῖον ἐκ τῶν γαιόνων ἢ ἄλλων μικρῶν Κρατῶν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξομοιωθῇ ὁ ἑλληρικὸς στρατὸς διὰ δαπάνης δρ. 18 ἑκατομ. ἐτησίως;

ὑπὸ τὴν Γενικὴν Λοίκασιν τοῦ Λιαδόχου ἢ πρόκειται τὴν νῦν πλησιάσῃ διὰ δαπάνης ἐτησίως δρ. 23 ἑκ. ὀριζομένης ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπὸ ξένον ὄργανωτὴν καὶ ξένον ἐπιτελεῖον, ὅταν ἡ μὲν Τουρκία ἐπὶ ἀπολυταρχίας εἶχε προϋπολογισμὸν στρατιωτικῶν φρ. 145 ἑκατομ. νῦν δὲ 200 ἑκατομμυρίων ἢ Βουλγαρία φρ. 30 ἑκατομ., ἢ Ρουμανία φρ. 48 ἑκ., τὸ Βέλγιον 57 ἑκατομ., ἢ Ὀλλανδία φρ. 57 ἑκατομμυρίων.

5ον) Ἐν δεδομένον ἀντίπαλον ἐν τῇ συντάξει τῶν ἡμετέρων προϋπολογισμῶν τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν δ' ἑπιπῶν ἔχομεν τὴν Τουρκίαν, κατὰ πόσον προεβιάζονται αἱ δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος ἀξιοτιμώμενον μὲν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἀπὸ 18 εἰς 23 ἑκατομ. παραμένοντος δὲ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ναυτικῶν εἰς 8 ἑκατομ. περίπου, κατὰ τὸ ὑπόμνημα τῶν ἀξιωματικῶν, ἀπέναντι προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀντιπάλου 200 ἑκατομ. διὰ τὸν στρατὸν καὶ 28 ἑκατομ. διὰ τὸ ναυτικόν ;

6ον) Τὰ οἰκονομικὰ μέτρα οἰαδήποτε καὶ ἂν ὦσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀφορῶσι τὴν χρῆσιν τοῦ 1910, θὰ γίνωσιν ἴσως αἰσθητὰ κατὰ τὸ 1911, ἐντῷ ὃ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος προτείνει «τὴν ἄμεσον καὶ ταχεῖαν ἀνορθώσιν τῶν κακῶς ἐν γένει ἐχόντων, ἰδίως δὲ τῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυικοῦ» δὲν ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν ἐκλογὴν ἡμῶν ἢ ἡμέρα τῆς ἐπιθέσεως ἢ τῆς ἀνάγκης ἀμύνης, περιστάσεις καθ' ἃς δέον νὰ ἔχομεν καὶ ἐκτίκτους πόρους πλὴν τῶν ἐν εἰρήρῃ προβλεπομένων ἐν τῷ ὑπομνήματι τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, ἐκτός ἐὰν περιορισθῶμεν εἰς ἁπλοῦν θόρυβον εἰς δὲν δὲν ἀπέβλεπον βεβαίως τὰ γεγονότα τῆς 14 καὶ 15 Ἀγούστου.

Εἶναι νὰ ἐκτίκτως περιέργον ὅτι ἐντῷ ὄλοι οἱ ἑλληγνες ὑπουργοὶ τῶν οἰκονομικῶν, ὄλοι οἱ διευθυνταὶ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ὄλοι οἱ εἰσηγηταὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Προϋπολογισμοῦ, οἱ ὁποῖοι φωτίζονται ἐκ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου πρὸς σήνταξιν τῶν ἐκθέσεων τῆς πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ ὁ ὁποῖος κατ' ἔτος φιλοτεχνεῖται ἐν τῷ γραφείῳ ἐκείνῳ, ὄλοι οὗτοι θρηνοῦσι τὴν ἑλλειψιν λογιστικῶν βιβλίων καὶ Γενικοῦ λογαριασμοῦ τῆς οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους διαχειρίσεως ὁ ὁποῖος ἔμεινεν ὡς ἀπολιθωμένος εἰς τὸ ἔτος 1880, ἐν τοῖτοις λογιστικὰ βιβλία δὲν εἰσάγονται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον. Περιέργον ὅτι ἐντῷ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πόθου διαπνέονται ὄλοι οἱ ἐπιτελεῖται καὶ οἱ ἐπιφανεῖς ἄνδρες τῆς χάριτος ταύτης, ὡς ἀκούω, δὲν ἐνθυνοῦμαι ἀπὸ ποίας ἀποτελούντων σήμερον τὸν Στρατιωτικὸν Σύνδεσμον, μὴ τὸν τοῦτο λογιστικὰ βιβλία δὲν ἀπέκτισε τὸ Γενικὸν Λογιστήριον.

Οἱ λόγοι δι' οὓς ματαιοῦται ἡ πραγματοποίησις τοῦ διακαοῦς τοῦτον πόθου τῶν μεγάλων τῆς Ἑλλάδος ἀνδρῶν παραμένονσι μυστήριον. Ἐν δύναται ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος ἄς εἰσδέσῃ εἰς τὸ μυστήριον τοῦτο καὶ ἄς ματεῖσῃ κατόπιν πῶς ἐξηκριβώθησαν τὸ 1898 τὰ ὑπόλοιπα τῶν ἀφειλομένων Ἑθνικῶν Λαγείων καὶ αἱ διάφοροι χροσπιστώσεις μεταξὺ Λημοσίων καὶ Τραπεζῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἄς ἐρωτήσῃ τὸν κ. Α. Ἐδναξίαν πόθεν γνωρίζει ὅτι τὰ ἐκατομμύρια τὰ ὁποῖα θὰ περικόπη ἐκ τῶν γενικῶν δαπανῶν ἡμποροῦν ν' ἀντιστοιχῶν πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς παρικοσμητικῆς καὶ ταπτοχρόνου πρὸς τὰ μὴ εἰσπραττόμενα ἐκ τῶν ἀναγραφόμενων ἐσόδων ἦτι πρὸς τὰ ἐλλείμματα μεταξὺ πραγματικῶν εἰσπράξεων καὶ πραγματικῶν πληρωμῶν. Ἐς ἐρωτήσῃ ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν πῶς περικόπτων τις ἔξοδα καταστήματος τινος ἢδη ὑπέροτρα τῶν ἐσόδων αὐτοῦ ἐξασφαλίξει τὰ ἀναγκαῖα ὄλικα πρὸς ἐπισκευήν ; Ἡ ἁπλῶς προσαρμύζει ταῦτα πρὸς ἐκεῖνα κατὰ τὸ δυνατόν ; Καὶ τότε μόνον ὅταν εἶνε γνωστὰ ἀμφοτέρω, ἐντῷ ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους ἔχει ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὰ καθ' ὑπόθεσιν ἔξοδα καὶ τὰ καθ' ὑπόθεσιν ἔξοδα, τῆς ὑπερβίσεως τῶν τελευταίων τοῦτων γενομένης ἐμφανοῦς μόνον ἐκ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν παρακαταθηκῶν, τῶν ἐγγυροδοσιῶν, τῶν προκαταβολῶν, τῶν κληροδοτημῶν, τῶν ἐξ ἐντόκων γραμματίων, τῶν δυνείων καὶ λοιπῶν. Ἄλλως δὲ καὶ ἐκ τῆς κατὰ προσέγγισιν ἀποδόσεως λογαριασμοῦ τῶν ἀπὸ τοῦ 1898 γενομένων εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν ἐμφαίνεται ὅτι ἡ περικοπὴ δαπανῶν κατὰ 8—10 ἑκατομμύρια θὰ εἶνε ἴση περίπου πρὸς τὴν ὑπέροτρασιν τῶν ἐσόδων. Ἡ ὑπέροτρασιν τῶν ἐσόδων δὲν πηγάζει μόνον ἐκ τῆς πολυτελείας τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς πλημμελοῦς διαχειρίσεως, ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἐλέγχου καὶ ἐκ τῆς χαώδους λογιστικῆς λειτουργίας ἐξ ἧς δὲν ἐννοεῖται πῶς δύναται νὰ προέλθῃ ἡ ἀνορθώσις τῶν οἰκονομικῶν ἐφ' ἧς νὰ βασισθῇ ἡ στρατιωτικὴ ἀνασίνταξις καὶ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ναυτικοῦ.

Λιὰ τοῦτο ὑπέδειξα ἀρχόμενος ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως ἔδει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, καθόσον εἶνε τι ἀκατανόητον ἐν παντὶ ἄλλῳ Κράτει ἢ περὶ ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν φροντίς ἄνευ τελείου ὄργανισμοῦ ὁ λογιστηρίου. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους ἢ πρέπει νὰ κλείσῃ ἐντελῶς ἢ ν' ἀνακαινωθῇ οὐκ ἐπιπροσυνειδημένον εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τμήματος τοῦ Λημοσίου χρέους τῶν τοῦ γραφείου τοῦ Λαγείων τοῦ Στόλου, (τὸ ὁποῖον κάλλιστα δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς λογιστὰς καὶ ἐπολογιστὰς τοῦ Βασ. Ναυτι-

κοῦ) καὶ ἄλλων τινῶν ὑπεραριθμῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, ταμείων, ὑποταμείων, ἐφορειῶν καὶ λοιπῶν ὑπηρεσιῶν.

Ὁ νῦν ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐὰν δὲν ἐννοῇ νὰ πιάξῃ μὲ τὴν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν ὡς οἱ προκάτοχοί του, ὀφείλει ἀπὸ ἐκεῖ ν' ἀρχίσῃ τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως. Οὕτω πρῶτων, χωρὶς νὰ ἐμποδισθῇ εἰς τὴν ἐπεξεκτέαν οἰκονομίας, θὰ δυνηθῇ νὰ συλλάβῃ καὶ τὰς δραπέτιδας προσόδους, ὧν μείριστον μέρος δὲν εἰσέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Παραλλήλως πρὸς τοιαύτην ἐνέργειαν ὁ νῦν Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὀφείλει ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς νὰ στραφῇ πρὸς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ἐξ ὧν δύναται νὰ συγκεντρώσῃ ἐντός μινῶς ἑκατομμύρια τινα ὑπὲρ τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, χωρὶς τοῦτο νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ προβῇ εἰς οἰκονομίας καὶ φροδολογίας ὧν τὰ ἀποτελέσματα, ὡς εἶπον, μόλις θὰ γίνωσιν αἰσθητὰ τὸ 1911 ὅπως οἱ ἐκ τούτων καρποὶ χρησιμοποιηθῶσι τὸ 1912 ἐὰν ἕως τότε δὲν ἐνσκήψῃ ἐπὶ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τὸ παμφάγον ἐκ Δουκάδων τῆς Κερκύρας θηρίον. Καὶ ἐὰν ταυτοχρόνως οἱ ξένοι χρηματιστὰὶ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ὁποίων ἀσπαίρει τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, δὲν ἐπωφεληθῶν τῆς γενικῆς παρατάξεως καὶ τῶν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν ὅπως καταβροχθίσουν τὴν Ἑλλάδα ὀλόκληρον παρασύροντες διὰ μειδιαιμάτων καὶ θωπειῶν ὑπουργοὺς ἀδαιεῖς εἰς οἰκονομικὸν συνδυασμὸν ἀτίμους, τοὺς ὁποίους ἐχάλικωσαν ἀπὸ τοῦ 1881 καὶ ἐβελτίωσαν, συνεπλήρωσαν, καὶ ἐτελειοποίησαν τὸ 1898 ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τινῶν τῶν ἐν Ἀθήναις, εἰς οὓς δουλεύει ἔκτοτε πληθυσμὸς 2 1/2 ἑκατομμυρίων ἑλλήνων πλανωμένων ἐξ ἀγνοίας τῶν πραγμάτων ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις ὀφείλεται εἰς τὴν Βασιλείαν καὶ εἰς τὸ Πολίτευμα μύλλον καὶ οὐχὶ εἰς τραπέζιτας καὶ χρηματιστὰς. Οἱ αἰσθητὸν ὅτι ἔχουν τὸ σθένος καὶ τὴν ἰκανότητα νὰ ἀναδειχθῶσιν ἀναμορφωτὰ ἔν τε τῷ στρατῷ καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ θὰ δόσωσι, προσέχοντες εἰς ὅσα λέγομεν ἐνταῦθα, τὴν δέουσαν κατεύθυνσιν εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιγγέλλονται τὰ συμβῆντα τῆς 14 καὶ 15 Αὐγούστου καὶ αἰῶντες ἐκ τοῦ μέσου ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπεδόλωσαν οἰκονομικῶς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἰδιῶν αὐτῶν ὄφελος καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ἱκανοὶ νὰ βιάζωσι καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου.

Μὴ ἀρκοῦμενοι συνεπῶς εἰς οἰκονομικὰ μέτρα ἀδιεργαστοῦ τύπου καὶ ὑγῆς οἷα τὰ ἐξαγγελόμενα θὰ συγκεντρώσωσι μὲν ἀπ' ἐνὸς ἐν τῷ παρόντι τὰ ἀναγκαῖα ἐφόδια διὰ τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικὸν ἐκ προσόδων π ρ ο ε ξ ο φ λ η τ ι κ ὠ σ, οὕτως εἰπεῖν, ληθησομένων, ἐκ καθυστέρησιν, ἐκ καταχρήσεων ἐπανορθωθησομένων καὶ ἐκ τῆς θεραπείας τῆς λογιστικῆς ἀκαταστασίας (οἷα αἱ ἐν τῷ Κεφαλ. Δ' ἄρθ.

7, 17, 18. Κεφ. Β' ἄρθ. 1, ἕως 5. Κεφ. Γ' ἄρθ. 4, 5. Κεφ. Ε' ἄρθ. 5. Κεφ. ΣΤ' ἄρθ. 14. Κεφ. Η' ἄρθ. 1—4. Κεφ. ΙΑ' ἄρθ. 1. Κεφ. ΙΒ' ἄρθ. 8—10. Κεφ. ΙΓ' ἄρθ. 11—16. Κεφ. ΙΕ' ἄρθ. 8—9. Κεφ. ΙΗ' ἄρθ. 14) θὰ ἐξασφαλίσωσι δὲ ἀπ' ἑτέρου ἐντὸς ἔτους περὶ τὰ 10 ἑκατομμύρια οἰκονομίας :

1ον) Ἐκ τῶν ἐξόδων τοῦ Δημοσίου Χρέους τοῦ μὲν ἐξωτερικοῦ διὰ μετατροπῆς, τοῦ δὲ ἐσωτερικοῦ δι' ἐλαττώσεως τοῦ τόκου, 2ον) διὰ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος. Ἀλλὰ μὲ τὸ πρῶτον λαμβανόμενον ὑπ' ἄμφιν τοῦ μέσου ὅρου τοῦ τόκου ὅν καταβάλλουσι τὰ πλεῖστα τῶν ἄλλων Κρατῶν, διὰ δὲ τὸ δεύτερον μετὰ μελέτην τοῦ ψηφισθέντος τὴν 9 Μαρτίου 1909 ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς νόμου καὶ τῶν ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1907 ἀγορεύσεων ἐν τῇ ρηθείῳ Βουλῇ καὶ τῶν γνωμῶν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας τῆς συσταθείσης τὴν 2 Ἀπριλίου 1909 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Maurice Rouvier, ἰδίᾳ δὲ τῆς γνώμης τούτου καὶ τῶν R. Poincaré, Ribot, Peytral, Boudenoot, Lintilhac, Ricard, Touron, Pauliat, Barbier, Martin.

Εἰς τὸ μέλλον ν' ἀρχίσῃ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως πᾶν τὸ συντελοῦν δέον νὰ εἶναι εὐπρόσδεκτον καὶ παρὰ τῇ Κυβερνήσει καὶ παρὰ τῷ στρατῷ ὅθεν δήποτε προτεινόμενον ὑπευθύνως. Ἀπορριπτομένου δὲ ἀνεξετίμητος καὶ ἀνευ ἀποδείξεως περὶ τοῦ ἀλυσιτελοῦς ἢ τοῦ ἀνεφαρμόστου ὁ μὲν προτείνων τοῦτο οὐδὲν ἔφημι, ἀλλ' ἀδικεῖται αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως. Καὶ ἐὰν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀδιαφόρος ἔχωσι καὶ οἱ ἐν τῇ Κυβερνήσει καὶ οἱ ἐν τῷ στρατῷ φυσικῶς τότε αἱ ἔνθεν καὶ ἔνθεν διδόμεναι ἐπαγγελίαι ἐκτίθενται εἰς ὑπονοίας τοῦ κυριάρχου λαοῦ ἐξ ὀνόματος τοῦ ὁποῖου θέλουσιν πολλοὶ νὰ δοῶσι σήμερον καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἀπόκειται ἐξ ὑποχρεώσεως συνταγματικῆς καὶ ἐκ δικαιώματος ἱστορικοῦ νὰ εἴπῃ τὴν τελευταίαν λέξιν περὶ ὧν.

Ἄλλως ἀναμένομεν καὶ τὰ ποικιλοτρόπως ἐκτεθέντα ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ μέτρα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν οἷς φαίνεται προέχει τὸ δάνειον μετὰ διαφόρων κατὰ τοῦ λαοῦ φόρον πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τοῦ δανείου τέων βαρῶν, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει ἡ λαϊκὴ ἔγκρισις.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΑΜΛΕΤ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ὁ Αὔγουστος θὰ μείνῃ βεβαίως ἕνας ἀπὸ τοὺς ἱστορικωτέρους μῆνας εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑγγύου Ἑλλάδος καὶ θὰ θεωρηθῇ ἴσως, ὁ μὴν τῆς δριῆσεως, τῆς ἐπιβολῆς, τῆς ἀναγεννήσεως, τῆς ἐνεργείας.

Πρὸ πολλοῦ καιροῦ, ἴσως πρὸ τριῶν, ἴσως πρὸ ἑξ μνηῶν—τίς ἐπρόσεξε διὰ νὰ δύναται νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἐποχὴν—ἐψηφίζετο καὶ συνεζητεῖτο εἰς ὅλους τοὺς κύκλους, καὶ εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις, κατὰ περὶ συσκέψεων τῶν ἀξιωματικῶν, περὶ συνελεύσεων, καὶ ἐπιχειρήσεως δριῆσεως τούτων. Ἀλλὰ συνειδητοῦν ὅλοι εἰς τὰ αἰώνια λόγια καὶ τὴν αἰωνίαν ἀδράνειαν δὲν ἐδίδαμε προσοχὴν οὔτε εἰς τὰς συγκλήσεις των, οὔτε εἰς τὰς συσκέψεις των, οὔτε εἰς τὰς ψιθυριζόμενας ἀποφάσεις των, ἀφοῦ εἶχοντες πρὸ ἡμῶν ἕνα μακρὸν παρελθὸν τὸ ὁποῖον μᾶς ἐντύμιζε καὶ ἀδράνειαν, καὶ ἐξάνθισαν ὥραιον ἐλπίδων ὅπως ἐξανθίζουσι καὶ μαραινοῦνται τῆς ἀνοίξεως τὰ ρόδα.

Μὲ αὐτοὺς τοὺς ψιθυρισμούς, καὶ μὲ αὐτὰς τὰς διαδόσεις ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἱστορικὴν τῆς 14 Αὐγούστου. Τὰς τελευταίας ἐκεῖνας ἡμέρας μάλιστα αἱ φήμαι καὶ οἱ διαδόσεις διεσταυροῦντο πανταχόθεν τόσον πολλὰ, τόσον ζωνεῖν, τόσον προκλητικὰ καὶ ἀλλεπάλληλοι ὥστε ἡ κοινωνικὴ ἀτμοσφαιρὰ εἶχε πληρωθῇ ἀπὸ αὐτὰς, ὅπως ἐν καιρῷ καταγίδος πληροῦται ἠλεκτρισμοῦ ἢ ἀτμοσφαιρὰ καὶ δὲν περιμένεται παρὰ ἡ μικροτέρα ἀφορμὴ διὰ νὰ ἐκρηγῇ ἢ καταγίγῃ, νὰ βροντήσῃ ὁ κεραυνός, καὶ νὰ λίμνη ἢ ἀστραπή. Εἰς μίαν τοιαύτην ἀτμοσφαιρὰν εὐρισκόμεθα ὅλοι καὶ ὅλοι τὴν νύκτα τῆς Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον. Ἀπὸ τὸ θέατρον οἱ θεαταὶ ἀφίνοντες εἰς τὸ μέσον τὰ διδασκόμενα ἔργα, ἐξήρχοντο τοῦ θεάτρον διὰ νὰ φέρωσιν εἰδήσεις περὶ τοῦ μελετωμένου κινήματος. Μάτην οἱ ἠθοποιοὶ προσεπάθον νὰ ἐλύσωσιν τῶν ἀκροατῶν των τὴν προσοχὴν, ἀφοῦ ὑπῆρχαν πολλοί, ἂν μὴ οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι τόσον εἶχον ἀπορροφηθῇ ἀπὸ τὰς ποικίλας διαδόσεις ὥστε δὲν ἀντελαμβάνοντο ἐὰν ἡ ἀδελφία ἦτο κλειστὴ ἢ ἐδίδασκον ἀκόμη οἱ ἠθοποιοὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Τέλος περὶ τὴν μίαν τὰ θέατρα ἐτελείωσαν. Ὁ κόσμος ἐπλημύρισε τοὺς δρόμους ζητῶν νὰ μάθῃ νέα, νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς εἰδήσεις, νὰ γνωρίσῃ τοῦ εὐρίσκειται ὅτε μέσῳ αὐτῆς τῆς ἀγωνίας διεσπάρη

ὁριστικῶς πλέον ἢ εἰδήσεις ὅτι οἱ Ἀξιωματικοὶ τοῦ Πεζικοῦ κατέλαβον ἴδη τὸ Γουδί, ὅτι οἱ ἑξοναῦται τοὺς ἀκολουθοῦν, ὅτι ἡ Χωροφυλακὴ τοὺς προστατεύει, ὅτι τὸ Πυροβολικόν, Ἴππικόν καὶ Μηχανικόν συμπτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ὅλοι ἐν ζηλευτῇ συμποσίμῳ στέλλουσι ἀπὸ τὸ Γουδί πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὰς διαταγὰς των καὶ τὰ τελεσίγραφα.

Τὸ τί ἔγεινε τὴν στιγμὴν ἐκείνην δὲν περιγράφεται. Ὅλοι ἐξήτησαν νὰ σπεύσωσιν πρὸς τὸ στρατόπεδον, ὅλοι ἐξήτησαν νὰ παρακολουθήσωσιν ἐκ τοῦ πλησίον τὸ κίνημα, ὅλοι ἐπεθύμουν νὰ παραστῶσιν ἐκεῖ, καὶ τίς οἶδε πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐὰν δὲν ἐξήτουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ προσφέρωσιν τὰς ὑπηρεσίας των, καὶ τὴν συνδρομὴν των εἰς τὸ κίνημα τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἦτο οὔτε εὐκολόν οὔτε κατορθωτόν. Αἱ προφυλακαὶ ἠμποδίζον τοὺς πολίτας νὰ πλησιάσωσι, καὶ μὲ τὰ ὅπλα προτεταγμένα δὲν ἀνεγνώριζον οὔτε συγγενεῖς, οὔτε φίλους. Μάτην ἠγγύπουν οἱ Ἀθηναῖοι! Τὰ ρίγη τῶν συγκινήσεων, τὰς ζητωκραυγὰς τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων ὅταν συναντῶντο εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Γουδί, τὸν θόρυβον τῶν συρομένων πυροβόλων, τὸν ποδοβοητῶν τῶν ἵππων, τῶν διαγγελέων τὰς ταχείας διελεύσεις καὶ ὅ,τι ἄλλο προσδίδει τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὸ μεγαλεῖον εἰς τοιαύτας ὥρας γενικοῦ συναγερωμοῦ δὲν τὰς παρεκλούθησαν ἢ ὀλίγοι, πολὺ ὀλίγοι ἐκλεκτοί. Τὸ κίνημα ἦτο σοβαρὸν καὶ ὡς τοιοῦτον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γείνη τὸ ἀντικείμενον τῶν σχολίων τοῦ πολλοῦ καὶ ἀδιαφόρου κοινού.

Τὸ πρῶτ' οἱ Ἀθηναῖοι ἐξύπνησαν πολιορκημένοι. Ἀλλὰ δὲν ἐξύπνησαν μόνον οἱ Ἀθηναῖοι. Καὶ ὁ κ. Ράλλης ἀφυπνίσθη ἀπὸ τὴν αἰσιοδοξίαν του καὶ οἱ ὑπουργοὶ του ἀπὸ τὸν ὕπνον των, καὶ μετὰ δῶ ὥρας ὅλοι αὐτοὶ ἐδίδον τὴν παραίτησίν των, καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐκάλεε τὸν κ. Μαυρομυχάλην νὰ μᾶς κυβερνήσῃ.

Γνωρίζομεν τὰ λοιπὰ. Τὸ ὑπόμνημα τῶν ἀξιωματικῶν ἐσοχολούσθη ἀρκετὰ, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρξῃ ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐδῶ ὅτι τὸς αἰεὶ, ἐλέχθη, συνεζητήθη, ἐξωνιχίσθη. Οἱ ἀξιωματικοὶ μᾶς ἔκαμαν τὸ καθήκον των. Δὲν συμφωνοῦμεν μὲ τὴν ἰδέαν τῶν ὀλίγων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι φρονοῦν ὅτι τὸ κίνημα τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν ἦτο ἐκνομιον, καὶ ὡς τοιοῦτον καταδικάζεται εἰς τὴν συνείδησίν των. Δὲν σημαίνει τίποτε ὅτι διὰ μίαν ἐκνομίον πράξεως θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν νόμων. Διότι δὲν θὰ ὑπάρξῃ καὶ ὁ πλέον αὐστηρὸς κριτὴς τοῦ κινήματος, νὰ μὴν ὁμολογήσῃ ὅτι πρὸ πολλοῦ ἔπαυσαν νὰ λειτουργοῦν εἰς τὸν τόπον μᾶς οἱ νόμοι καὶ οἱ θεσμοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἄλλα κράτη τὰ ἐθεμελίωσαν, καὶ τοὺς ἔδωκαν τὰς βά-

σεις πραγματικῆς ἐθνικῆς ζωῆς καὶ προσόδου.

Ὡς ἐλλίσωμεν ὅτι τὸ κίνημα τῶν Ἑλλήνων ἄξιωματικῶν δὲν θὰ στιγματίσῃ μόνον εἰς μίαν ἄλλαγιν Κυβερνήσεως, δηλονότι ἄλλαγιν προσώπων. Ἔχουν τὸ καθῆκον οἱ εὐγενεῖς ἄνδρες οἱ ἀποτελοῦντες τὸν Σύνδεσμον ν' ἀγρυπνοῦν, καὶ νὰ παρακολουθοῦν τὴν πραγματοποίησιν ὅλων τῶν μεγάλων πόθων των, οἱ ὁποῖοι εἶνε καὶ πόθοι ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Διότι ὁ «Σύνδεσμος τῶν Ἀξιωματικῶν» δὲν ἔχαιε τίποτε ἄλλο παρὰ ἔδωκε τῆς ζωῆς τὴν πνοὴν εἰς τοὺς πόθους ἐκείνων, καὶ ὅταν περιφρουρήσῃ τοὺς πόθους αὐτοὺς διὰ τῆς ἰσχύος του καὶ τῆς δυνάμεώς του, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἀφυσίωσιν πιστοῦ στρατιώτου, ὑπάρχει ἐλπίς νὰ τοὺς ἴδωμεν πραγματοποιημένους καὶ νὰ παρακολουθήσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὰς ἡμέρας μας ἀνύψωσιν ἐθνικοῦ φρονήματος, καὶ νὰ στραφῶμεν καὶ πρὸς ὄνειρα καὶ ἐλπίδας ἐθνικοῦ μεγαλείου.

Αὐτὸς εἶνε ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ μηνὸς Ἀγροῦτου. Εἶνε τόσων μεγάλο τὸ κίνημα. Στηριζομεν τόσους ἐλπίδας εἰς αὐτό, ὥστε θέλομεν μὲ τὴν ἐντύπωσιν αὐτὴν νὰ κλείσωμεν τὴν μηνιαίαν ἐπιθεωρήσιν μας, ἀρκοίμενοι εἰς τὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας αἰσιθανόμεθα νὰ βλαστάνουν περὶ ἡμῶν, ἀπ' ἧς στιγμῆς οἱ Ἑλληγες Στρατιῶται εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Γουδί, ἔδειξαν σημεῖα, καὶ ζωῆς, καὶ δριύεως, καὶ ἐνεργείας καὶ ἀναγεννήσεως.

ΕΥΓ. Ζ.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

ΒΑΡΓΙΕΤΕ

«ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΠΑΙΚΤΟΙ»

Ἠράξεις τρεῖς. κ. Χρ. Παπαζαφειροπούλου

Ὅταν ὁ συγγραφεὺς πρωτοπαρουσιάσθηκε πένρονι μὲ τὴν «ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΜΕΝΗ» ὅλος ὁ κόσμος εἶπεν : Ἴδου ἕνας συγγραφεὺς, ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς παρουσιάσῃ μὲ μῆρα ἕνα ἔργον ἄριστον καὶ δυνατὸν. Πράγματι δὲ ἀποφεύγον τὰς ἀπ' οὐραίων φλναρίας καὶ διαφόρους ἐθνηγὰς ἔξαρσεις μερικῶν σαναδελφῶν του, προσεπάθησε νὰ μᾶς δώσῃ ἔργον παρμένον ἀπὸ τὴν φροσικὴν καὶ ἀληθινὴν ζωὴν τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος. Ἐφέτος μὲ τοὺς σεισμοπλήκτους, ἀντὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον ποῦ τοῦ ἐχάραξεν ἡ «Χειραφετημένη» του, παρεστῆθη καὶ αὐτὸς ἀπὸ μερικοὺς νεωτεριστὰς καὶ φωνακλάδες καὶ ἔχων ἴσως πρόσφατα διαβάσματα κατὰ νοῦν ἑπερβορείων τινῶν συγγραφέων περὶ τοῦ ἰσχυροῦ ἀνθρώπου κ. λ. π. μᾶς ἐπέδειξε τὸ ἔργον του ἀρρωστημένον.

Κάποιος ἀρχιτέκτων ἀντισεισμικῶν οἰκιῶν ἀγαπᾷ τὴν ἐξαδέλφην του, τὴν ὁποίαν πρὶν πάρῃ, θέλει νὰ λυτρώσῃ ἀπὸ τὸ βρωμερὸν περιβάλλον τῶν γονέων της καὶ ἀδελφῶν καὶ ἔτσι λυτρωμένη τὴν θέλει δική του γὰ νὰ θεμελιώσῃ νέαν οἰκογένειαν ἐγγὺ καὶ ἀνέκονσαν εἰς τὴν μέλλον ὥραϊον. Ἀὐτὸν σκοποῦν αὐτὸν διηθῆνε τὰ πράγματα μόνος του εἰς τρόπον ὥστε τῆς παρουσιάζει κατὰ σειρὰν ὅλα τὰ πρόσωπα ἐν πλήρει ἐγκληματικότητι καὶ ἠθικῇ πωρώσει. Καὶ πρῶτα τῆς μανθάνει ἀπὸ τὸ στόμα τῆς ἑφημερίας τὰ χιδαῖα ἔνοικια τοῦ πατρῷου τῆς ἀδελφῆς της. Ἐπειτα, τὴν μοιχεύει τῆς ἀδελφῆς της, συλλυμβανομένης ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, σὲ μὴν πραγματικῶς δυνατὴν σκηρὴν καὶ τέλος τὸ ἐπαίσχυντον παρελθὸν τῆς μητέρας της, ὅπου μανθάνει ὅτι δὲν εἶνε κόρη τοῦ πατέρα της ἀλλ' ἄλλον κ. λ. π. Καὶ τότε πλέον δὲν βαστᾷ καὶ ἐνφωρᾷ ὅτι λυτρώθηκε πηγαίνει καὶ σκοτώνεται.

Βεβαίως ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου εἶνε δυνατὴ καὶ μεγάλη ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις ἐν τῷ ἔργῳ ἑπολείπεται πολὺ τῆς συλλήψεως. Εἰς τὴν πρώτην πράξιν, χωρὶς νὰ ἐπάρῃ καὶ μεγάλη ἀνάγκη τὰ πρόσωπα φλναροῦν καὶ ἐξ ἐπιτηδες, ὅπως ἀτέχνως καὶ παραδύσεως ὁ ἔρωτός της ἀδελφῆς της ἡρώιδος τὴν τραφῆ ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὴν φέρνει ἐν σαλόνι γὰ νὰ τῆς πῆ τὸν ἔρωτά του. Μὴ σκηρὴ δηλ. ἀνοστή καὶ ἀσχημος, ἡ ἐποία μορφοῦσε καὶ νὰ λείρῃ. Εἰς τὴν πράξιν αὐτὴν ἔχουμεν καὶ ἄλλαν ἔρωτικὴν ἐκδήλωσιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μανθάνομεν τι ζητεῖ ὁ ἀρχιτέκτων αὐτός, ὁ ὁποῖος θέλει τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ὑγείαν εἰς τὴν Ζωὴν καὶ ὁ ὁποῖος ἐνφωρῆται μὲ ταιαίτας ἀρχὰς καὶ θέλει, πρὶν νὰ πάρῃ τὴν ἐξαδέλφην του, νὰ τὴν ἀποσπάσῃ ἐντελῶς ἀπὸ τὸ ἀηδὲς καὶ ἐγκληματικὸν της περιβάλλον, τῆς δεικνύει ὅτι θέλει καὶ ἀρέσεται τὴν σάρκα της !! ἐνφωρῆται νομίζομεν ὅτι θέλει μόνον τὴν ἡσχίην της καὶ μάλιστα ὑψηλὴν καὶ καθαρισμένην ἀπὸ τὴν λάσπες ποῦ τὴν πιτσιλίζουν. Μήπως ἡ τρελλὴ καὶ ἐκφυλὴς ἐπιθυμία τοῦ Oscar Wilde καὶ τοῦ Eckhoud ἐπηρέασαν τὸν κ. Παπαζαφειροπούλον ;

Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὴν δευτέραν πράξιν, ἡ ὁποία ὀμολογημένως φαίνεται γραμμένη μὲ πένρα ἀληθινοῦ διδασκάλου καὶ δὲν ἔχουμεν παρὰ νὰ συγκαρῶμεν ἀνεπιφυλάκτως τὸν συγγραφέα. Καὶ πόσον φροσικὴ καὶ ὥραία ἡ σκηρὴ τῆς ἡρώιδος ὅταν ἐμποδίζῃ τὸν οὐζυγον τῆς ἀδελφῆς της νὰ μῆ σὲν δωμάτιον τῆς γυναικὸς του, γὰ νὰ μὴ τὴν συλλάβῃ μὲ τὸν ἔρωτόν της ...

Ἡ τρίτη πράξις ἀρχίζει μὲ τὸ τέλος τῶν «προσωπιδίων» τοῦ Μπάρκο καὶ τελειώνει, ἀφοῦ δείξῃ προηγουμένως καὶ τὴν ἀσχημίαν τῆς μητέρας της, μὲ τὴν αὐτοκτονίαν τῆς ἡρώιδος. — Ἀλλὰ γιατί σκοτώνεται ἡ Μαίρη ; Αὐτὸ ὁ συγγραφεὺς δὲν κατῶρθωσε νὰ μᾶς τὸ δείξῃ. Εἶνε τόσον ὀχρὰ διαγεγραμμένος ὁ χαρακτήρ της, ὥστε κατατᾷ τὸ τέλος αὐτό, ὄχι μόνον ἀφίσικον, ἀλλὰ καὶ παράδοξον. Διότι ὡρισμένως, ἂν ἡ Μαίρη ζοῖσε σήμερον δὲν θὰ σκοτωνότανε, ἀλλὰ μᾶλλον θάδιωχνε τὸν ἐξαδέλφῳ της, ὁ ὁποῖος δημοσέργησεν ὅλην αὐτὴν τὴν ἰστορίαν καὶ τῆς φανέρωσε μερικὰ βρωμερὰ μυστικὰ ποῦ θὰ ἤθελε νὰ μὴ τὰ μάθῃ ποτέ. Εἶνε ἀληθὴς ὅτι ἡ Μαίρη πολλὰ φορὰς ἐπαλαμβάνει ὅτι λυτρώθηκε ἀπὸ τὰ δεσμὰ ποῦ τὴν συνδέουν μὲ τοὺς γονεῖς της, ἀλλ' αὐτὸ τὸ λέγει μόνον διότι τὸ θέλει ὁ συγγραφεὺς καὶ ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ ν' ἀντίξῃ ἐντὸς τῶν ἀσχημιῶν αὐτῶν σκοτώνεται. Ὅπως ὁμως φαίνεται ἐντὸς τῆς ἡρώιδος, εἶνε μᾶλλον ἕνα ἀσχημαντὸν κοριτσάκι ἀπὸ τὰ συνειδημένα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν τὸ θάμνος νὰ σκοτωθοῦν καὶ δὲν σὲν χροῖα ποῦ ζοῦμε. Ὅστε τὸ πάθος τοῦ ἔρωτός της εἶνε τόσον δυνατὸν, ὥστε νὰ τὴν παρασέρῃ μαζί του ὁ ἐξαδέλφός της.

Ἐὰν ὁ κ. Παπαζαφειροπούλος παρουσιάζει τοὺς σεισμοπλήκτους μὲ τὴν δυνατὴν καὶ φιλοσοφικὴν ὑπόθεσιν των, ὡς μυθιστόρημα, ὅπου θὰ ἐφρόντιζε νὰ διαγράψῃ καλλίτερα καὶ βαθύτερα τὸν χαρακτήρα τῆς Μαίρης ὡρισμένως θὰ ἔγραφεν ἕνα ὥραϊον ἔργον.

Ν Η Α Σ Κ Η Ν Η

«ΟΤΑΝ ΣΠΑΣΗ ΤΑ ΛΕΣΜΑ ΤΟΥ»
Ἠράξεις τρεῖς τοῦ κ. Π. Νιρβάνου

Καὶ πάλιν ὁ κ. Νιρβάνους ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῶν σατιρῶν τῆς Νέας Σκηρῆς—Ὅταν σπάσῃ τὰ δεσμὰ του..... Πόσον ὁ τίτλος αὐτὸς μ' ἀρέσει ! Καὶ πόσον ἐσχίριστα ὠθεῖ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, νὰ παρακολουθήσῃ τὸν ἔρωτα λυτρωμένον ἐπὸν μεγάλον του δρόμον γὰ τὸν ὁποῖον τὸν προώρῃσεν ὁ Θός, γὰ κεῖνον τὸν δρόμον, ὅπου θὰ κατορθώσῃ νὰ φθάσῃ μὲ μῆρα ἐπὸν Πανίγιον Ναὸ τῆς τελείας δημιουργίας.—Τὶ μεγάλος τίτλος !.. Ἀλλ' ἀρά γε ὁ κ. Νιρβάνους, μὲ τὸ ἔργον του αὐτό, μᾶς δίδει νὰ αἰσθανθοῦμε τὰ συναισθήματα αὐτά ;—Ἐνας ἄνδρας ποῦ ἄλλοτε ἀγαποῦσε μὴν γυναῖκα καὶ μὲ τὴν ὁποίαν ἔζησεν ἀστεφάνωτος (ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ τὴν ἀγαπᾷ ; ἡ ἄπλως ἔχει συμπαθεῖς ἀναμνήσεις, αἱ ὁποῖαι διεγείρονται εἰς τὰς συναντήσεις των ;) δὲν θέλει νὰ τὴν στεφανωθῇ ὅτε τὴν ποῦ εἶνε χήρος, διότι ἔχει κόρη μεγάλη καὶ ὁ κόσμος θὰ παραξενευθῇ. Κατόπιν γὰ νὰ δώσῃ μὲ μῆρα ἐπὸν κόρη τῆς, θέλει, λέγει, νὰ πάρῃ ; (ἡ ἄπλως νὰ περῶ τὸν καιρὸν του ;) μὴν ἄλλῃ, πάλιν πάλαιν του φίλῃν, (ἀλλ' αὐτὴ φαίνεται βαθύτερον αἰσθημα καὶ κόρη καθὼς πρέπει, ἐνφωρῆ ἡ ἄλλῃ εἶνε γυναῖκα μᾶλλον ἐλαφρῶν ἡθῶν ;) Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἡ κόρη του ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται τὸν νεανικὸν ἔρωτα πρὸς ἕνα φοιτητὴν. Ἡ παλαιὰ τοῦ ἔρωτός της μὲ μὴ συνάθροισι ἐπὸ σαλόνι τοῦ ξενοδοχείου τῶν λουτρῶν, ἐν ἑλλείψει τῆς μὴ δυναμένης νὰ τραγοῦδῃ δαιδοῦ, σηκώνεται καὶ ἀπαγγέλλει ἕνα ὄραϊοτάτο δημοτικὸ τραγοῦδι τὸν Μπάρμπα Γιάννη (Πόσο τραγικῶς ὥραϊα τελειώνει τὸ τραγοῦδι ὅταν ἀγαποῦσε καὶ ποῦ κρεμίσθηκε γὰ χάρι της ἐπὸ σχοῦν τῆς καμπίνης τῆς Ἐκκλησίας : Χτύπη Μπάρμπα Γιάννη τὴν καμπίνα γὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία) καὶ μεθυσμένη ἀπὸ οὐίσκος ἡσθένει, καθὼς εἶνε, βλέπουσα τίς ἐρωτοτροπιῆς τοῦ φίλου της μὲ τὴν ἄλλῃ του παλαιὰ φίλῃ τὴν Βέρα, φεύγει γὰ ν' αὐτοκτονήσῃ.—Στὴν τρίτην πράξιν σ' ἕνα περιβόλι ἀγυλαμβάνεται ὁ πατέρας, ὅτι ἡ κόρη του ἀγαπᾷ καὶ ἀταγαπαῖται ἀπὸ τὸν φοιτητὴν, καὶ ἐπειδὴ προηγουμένως ἐνοιώσῃ μὲ τὴν συτροφίαν τῆς φίλης του, ὅτι γὰ κεῖνον χίθηκε ἡ ζωὴ του ἡ Ἐρωτικὴ καὶ ὅτι δεμένος

ὁ ἔρωτός του μὲ τὸς προλήψεις τὸν κατέστησε δυστυχῆ, τοὺς ἀφίνει νὰ φιλοῦνται καὶ ν' ἀγαπηθοῦνε μέσα ἐπὸ δόσος καὶ θέλει νὰ τοὺς δώσῃ τὴν εὐχὴν του γὰ νὰ πανθρευθοῦν. Ἐκείνην τὴν στιγμὴν μανθάνει, ὅτι ἡ ἄλλῃ του φιλενάδα πεθαίνει καὶ τὸν ζητεῖ, ἀλλὰ δὲν προσφθάνει νὰ πάρῃ νὰ τὴν ἴδῃ, διότι τὸν καταλαμβάνει δόσπνοια καὶ τὴν ὥρα ποῦ πεθαίνει ἀπὸ τὴν ἀβλαμπε αὐτῆν, ἀκούονται τὰ γέλοια τῆς κόρης τὰ χαροῦμενα καὶ αὐτὰ τὸν κάμουν νὰ πεθάνῃ ἐθαριστημένος, τοῖλάχιστον διὰ τὴν νέαν γενεάν.

Αὐτὴ σχεδὸν εἶνε, μὲ δύο λέξεις, ἡ ὑπόθεσις τοῦ νέου ἔργου τοῦ κ. Νιρβάνου.

Τὸ ἔργον του αὐτὸ εἶνε ἀσυγκρίτως ἀνώτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα ἔργα του καὶ δὲν τὰ δύο τελευταῖα τὸ «Νελιδόν» καὶ τὸ «Μαρία ἡ Πενταγλώτισσα». Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν κατῶρθωσεν ἀκόμη ν' ἀποσοχοράξῃ ὁ κ. Νιρβάνους ἀπὸ τὴν τέχνην του εἶνε ἡ μεγάλη φλναρία τῶν προσώπων τῶν ἔργων του, ἡ ἄλλως τε γνωστὴ καὶ ἀπὸ τὰ χρονογραφήματά του ἐπὸ «Νέον Ἄστυ» καὶ ἐπὸ «Ἀθήνας».

Ἐξετάζων κανεῖς, ἄπλως ὡς θεατῆς τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ συγγραφέως δὲν εἰδεύει πῶς νὰ τὸ ὀνομίσῃ καὶ εἰς ποῖαν κατηγορίαν νὰ τὸ κατατάξῃ. Εἶνε φιλοσοφικόν, οἰκογενειακόν, κοινωνικόν, τραγοῦδι ἢ μὴ ἰοῦδραμα : ... Ὅτε ἡ φιλοσοφία τὴν ὁποῖαν δεικνύει ὁ ποιητῆς ὅτι θὰ παρουσιῶσῃ φαίνεται τόσον ἐπιβλητικὴ, ὥστε νὰ μᾶς προσδώσῃ συγκεκριμένως τὸν τρόπον νὰ τὴν ἐνοήσωμεν. Καμία ἀληθινὴ ψυχολογικὴ κατὰστασις δὲν παρουσιάζεται. Καὶ ὅλον τὸ ἔργον ἀποπνέει τὴν κατὰ συνθήκην κατασκευὴν. Ὁδδερμία ἀσθηρῆτος καὶ εἰλικρινῆς συγκίνησις δὲν καταλαμβάνει τὸν θεατῆν. Τείνει πρὸς στιγμὴν νὰ γίνῃ μέλοδραμα (κατὰ τὴν Γαλλικὴν προσωνυμίαν) ἀλλὰ πάλιν ξεφεύγει καὶ ἐνφωρῆ ἐν δεδομέναις στιγμαῖς ὁ κόσμος ἀρχίζει νὰ συγκινητῆ καὶ εἶνε ἔτοιμο τὸ δάκρυ νὰ κυλήσῃ, ξαφνίζεται καὶ ἀρχίζει νὰ σκέπτεται, ἂν πρέπει νὰ συγκινηθῇ καὶ ἀδμονεῖ διὰ τὴν ἀδεξιότητα τοῦ συγγραφέως.

Εἶνε περιεργον ὁμως, πῶς ὁ κ. Νιρβάνους, ὁ τόσον μορφωμένος, ὁ συγγραφεὺς ὁ ὁποῖος ἐδάβασε πολλὰ καὶ ἔγραψε καὶ εἶπεν ἄλλα τόσα, δὲν κατορθώνει νὰ γράψῃ ἐν ἀληθινὸν ἔργον. Τέσσαρα δραματικὰ ἔργα ἔως τώρα καὶ εἰτοιμάζεται καὶ ἄλλο ἔργον του ἐπὸ Βαριετὲ καὶ κανένα δὲν ἔχει τὴν πνοὴν ἐκείνην τὴν δραματικὴν τῆς ἀληθινῆς τέχνης.

Ὁ κ. Νιρβάνους ἔχει ὅλα τὰ στοιχεῖα διὰ νὰ γράψῃ καλὸν ἔργον, τοῦ λείπει ὁμως τὸ σπουδαιότερον.... Τὸ δραματικὸν τάλαντον !... Ἀλλ' οὐ παντ' εἰς πλεῖν εἰς Κόρινθον....

« Η ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ »

Μονόπρακτο φάρσα του κ. Α. Μαυρουδῆ

Ένας νέος παρακολουθεί μία γυναίκα και μπαίνει μαζί της σε μία ηλεκτροθεραπευτική κλινική, θέλοντας να την κατακτήσει διὰ τῆς αἰθαδείας του και με τὰς επαγγελματίας ἐπιθέσεις του. Καὶ πράγματι ἕως οὗτοι τελειώσῃ ἡ ἐπί εἰκοσι λεπτά ηλεκτροθεραπεία τῆς τῆν κατακτῶ και bras-dessus, bras-dessous φεύγουν. Ἡ μικρὴ αὐτὴ φαρσοῦλα, εἶνε τόσο χαριτωμένη, τόσο ἔξυπνη, και τόσο ἀπρόοπτος εἶνε ὁ διάλογός τῆς ἐν τῇ αὐθαδείᾳ τοῦ, ὥστε ἐὰν δὲν ἐγνωρίζομεν οὗτοι ὁ κ. Μαυρουδῆς παρουσιάζεται διὰ πρότην φορὰν ὡς δραματικός συγγραφεὺς, βεβαίως θὰ ἐνομιζόμεν. ὅτι εἶνε ἔργον δεδοκιμασμένου Γάλλου συγγραφέως. (Έχει τόσην ὁμοιότητα με τὰς Γαλλικὰς φάρσας και εἶνε τόσοον ξενικὴ ἡ ἐπιθέσις τῆς!...) Ὁ κ. Μαυρουδῆς κατώρθωσε να μᾶς κάμῃ να γελάσωμεν, ὅσον οἱ θεοὶ ἐκ τῶν ἀξιοτέρων τάλαντων συγγραφέων κωμωδῶν. Καὶ νομίζομεν ὅτι οἱ διάφοροι αὐτοὶ συγγραφεὶς καλὰ θὰ ἔκαμαν να ἐρωτοῦσαν τὸν κ. Μαυρουδῆν πῶς ἔγραψε τὴν φάρσα του.

Τὸ κυριώτερον προσὸν μᾶς φάρσας ἢ κωμωδίας ἢ καὶ ἐπιθεωρήσεως ἀκόμη εἶνε τὸ πνεῦμα και ὄχι τὰ ἐξεζητημένα καλαμπούρια τὰ ἀνοστα και γελοῖα τὰ προξενούντα ἀηδαν. Ὁ κ. Μαυρουδῆς αὐτὸ ἀκριβῶς ἔκαμε. Έγραψε μὲ φάρσα ἔξυπνη με πνεῦμα κατὰ Ζαχαρίαν Παπαγιωτίου.

Ὁ Γάλλος κριτικός Faguet συμβούλευε μὲ φαρὰ τοῖς συγγραφεὶς «Anvoir de l'esprit et non pas en faire».

Β Α Ρ Ι Ε Ψ Ε

« Η ΑΘΗΝΑΜΑΣ »

Πράξεις τρεῖς τοῦ κ. Ν. Σπανδωνῆ.

Έγνωρίζομεν τὸν κ. Σπανδωνῆν ὡς ἀρχαῖον και δόκιμον δημοσιογράφον, ὡς τὸν καλλίτερον γεροίτη τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου, ὡς μυθιστοριογράφον τῶν δεκαλέπτων ἐκδόσεων, ὡς ἱστοριογράφον τῶν ἐπικαίρων γεγονότων, ὡς ὑπάλληλον ἐταιριῶν κλπ. κλπ., ὡς δραματικὸν ὅμως συγγραφέα και δὴ παρουσιάζομενον με ἀξιώσεις ἀναμορφωτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους και Βασιλείου πρότην φορὰν τὸν εἶδομεν με τὴν « Ἀθήνα μας » ἡ ὁποία ἐσχάτως ἐπαίχθη εἰς τὸ « Βαριετέ ». Νομίζομεν ὅμως ὅτι καλλίτερα θὰ ἔκαμνε ὁ κ. Σπανδωνῆς να μὴ φιλοδοξοῦσε και θεατρικὰς δάφνας. Τὸ θέατρον δὲν εἶνε δημοσιογραφία. Αὐτὸ πρέπει να τὸ μάθῃ ὁ συγγραφεὺς, ἂν δὲν τὸ γνωρίζῃ (ὡς και πολλοὶ ἄλλοι). Ένα δραματικὸν ἔργον και μάλιστα με ἀξιώσεις και με θέμα μέγαλον δὲν γράφεται με τόσην ἐνδοκίαν, με ὅσην ἕνα χρονογράφημα ἢ δημοσιογραφικὸν ἀρθρον γραφόμενον ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν γεγονότων και τοῦ ἐθνουσιασμοῦ ἢ τῶν συναισθημάτων, τὰ ὁποία γεννῶνται ἐξ ἀφορμῆς αὐτῶν. Ένα δραματικὸν ἔργον πρό παντός πρέπει να ἦνε μελετημένον

και φυσικόν, να ἔχῃ δὲ και δόσιν σκηνηκῆς τέχνης ἐν τῇ φυσικότητι του. Γὰρ να ἦνε δὲ και φιλολογικὸν πρέπει να ἔχῃ και στοιχεῖα ἀληθινῆς τέχνης. Καὶ ἂν ἀκόμη ἕνα ρεαλιστικὸν ἔργον, ὅπως εἶνε ἡ « Ἀθήνα μας », πρέπει να παρουσιάζεται ἐν τῇ γυμνότητι του και τῇ φωτογραφικῇ, οὕτως εἰπεῖν, ἀπεικονίσει τῆς ζωῆς, ἀνάγκη πάντοτε να μετέχῃ τῆς ἰσχυρᾶς δημιουργίας τοῦ τεχνίτου, δηλ. να φαίνεται πάντως, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ συγγραφέως παρουσιάζεται με τὴν ἰδικὴν του πνοὴν και με τὴν ἰδικὴν του ψυχὴν ἐμπνευσμένην ἀπὸ τὴν φρίσιν και νὰ ἦνε φιλοτεχνημένον ἀπὸ τὴν ἰδικὴν του ἀντίληψιν και τέχνην, ὅπως κάμνει ἕνας ζωγράφος ὅταν μᾶς παρουσιάζῃ ἕνα κομμάτι φύσεως εἴτε ζωῆς, ὅπου βλέπομεν, μέσον τῆς εἰκόνας τὴν ψυχὴν τοῦ καλλιτέχνου και τὴν ἀντίληψιν του τῆς τέχνης.

Ὁ κ. Σπανδωνῆς ἠθέλησεν ἴσως να μὴ ἀφίση κανένα κλάδον τῆς λογοτεχνίας, τὸν ὁποῖον να μὴ καλλιεργήσῃ και μᾶς παρουσίασε τὸ ἔργον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον οὔτε πλοκὴν ἔχει οὔτε δρᾶσιν, παρὰ μόνον λόγια ἀσυνάρτητα και παράκαιρα. Εἰξεύρει πολλὴ καὶ, ὅτι ἄλλοτε τὸ κοινὸν ἠδᾶριστειτο με πατριωτικὰ λόγια και πομπώδεις λόγους και συνεκινεῖτο εἰς τὸ ἀκουσμα τῶν λέξεων πατρίς, ἔθνος, ἐλευθερία κλπ. και ἠθέλησε να ἐπιναφέρῃ τοὺς καιροὺς αὐτούς. Εἰξεύρει ἐπίσης ὅτι τώρα τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν εὐχαριστεῖται (τὸ βλέπει αὐτὸ τώρα διὰ-τρία χρόνια κατὰ συνέχειαν) στὰ τραγουδάκια. Καὶ ξεύροντας αὐτὰ μᾶς πέταξε στὰ ἔργα του χωρὶς συνοχὴν ἔτσι ἀπλῶς με τὸ εἶσι θέλω τὰ μεγάλα και παχὰ λόγια και διὰ-τρία τραγουδάκια στὴν δευτέρα πράξι γὰρ να τὰ τραγουδήσουν οἱ χαριτωμένοι κωμικοὶ κ. κ. Λεπενιώτης και Χρυσομάλλης. Ἴσως προβάλλει ὁ κ. Σπανδωνῆς τὴν δικαιολογίαν, ὅτι ἀπεικονίζει στὴν δευτέρα πράξιν τὸν τρόπον τοῦ διέρχουσαι τὴν ζωὴν ἐν Ἀθήναις και ὅτι σὲ πολλὰ Ἀθηναϊκὰ σπῆτια τραγουδοῦν και διασκεδάζουν ἐνῶ ἡ πατρίς κινδυνεύει κλπ. κλπ. και ὅτι πολλὰς ἀσχημίας συμβαίνουν ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν συζύγων κλπ. Δὲν εἶνε ἀσχημὴ ἡ σκέψις αὐτὴ τῆς ἠθογραφίας, οὔτε ἀσχημὴ παρουσιάζεται. Ἀλλὰ δὲν εἶνε αὐτὸ λόγος ἀποχρῶν γὰρ να πηγαίνομε στὸ θέατρον και ν' ἀκούμε τραγουδάκια. Ἀλλως τε μπορεῖ να τραγουδοῦνε σὲ μερικὰ σπῆτια, και να κάμουν και ἄλλα πολλὰ πράγματα, δὲν ἔπεται ὅμως ἐκ τούτου ὅτι εἶνε ἀνάγκη να παρουσιάζονται αὐτὰ ἀπὸ σκηνης.

Ἀπὸ σκηνης παρουσιάζονται κ. Σπανδωνῆ, ἐκεῖνα μόνον τὰ γεγονότα και ἐπεισόδια, πάντοτε παρμένον ἐκ τοῦ φυσικοῦ, ὅσα εἶνε ἀναγκαῖα διὰ τὴν δρᾶσιν τοῦ ἔργου και χρήσιμα πρός τὴν ἐν γένει ἐξέλιξιν τῆς διεπούσης ἐν ἔργον ἰδέας. Ἀν θέλομε τραγουδάκια πηγαίνουμε σὶς ὁπερέτες (ποῦ ἀφθογοῦν

ἐφέτος) στὰς ἐπιθεωρήσεις ἢ στὰ café-chantant.

Ἴδου ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου : πράξις πρώτη : Ὁ Συγγραφεὺς μᾶς παρουσιάζει τὸ ξεχαρβαλωμένον σπίτι ἐνὸς βουλευτοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἕνα πατέρα κομματάρχη, ἀσήμαντον πολιτευτὴν ἀνευ ἀρχῶν και ἰδεῶν, ἴσως διότι εἶνε ἀμαθῆς, ἢ μᾶλλον ὁ τὰ πάντα εἰδῶς και μηδὲν ἐπιστάμενος (ὅπως ἡ πλειονότης τῶν βουλευτῶν μας) ἀπὸ τὴν γυναῖκά του φαύλην, τὴν κόρην του, νεάνιδα κούφην και τὸν υἱὸν τεμπέλην και παραλυμένον χωρὶς τίποτε μέσα στὸ κεφάλι του παρὰ διασκεδάσεις και τὰ παρόμοια και ἕναν... φίλον Τραπεζίτην τὸν χορηγοῦντα και πληρωνόμενον κατὰ τὸν ἰδικὸν του τρόπον. Τίποτε παραπάνω. Στὸ τέλος τῆς πράξεως ἔρχεται ἕνας φίλος τοῦ σπιτιοῦ δημοσιογράφος και ἔτσι ἀπλῶς και ὡς ἔτυχε παρουσιάζει τὸν Κλεῖτον Γρανᾶν Ὁ συγγραφεὺς ἔχων ἀνάγκη να παρουσιάσῃ τὸν ἀναμορφωτὴν του, τὸν βάξει και μιλεῖ ἀμέσως στὴν οἰκογένειαν αὐτὴν δηλ. στὰ ἀσήμαντα αὐτὰ ὄντα τὰ ὅλως ἀκατάλληλα, περὶ τοῦ τί σκέπτεται να κάμῃ κλπ. Νομίζω ὅτι καλλίτερα θὰ ἔκαμνε ἐὰν ἔβγαζε ἕνα comrère να μᾶς πῆ. Τὸν βλέπετε τὸν ἀνθρωπον αὐτόν ; Εἶνε ὁ τᾶδε. Θὰ κάμῃ αὐτὸ, θὰ κάμῃ ἐκεῖνο... κλπ. Στὴ δευτέρα πράξι μᾶς παρουσιάζει, ὅπως εἶπα παραπάνω, μὲ συναναστροφή Ἀθηναϊκῆ. Ὁ Γρανᾶς εἶνε σύζυγος τῆς Λούση (Γιατί ;) κόρης τοῦ ἐν τῇ πρώτῃ πράξιν πολιτευτοῦ και Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ὑποπτεύεται τὴν γυναῖκά του και τὸν καθησυχάζει ὁ φίλος του ὁ δημοσιογράφος, ὁ ὁποῖος ἐπαρτυνεῖ στὸ σπίτι του. Καὶ στὸ τέλος ἔτσι σὺν μύθῳ βροντοφωνεῖ ὅτι ὁ ἐχθρὸς ὑπερέβη τὰ σύνορα και μπῆκε στὴ Θεσσαλία κλπ. Ἐὰ πρόσωπα μπαινοβγαίνουν διότι εἶνε ἀνάγκη να ἔλθουν στὴ σκηνὴ να τὰ δοῦμε και διότι ἀπὸ μέσα ὁ ὁδηγὸς τὰ ψιθυρίζει να βγοῦν. Ἀμ' ὁ ἐχθρὸς ποῦ μπαίνει στὴ Θεσσαλία ;... Ἐ ! κ. Σπανδωνῆ, μήπως τὸν ἐφώνησατε ἐσεῖς ;... Ἐλησιμονήσαμε να πάρωμε τὴν ἐφημερίδα να ἰδοῦμε τὰ νεότερα τηλεγραφήματα !... Στὴν τρίτη πράξι τὸ παιδί τοῦ Γρανᾶ εἶνε ἄρρωστο. Ἡ Λούση οὔτε θέλει να τὸ ἰδῇ, ἔρχεται ἀπὸ τὸ rendez-vous τῆς. (Πολὺ ἐξηχραιωμένη Πρωθυπουργίνα). Στὸ τέλος, ἀφοῦ παραιτηθῇ ἀπὸ Πρωθυπουργὸς ὁ Γρανᾶς, ξεσπᾶνε στὴ γυναῖκά του και τῆς ῥίπτει κατὰ πρόσωπον τὴν ἀτιμία τῆς. Αὐτὸ ἀρκεῖ γὰρ να μετανοήσῃ και ν' ἀγαπήσῃ τὸ παιδί τῆς. Να τὸ σώσῃ ἀπὸ τὸν θάνατον και να σώσῃ τὴν πατρίδα ὁ Γρανᾶς.

Αὐτὴ εἶνε ἡ Ἀθήνα μας ποῦ ἐπαιξε τελευταῖως τὸ Βαριετέ και ἐμπόδισε δυὸ φορὰς ἡ Ἀστυνομία.

Ἐλησιμόνησα. Ὁ κ. Σπανδωνῆς ἔχει και ὀλίγον συμβολισμὸν εἰς τὸ ἔργον του, ἀλλ' ἄτεχνα παρουσιασμένον. Λιὰ τοῦ Λόλου Λαρεῖ γυναίκαδελφου τοῦ

Γρανᾶ μετανοοῦντος εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης πράξεως και μεταμορφωμένου ἐντελῶς, ὡς ἐκ τοῦ συγχρωτισμοῦ του με τὸν γαμβρόν του, θέλει να μᾶς δείξῃ, ὅτι ὅταν ἀναφανῇ ὁ ἀναμενόμενος λυτρωτῆς τοῦ Ἑθνους θὰ εἶρη εἰς τὰ νέας γενεὰς ὑποστήριξιν και δύναμιν. Ἡ γυναῖκά του μετανοοῦσα και ἀφοσιωμένη στὸ παιδί τῆς συμβολίζει τὴν ὑγιᾶ γυναῖκα, τὴν ἀληθινὴ μητέρα, ποῦ θὰ δώσῃ μετὰ τὸ ἀναμορφωτικὸν ἔργον ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ και τότε οἱ Γρανᾶδες θὰ μᾶς ὁδηγήσουν με βεβαιότητα και πεποίθησιν πρός τὸν ἀληθινὸν πολιτισμὸν.

Βεβαίως ἡ ἰδέα τοῦ συγγραφέως τοῦ να περιγράψῃ τὴν πολιτικὴν και κοινωνικὴν ἐξαχρεῖωσιν μας εἶνε ἀρίστη και πραγματικῶς ἔχομεν ἀνάγκη τῆς ἰσχυρᾶς φωνῆς τοῦ ἀναμορφωτοῦ ἐκεῖνου ποῦ θὰ ἔξυπνήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν ἀπὸ τὸν λήθαργον. Ἀλλ' εἶνε κρῖμα ὅτι ὁ συγγραφεὺς πονῶν πραγματικῶς τὸν τύπον του, συνέλαβεν ἔργον ἀνώτερον τῶν δυνάμεων του και ἔγραψε τὴν Ἀθήνα μας με μόνον τὸ δημοσιογραφικὸν του τάλαντον. Χρειάζεται μελέτη κ. Σπανδωνῆ,.... και ἂν ἐτοιμάζετε κανὲν νέον ἔργον, πρό παντός μελετήστε τὸ θέατρον και ὕστερα θὰ ἐννοήσετε και μόνος σας, ἂν ἔχετε τὸ ἀπαράιτητον δραματικὸν τάλαντον.

ΣΚΗΝΙΚΟΣ

Ο κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΤΑΛΑΣ

Εὐχαρίστως σημειοῦμεν τὴν γενναίαν και ἐθνικῆς σημασίας ἀπόφασιν τοῦ κ. Ἀθ. Ματάλα ὅστις προεκήρυξε διαγωνισμὸν πρός συγγραφεὴν ἱστορίας τῆς ἰδιαίτερας του πατρίδος Σπάρτης.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον διέθεσε 4 χιλ. δραχ. ὡς βραβεῖον ἀναλαμβάνει δὲ ἐπὶ πλέον και τὴν ἐκτύπωσιν τῆς βραβευθῆσομένης ἱστορίας. Περιοριζόμενοι πρός τὸ παρὸν εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα σφίγγομεν τὴν χεῖρα τοῦ σεβαστοῦ και φιλοπατρίδος ἀγωνοθέτου και συγχαίρομεθα αὐτόν ἀπὸ μέσης καρδίας.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΗΧΩ

Εἰς τὸ Ἑλληνικόν, ἀνεμβάσθησαν οἱ « Σ α τ α ν ἄ δ ε ς » τοῦ κ. Γ'. Ἀσπρέα. Τὸ ἔργον εἶνε ἡ πρώτη πρωτότυπος Ἑλληνικὴ Ὀπερέττα ἢ ὁποία βεβαίως δὲν ἠμπορεῖ να ἔχῃ μεγάλας ἀξιώσεις. Ἐν τούτοις ἤρρεσε πολλὴ και θὰ κάμῃ μακρὰν σειράν παραστάσεων εἰς τὸν θίασον τοῦ κ. Παντοπούλου.

Τὰ Νέα Παλαιὰ ἑλληνικὰ τῶν κ. κ. Τσοκο-

πούλον και Ἀντίον διασκευασθέντα ἀνεβιβάσθησαν ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς Νέας Σκηρῆς. Τὴν φορὰν αὐτὴν τὸ ἔργον ἐπέτυχεν πληρότητα. Ἰδίως ἡ πρώτη πράξις ἐνέχει πολλὴν πρωτοτυπίαν καὶ ἤρπασεν ἰδιαιτέρας. Ὁ κ. Σαγιώρ, ὡς Παιδαγωγὸς ἀραβωνιζόμενος εἶνε ἕξοχος. Ἀπαράμιλλος δὲ ἡ δεσποινὴς Κοτοπούλη εἰς οἰονδήποτε ὄλον καὶ ἂν ἐμφανίζεται προκαλεῖ τὸν ἐθνικισμὸν τοῦ κοινοῦ.

Ἐκ τὸν θιάσον τῆς Νέας Σκηρῆς παρεδόθη τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Μ. Ἰωσήφ ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ Τετραλογία τῆς Γυναικός. Τὸ ἔργον ἀγγλῶνον κοινωνικὸν τρίπρακτον δράμα εἶνε φιλοσοφικὸν μὲ σκηρῆς ὑπερόχον δυναμειως εἰς τὴν ἐκτίλειν τοῦ γυναικείου χαρακτήρος τῆς Ἑβας—Μαρίας καὶ τῆς Ἑλένης—Σαλώμης. Εἴμεθα βέβητοι ὅτι ἡ διδασκαλία διὰ προκλήσῃ τὴν κοινὴν προσοχὴν.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

— Ὑπῆρχε παρὰ Λατίνους ἡ φράσις *Ir ad Patres* ἡτις ἔθεωρεῖτο ὡς βλασφημία, ἰσοδυναμοῦσα πρὸς βαρείαν κατόραν. Ὁ χρόνος ὅμως μετέβαλε καὶ τὴν φράσιν αὐτὴν εἰς *Va a Patrasso* ἀφίσασα τὴν αὐτὴν βαρείαν καὶ φοδερὰν ἔννοιαν εἰς βάρος ὅμως τῆς πόλεως Πατρῶν, ἡ ὁποία οὕτω σήμερον θεωρεῖται παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς ὡς τόπος κολάσεως !!

— Δικαίως ἐπομένως ὁ κ. Θ. Πετρακόπουλος ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νεολόγου» Πατρῶν διαμαρτυρεῖται καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὸ ἐν Πάτρας τμήμα τῆς φιλολογικῆς ἑταιρίας «Δάντη Ἀλφιέρη» νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν ἐπίσημον ἐκθεσὶν τῆς μελέτην αἰρουσαν τὴν βαρείαν αὐτὴν μομφὴν ἀπὸ τὰς ὠραίας Πάτρας καὶ ἐξέγυρσαν ἐκ τῆς πλάνης τοῦ τὸν Ἰταλικὸν λαόν.

— Εἰς τὸν «Ἐσπερινὸν Ταχυδρόμον» τοῦ Μιδάνου ὁ ἐν Νέῃ Ἰόρκῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ κ. Εὐτύχιος Φερέρο δημοσιεύει μακρὸν ἄρθρον δι' οὗ ἐξαιρεῖ τὸ ἔργον καὶ τὴν φιλοπατρῖαν τοῦ κ. Ματσόγκα.

— Ὁ κ. Μ. Ν. Καίρης ἱατρός, ἄρτι ἐπανακάμψας ἐκ Μικῆς Ἀσίας, δημοσιεύει εἰς τὸ «Κράτος» τὰς ἐξ αὐτῆς ἐντυπώσεις του. Εἶναι ὄντως θλιβερά ἡ κατάστασις τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὁ κ. Καίρης ἀναγράφει μετὰ βαθείας παρατηρητικότητος τὴν ἀληθῆ ὕψιν τῶν πραγμάτων. Ἀπαιτεῖται σύντονος ἐργασία ἄλλως οἱ ἐπικρεμάμενοι κίνδυνον θὰ ἐπιπέσωσι βαρεῖς ἐφ' ἡμῶν.

— Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ὄσα γράφει περὶ τῆς πατριωτικῆς καὶ σθεναρῆς δράσεως τοῦ διερχομένου τοῦ Γενικοῦ Προξενείου Σμύρνης κ. Λιάτα τὰ ἐπιθεδαιοῦμεν καὶ ἡμεῖς. Τ' ἀληθῆ δὲ λέγει γράφων ὅτι ἐν τῷ Γεν. Προξενεῖῳ Σμύρνης εἶνε ὁ μόνος διεξάγων πᾶσαν τοῦ ἐκεῖ Προξενείου ὑπηρεσίαν. Τοῦτο ἄλλως ἄλλο κληρὸς ἢ Σμύρνη μᾶς ἐβεβαίωσεν καὶ ἔχομεν καθῆκον νὰ τὸ ἀναγράψωμεν καὶ ἡμεῖς.

— Τὸ Σάνδοιτς ὀφείλεται εἰς τὴν χαρτοπαικτικὴν μανίαν τοῦ λόεδου Σάνδοιτς. Διὰ νὰ μὴ χάνη ἀπὸ τὴν προσφιλεῖ του ἐνασχόλησιν οὐδὲ τὴν ὄψαν τοῦ φαγητοῦ ἐφεύρε τὸ εὐχρασσον καὶ εὐγεστον αὐτὸ ἔδεσμα τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποιοῖται γαίτων ἀνευ διακοπῆς !!! Τὴν ἑκατονπεντηκονταετηρίδα αὐτῆς τῆς ἐφευρέσεως ἐτοιμάζονται νὰ ἐορτάσῃον ἐν Ἀγγλίᾳ.

BIBLIA & PERIODIKA

— Π «ΕΡΕΥΝΑ». Ἐχομεν ἐπ' ὄψιν τὰ τεύχη Αἰγυπτίου καὶ Σεπερβίου μὲ ἄρθρα ἑλληνικὰ ἐκλεκτὰ, ὄλην σφραγὴν καὶ ἐπικαιροῦ. Ἀρθροῖον περὶ τοῦ Ἀγγλικῶ προπολογισμοῦ εἶνε ἐπικαιρότατον καὶ ἀξίον πολλῆς μελέτης ἀπὸ τοῖς ἰθύνουσιν σήμερον τὰ τοῦ ἔθνους μας. Ἀνισχυῶς ἔλλειπει ὁ χῶρος πρὸς ἀναδημοσίευσιν εἰς τὸ παρὸν τεύχος.

— ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ Ε'. Ὑπὸ τοῦ γνωστοτάτου συγγραφέως κ. Τάκη Κυρηνιῶρον ἐξεδόθη εἰς πολυτέλειαν τεύχος μονογραφία ἱστορικὴ ἀφορώσα τὸν βίον τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε'. Λόγω τῶν ἰδιαιτέρων μελετῶν τὸν καὶ τῆς ἰδιοφυΐας του ὡς ἱστορικοῦ ἦτο ὁ μόνος ἀρμόδιος νὰ μᾶς παρουσιάσῃ καὶ ἱστορήσῃ ἄρτιαν τὴν μεγάλην αὐτὴν καὶ ἀεπτήν τοῦ γένους μας μορφήν τὴν καταγαλίσσασαν διὰ τοῦ μαρτυρίου τῆς τὴν ἡὺ τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος. Συναρτῶμεν ἐκθέτως τὴν ἀπόκρισιν τοῦ τόμου τούτου, τιμημένου πρὸς δρ. 3.

— COUP-D OREIL SUR L' AGRICULTURE EGYPTE-ENNE Ἐξεδόθη εἰς ἴδιον τεύχος μελέτη τοῦ κ. Π. Παπαγεωργίου γεωπόνου, διευθυντοῦ τῆς Γεωργικῆς ἑταιρίας, δημοσιευθεῖσα προηγουμένως εἰς τὸ Βελγικὸν περιοδικὸν «Annales de Gembloux».

— Ὁ «ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΜΩΝ». Ἐξεδόθη τὸ Α' τεύχος τοῦ τριμηνιαίου περιοδικῶ τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ κ. Σ. Λάμπρου, μὲ ὄλην ἱστορικὴν μεγάλῃς ἀξίας.

— «ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΛΑΟΣ». Ἐξεδόθη τὸ τρίτον τεύχος τοῦ μηνὸς Ἰουλίου μὲ ὄλην ἀξιοπληροῦσιν καὶ ποιικίαν. Ἐκδίδεται ἐν Ἡρακλείῳ Περιέχει περιέργον εἰκόνα παρασιώσαν τὴν Ἀρετοῦσαν στεφανοῦσαν τὸν Ἐρωτόκριτον.

— «ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ». Ἐξεδόθη τὸ τεύχος τοῦ μηνὸς Ἰουλίου περιέχον ποιικίαν ἐνδιαφέρονσαν ὄλην.

— «ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ». Ἐξεδόθη καὶ τὸ ἐπ' ἀριθ. 89-90 τεύχος τοῦ Δελτίου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐπιμελητηρίου μὲ ὄλην ποιικίαν καὶ ἐνδιαφέρονσαν ὡς πάντοτε.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμία, δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τὴν Κεντρικῶν Καταστημάτων καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασι αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτίας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὠριμένην προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ.

1) 1/2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτίας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10 000, πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος μέχρι 50.000 δραχμῶν πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1)2 τοῖς ο)ο. Δι' ἀποδοτίας αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν παραδιδόμενον τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2) 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις ἀποδοτίας μετὰ 3 μηνῶν τοῦλάχιστον.

3) 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτίας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

4) 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτίας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

5) 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτίας μετὰ τρία ἔτη τοῦλάχιστον.

6) 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτίας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν

Δέχεται ἐπὶ ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς σφράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτίας ἐν ὠριμένην προθεσμία ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ :

2	1)2	τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τοῦλάχιστον.
2	1)2	» » » » 1 ἔτους »
2	1)2	» » » » 2 ἐτῶν »
3	1)2	» » » » 4 » »
4	1)2	» » » » 5 » »

Δι' ὁμολογίας τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου, ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνόνομοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι ὁμολογιῶν πλερώνονται παρὰ τῷ Κεντρικῶν Καταστημάτων καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς 8 ἐγένετο ἢ καταθέσεις.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Κ. ΣΟΥΚΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1880

Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σοφοκλέους 10

Ἐκτελεῖ ἀγοραπωλησίας χρεωγράφων καὶ ἐν γένει χρηματιστικὰς ἐντολάς.

Ἐκτελεῖ ἀγοραπωλησίας λαχειοφόρων ὁμολογιῶν παντὸς Κράτους.

Παρέχει δάνεια, ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων καὶ λαχειοφόρων ὁμολογιῶν.

Προξοφλεῖ, τὰς κληρωθείσας ὁμολογίας διὰ λαχνῶν ἢ εἰς τὸ ἄρτιον.

Προξοφλεῖ τοκομερίδια ὁμολογιῶν.

Ἀσφαλίζει λαχειοφόρους ὁμολογίας κατὰ τῆς κληρώσεως εἰς τὸ ἄρτιον.

Παρέχει ἀκριβεῖς πληροφορίας ἐπὶ τῶν κληρωθέντων ἀριθμῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν παντὸς Κράτους.

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΕΠ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 10

Πρώτην φορὰν ἐν Ἀθήναις καὶ καθ' ὄλην τὴν Ἑλλάδα παρουσιάζεται φωτογράφος μὲ καλλιτεχνικὰς δικαιοματικὰς ἀξιώσεις.

Ὁ κ. Ξανθόπουλος ἀνήγαγε κεντὰθα τὴν φωτογραφικὴν εἰς τῶν Καλῶν Τεχνῶν τὴν περιωπήν, ὅπως οἱ Εὐρωπαῖοι συνάδελφοί του οἱ συναγωνιζόμενοι πρὸ πολλοῦ μὲ τοὺς καλλιτέχνας ζωγράφους τῶν ξένων μεγαλοπόλεων.

Πρέπει δὲ νὰ τὸ θεωρῇ κανεῖς εὐτύχημα νὰ ἔχη μίαν φωτογραφίαν τοῦ ἀπὸ τὸν κ. Ξανθόπουλον, τὸ φωτογραφεῖον τοῦ ὁποῖου ἐτίμησαν ὅλοι οἱ διακεκριμένοι καλλιτέχναι μας καὶ οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων.

ΕΝ ΟΔΩ ΕΡΜΟΥ

ΑΡΙΘ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

(PRINTEMPS)

Ι. ΚΑΙ Δ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄφθονον καὶ ποικιλώτατον καὶ πολύμορφον καὶ πολύχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μητσοπούλων ζητήσατε τὰ τελειότερα ἀσπρόρρουχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποικίλα κεντῆματα καὶ δαντέλλας καὶ τὰ τελευταῖας μόδας ὑφάσματα. Δὲν θὰ σᾶς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνεῖα τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιόζουσα εἰς τοὺς καταστηματαρχὰς τούτους εὐγένεια καὶ ἀρότης τῶν τρόπων.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Προνομιούχου ἑταιρίας πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῆς σταφίδος ἀνακοινεῖ ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τῆς ἀπὸ 8 Ἰουλίου ἔτους 1905 Συμβάσεως, κληρωθείσης διὰ τοῦ νόμου ΓΠ' (3080) τοῦ 1905, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἑταιρίας ἀπεφάνθη, ὅπως καθ' ὄλον τὸ ἐπιὸν σταφιδικὸν ἔτος 1909—1910 ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος ἔργειος φόρος καὶ ἡ εἰσφορὰ εἰσαχθῶσιν εἰς εἶδος πρὸς 35 ο)ο διὰ τὸν σταφιδόκαρπον τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν καὶ 40 ο)ο διὰ τὸν τῆς Ἑπτανήσου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ 1909

1^η. ΚΛΗΡΩΣΙΣ 25 ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΥ 1909

4 δραχμαί εκα-
στον γραμματίων
ισχύον δια τὰς 4
κλήρωσις.

ΔΡΑΧ. 900,000 ΚΕΡΔΗ

Μία δραχμὴ ἑ-
καστον γραμμα-
τίων ισχύον δια
μίαν κλήρωσιν.

ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

1	Μέγα κέρδος ἔξ	100,000	Δραχμῶν
1	Κέρδος	25,000	»
1	»	10,000	»
3	Κέρδη	5,000	»
5	»	1,000	»
411	»	100	»
578	»	50	»

1000 ἔν ὄλω Κέρδη ἀξίας 225,000 »

Γραμμάτια πωλοῦνται : Εἰς τὰ δημόσια ταμεία καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμάρχους καὶ στασιάρχους τῶν σιδηροδρόμων τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχμὴν μίαν ἑκαστον γραμματίων, ἰσχύον δια μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθύνεσθαι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

Μ. ΓΑΒΑΛΑΚΗΣ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

Ἐν Ὁδῷ Ἰωάννου Παπαρηγοπούλου
(Πρώην Νομισματοκοπείου)

Ἐναντι Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Συνιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὸν ἐμπορορραπτικὸν οἶκον τοῦ κ. Γαβαλάκη διακρινόμενον διὰ τὴν ἐκλεκτικότητα τῶν ὄλικῶν του, διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα τῆς ἐργασίας του καὶ διὰ τὴν εὐθηρίαν τῶν τιμῶν του.

Κομψότης, στερεότης, οἰκονομία. Διὰ τοὺς ἔξενους τῶν Ἀθηνῶν ἐπιβάλλεται ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἐμπορορραπτικοῦ Οἴκου Γαβαλάκη.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ Π. Α. Π.

Ὁριστικαὶ εἰσπράξεις

Μηνὸς Ἰουλίου 1908	Δρ. 489,975 55
» » 1909	» 498,886 30

Πλέον Δρ. 8,910.75

Πλέον γραμ. Π.Α.Π.	Δρ. 6,582.55
Πλέον » Μ. Καλαμών »	4,595 85
Ἐλατ. » Π. Κυπαρισσίας »	1,561.05
Ἐλατ. » Δ. Καλαθρότων »	706.60

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31 Ἰουλίου 1908	Δρ. 3,387,629.75
» 1 » » 1909	» 3,208,262 40

Ἐλαττον κατὰ τὸ 1909 ἐν ὄλω Δρ. 179,367.35

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Αὐγούστου 1909

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Κ Ο Ν Ι Α Κ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΟΥ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ὉΔΟΣ ΜΑΚΡΑΣ ΣΤΟΑΣ ΑΡΙΘ. 51

ΙΔΙΥΘΕΝ ΤΩ 1843

Τὸ Ἑλληνικὸν Κονιάκ τῶν Ἀδελφῶν Μπαρμπάρεσου, τῶν ὁποίων ὁ μέγας βιομηχανικὸς οἶκος χρονολογεῖται ἐκ πατρικῆς διαδοχῆς, εἶνε ἀγνὸν προϊόν ἐκ σταφυλῆς.

Ἐγγύα εἶνε ἡ παλαιότης καὶ τὰ ἐπίσημα βραβεῖα τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκθέσεων τῶν ἐτῶν 1875, 1880, τοῦ Σικάγου 1894, τοῦ Βορδῶ 1895 ὡς καὶ τῶν ἐν Παρισίοις Παγκοσμίων τοῦ 1889 καὶ 1900.

ΤΙΜΗΤΙΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Προμηθευταὶ τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς καὶ τιμημένοι διὰ τοῦ Στανροῦ τῆς Σωτηρῆς

Διὰ πᾶσαν παραγγελίαν ἢ σχετικὴν πληροφορίαν ἀποσπῆτεσθαι οἱ βουλόμενοι εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ Κεντρ. Κατάστημα.

Ἡ ΑΝΑΤΟΛΗ,
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΙΑ Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΣΑΡ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ—ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Μετοχ. Κεφάλαιον Δρ. 2,000,000 1/2 καταβεβλημένον
Ἀσφαλισμένα Κεφάλαια μέχρι σήμερον Δρ. 16,000,000

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Γεώργιος Ἀβέρωφ, Πρόεδρος, Ἰω. Καλαμάρης, Ἀντιπρόεδρος, Ἀγ. Σλήμαν, Ἀρ. Θεοδοσιάδης, Αἰ. Τυπάλδος Μπασιάς, Π. Σάρογλος, Ν. Μουσοβιάκης, Ν. Κοντός.

Γεν. Διευθυντὴς : ΑΘ. Η. ΦΙΛΩΝ

Μεταξὺ τῶν Μετόχων τῆς Ἐταιρείας καταλέγονται.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν, ἡ Τράπεζα τῆς Ἀνατολῆς, ἡ Ἀττικὴ Τράπεζα, Κ. Ἡλιάσκου [Κωνσταντινουπόλεως].

Διενεργοῦνται ἀσφάλειαι Ζωῆς παντὸς εἶδους, ἀσφάλειαι Προικοδοτήσεως, ἀσφάλειαι Μικταί, Ἀλικκὴ ἀσφάλειαι κλπ.

Πρακτορεῖται εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου.

Πληροφορίαι καὶ ἔντυπα παντὶ τῷ αἰτούντι.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Γ Ε Ν Ι Κ Ο Σ Ι Σ Ο Λ Ο Γ Ι Σ Μ Ο Σ
ΑΠΟ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1908 - 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1909

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Μετοχικόν	Δρ. 20000000	Κεφάλαιον Μετοχικόν	Δρ. 20000000
Συν/κή Διαφορά 1,10	2000000	Συν/κή Διαφορά 1,10	Δρ. 22000000.—
Αποθεματικὸν τακτικὸν	585661.60	Αποθεματικὸν τακτικὸν	585661.60
» Προνοίας	260000.—	» Προνοίας	260000.—
Μερίσματα παρελθόντων χρόνων	6377.70	Μερίσματα παρελθόντων χρόνων	6377.70
Ἐπιτόκιο	127862435	Ἐπιτόκιο	127862435
Ἐπιτόκιο	21364920	Ἐπιτόκιο	21364920
Ἐπιτόκιο	2136490	Ἐπιτόκιο	19278430
Ἐπιτόκιο	40664315	Ἐπιτόκιο	40664315
Ἐπιτόκιο	2285203930	Ἐπιτόκιο	2285203930

Α Ν Α Λ Υ Σ Ι Σ Μ Ε Ρ Ι Δ Ο Σ Κ Ε Ρ Δ Ω Ν Κ Α Ι Ζ Η Μ Ι Ω Ν

ΧΡΕΩΣΙΣ

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ἐπιτόκιο	376054055	Ἀξία παρακατῆματος 1908/9	253916145
Ἐπιτόκιο	509560	» ἀγορασθέντες πλεονάσματα	63466340
Ἐπιτόκιο	46122100	Ἐπιτόκιο δικαίωμα καὶ κλάσματα παρακατῆσεως	248806525
Ἐπιτόκιο	30393625	Κέρδη ἐκ βιομηχανίας παρακατῆματος κλπ.	69514640
Ἐπιτόκιο	40592350	Τοκομερίδια γεωργίῶν καὶ τόκοι	9686740
Ἐπιτόκιο	27704090	Ἐπιτόκιο παρελθόντος ἔτους	373495
Ἐπιτόκιο	26634020	Ἐπιτόκιο ἐκ τοῦ Ἀποθεματικοῦ πρὸς ἐξίσωσιν	71917310
Ἐπιτόκιο	12561395		
Ἐπιτόκιο	804781195		804781195

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1909

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Α. Χ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Δ. Α. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(Οὐδενμία δημοσίευσις ἀναγνωρίζεται ἀνεῦ ἐγγράφου πρὸς τοῦτο ἐντολῆς τῆς Διευθύνσεως)

ΣΗΑΠ

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ
ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παρατίθενται τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ταξιδευόντων με βιβλιαρίων 2500 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει με τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων.

ἘΞ ΑΘΗΝΩΝ	Α	Β	Γ
διὰ Κόρινθον	9.20	7.30	4.60
» Ἄργος	15.70	12.50	7.85
» Τρίπολιν	23.20	18.80	11.60
» Μεγαλόπολιν	29.20	22.—	14.60
» Κυπαρισσίαν	21.95	18.30	11.—
» Ἀκράτιαν	34.50	25.75	17.25
» Πάτρας	27.80	23.20	13.90
» Πύργον	19.50	15.50	9.20
» Αἰγίον	13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	25.—	18.—	10.—
» Πύργον	18.65	15.55	9.35
» Αἰγίον	37.70	28.40	16.35
» Πάτρας	27.05	22.55	13.55

ἘΞ ΠΑΤΡΩΝ	Α	Β	Γ
διὰ Πύργον	12.70	10.10	6.35
» Αἰγίον	8.30	6.95	4.15
» Πάτρας	7.60	6.—	3.80
» Αἰγίον	4.90	4.05	2.45
» Πάτρας	5.10	4.—	2.55
» Αἰγίον	3.35	2.80	1.70

» Κόρινθον	εἰσιτήρ. 16.50	βιβλιαρί. 13.10	8.25
» Ἄργος	εἰσιτήρ. 11.—	βιβλιαρί. 9.20	5.50
» Τρίπολιν	εἰσιτήρ. 14.70	βιβλιαρί. 12.25	7.35
» Μεγαλόπολιν	εἰσιτήρ. 9.65	βιβλιαρί. 8.05	4.85
» Κυπαρισσίαν	εἰσιτήρ. 9.50	βιβλιαρί. 7.80	4.75
» Αἰγίον	εἰσιτήρ. 6.75	βιβλιαρί. 5.60	3.40

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ

Ἐκδομένη κατὰ Κυριακὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου καὶ Ἀρχισυντάκτου τῆς «Ἀμαλθείας»

κ. ΘΕΟΔ. Κ. ΥΠΕΡΙΔΟΥ

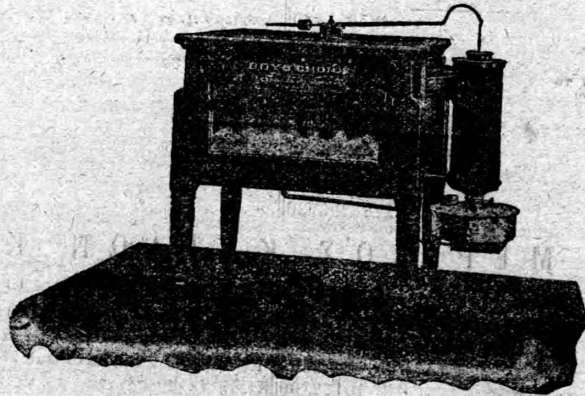
Ὁ κ. Ὑπερίδης συγκεντροῦ ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν» πᾶσαν τὴν γυναικίαν κίνησιν τῆς Σμύρνης καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς ἔθους ἔχει μεγίστην διάδοσιν καὶ κυκλοφορίαν. Ἡ δόξα τοῦ γυναικείου τούτου περιοδικοῦ ἐγένετο ἀφορισμὸς γὰρ ἐμφανισθῆναι γυναικεῖα φιλολογικὰ μωροφαί πολλά δημοσκόμειναι. Συνιστῶμεν εἰς πᾶσαν Ἑλληνίδα τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἀφελίμου τούτου περιοδικοῦ. Ἐπιτομία συνδρομῆ ἡμ. χρ. 8. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται καὶ παρ' ἡμῶν.

ΑΙ ΠΕΡΙΦΗΜΟΙ

ΕΚΚΟΛΑΠΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ

CYRHERS

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
60 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 150

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
220 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 250

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
120 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 200

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
360 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 325

των όποιων ή φύμη είνε παγκόσμιος διά τά έξοχα άποτελέσματά των και διά τήν μεγάλην έπιτυχίαν των, είνε τās μεγάλας εκθέσεις του 'Εξωτεριου'.

Τά γραφεία της «'Ελλ. 'Επιθεωρήσεως» επιθυμούντα να διαδώσωσιν εν 'Ελλάδι και 'Ανατολή τās μοναδικās αυτās 'Αμερικανικās μηχανās, αναλαμβάνουσι να προμηθεύωσιν αυτās εις τούς ενδιαφερομένους με τιμās Παρισίων παραδοτέας εις τό τελωνείον Πειραιώς ελευθέρως παντός βάρους.

Παραγγέλαι γίνονται δεκτά, προκαταβαλλόμενον του τιμήματος, είτε εις τή γραφεία ήμων, είτε εις τά ταμεία της Τραπέζης 'Αθηνών και των 'Υ]μάτων και 'Ανταποκριτών αυτής.

'Επίσης τά Γραφεία της «'Ελλ. 'Επιθεωρήσεως» προμηθεύουσι :

ΞΗΡΑΝΘΙΑ

ΑΝΑΘΡΕΠΤΗΡΙΑ

ΟΡΝΙΘΩΝΑΣ

ΠΟΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΤΑΓΙΣΤΡΑΣ ΜΠΙΓΙΩ

και λοιπά είδη πτηνοτροφίας από τās άρίστας μάρκας της Ευρώπης και 'Αμερικής

Λεπτομέρειαι πλειότεραι ως και πάσα πληροφορία δι' έπιστολών.

RUE MENANDROS 83

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83

ATHENES (Grèce)

'Αθήνας

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Πρός προστασίαν της παραγωγής και της έμπορίας της σταφίδος

Καλούνται οι κ. Μέτοχοι της εταιρείας εις τή γραφεία αυτής, όδός Πανεπιστημίου, στοά Πεσμαζόγλου, τήν 8)21 Οκτωβρίου ι. ε. ήμέραν Πέμπτην και Ώραν 11ην π. μ. προς συγκρότησιν της έτησιας τακτικής γενικής συνελεύσεως, ήτις άσχοληθήσεται με τά εξής αντικείμενα :

α') 'Ακρόασιν της έκθέσεως του διοικητικού συμβουλίου επί των κατά τό λήξαν έτος 1908—1909 πεπραγμένων και της έκθέσεως των έλεγκτών.

β') Συζήτησιν και άποφασιν επί του υποβληθέντος ισολογισμού της εταιρείας διά τό έτος 1908—1909.

γ') Εκλογήν έλεγκτών προς έλεγγον των βιβλίων και λογαριασμών της εταιρείας διά τό τρέχον έτος 1909—1910 και τέλος.

δ') Προσδιορισμέν της άμοιβής των έλεγκτών του λήξαντος έτους.

Συνωδά τω άρθρω 47 του καταστατικού, των έργων της συνελεύσεως δύνανται να μεταγώσωσιν πάντες οι μέτοχοι κύριοι είκοσι τουλάχιστον μετοχών και οι πληρεξούσιοι αυτών. Προς άποδείξιν δε της κυριότητος, διά τās άνωμους μετοχάς, δέον πέντε τουλάχιστον ήμέρας πρὸ της διά τήν συνεδρίασιν όρισθείσης, ίνα προσκομιθώσωσιν εις τή γραφεία της εταιρείας, είτε αυτאי αι μετοχαι των έπιθυμούντων να μεταγώσωσιν της συνελεύσεως των μετόχων είτε πιστοποίησης περί της καταθέσεως αυτών.

'Εν 'Αθήναις μεν παρ' οιαδήποτε των άνεγνωρισμένων Τραπεζών.

'Εν Δοιδίνω παρὰ τοις κ. κ. E. Erlanger et Co ή παρὰ του υποκαταστήματι της Τραπέζης 'Αθηνών και τέλος.

'Εν Παρισίσις παρὰ τή έκει Banque de l'Union Parisienne 17 Rue Chauchat.

'Επί τή προσαγωγή των πιστοποιητικών τούτων, άτινα δέον να μηνυμένωσιν και τούς άριθμούς των μετοχών, θέλει παραδίδεσθαι εις τούς μετόχους άπόδειξις γρησιμεύουσα ως εισιτήριον διά τήν συνέλευσιν.

'Εν 'Αθήναις τή 27 'Αυγούστου 1909.

'Ο Πρόεδρος του Δ. Συμβουλίου
Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΤΑΡΟΣ

51—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—51

Διά της υγιεινής του στόματος και των οδόντων σώζετε ού μόνον τούς οδόντας σας, αλλά προλαμβάνετε άπειρους νόσους τουστόματος, των οδόντων, των ώτων, του φάρυγγος, του λάρυγγος, των βρόγχων, των πνευμόνων, ως και του πεπτικού συστήματος, πολλάκις δε σώζετε και τήν ζωήν σας αυτήν.

Συνιστώμεν ένθέρμως τόν διακεκριμένον έπιστήμονα οδοντοϊατρόν κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ του όποιου αι τρεις σκευασίαι 'Ελιξίριον, 'Οδοντόκονις και 'Αδαμαντίνη είνε μοναδικαι εις τό είδος των.

Διά του 'Ελιξηρίου παύει ή οδονταλγία και ή νευραλγία. Είναι σκευασία άλλάνθαστος και άποτελεσματική.

Πωλείται παρὰ τφ βίω άντι 2 δρ. τό φιαλίδιον

51—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—51

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΦΡ. ΧΡ. 20,000,000

Διηρημένον εις 80,000 μετοχάς φρ. χρ. 250 έκάστην

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Ζαφείριος Κ. Μάτσας (Γενικός Διευθυντής Τραπέζης 'Αθηνών).

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ : 'Ιωάννης Ένταζίας (Υποδιοικητής της 'Εθνικής Τραπέζης της 'Ελλάδος).

ΜΕΛΗ : Στέφ. Φραγκιάδης, Διον. Στεφάνου, Α. Γεωργιάδης, Α. 'Ηλιόπουλος, Ν. Μισογλι, Ε. Bowron, Ε. D' Erlanger, Α. Ζαρίφης, Ch. Wehrung.

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ζαφείριος Κ. Μάτσας, Στέφανος Φραγκιάδης, Δημήτριος 'Ηλιόπουλος Γεν. Γραμματέυς Δημ. Γαλανόπουλος Γενικός 'Επιθεωρητής, Γ. Κυριακός

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

'Υποκαταστήματα και Πρακτορεία : Εις Πάτρζς, Αίγιον, Πύργον, Καλάμας, Κεραλληνίαν, Ζάκυνθον, Δεσκάδα, Μεσαχην, Μελιγαλά, Κυπαρισσίαν, Πύλον, Κορώνην, Φιλιατρά, Μάραθον, Λεγκίνα, 'Αγυλινίτσα, Κριεκούκι, Ζηχάρων, Ξυλόκατρον και Γύθειον.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Προστασία εν γένει της παραγωγής και της 'Εμπορίας της Σταφίδος
Παροχή δανείων επί άνυψώφ σταφιδοκάσπου άποταμιευμένου εις τās άποθήκας ως μέχρι των 4)5 της αξίας αυτου και επί τόκω ουχι άνωτέρω των 6 ο) έτησίως.
'Αγορά προσφερομένου αυτής σταφιδοκάσπου εις τās ώρισμένας εν τή συμβάσει τιμās, προς έκσφάισιν του κατωτάτου όριον τιμής. Διαφήμισις του προϊόντος εις τās ζίντας άγοράς προς έπαύσησιν της σημερινής καταναλώσεως του κιλ. κιλ.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ

ΔΙ' ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΜΑΡΜΕΛΑΔΑΙ (ΚΟΜΠΟΣΤΑ)

ΕΚ ΝΩΠΗΣ ΣΤΑΦΥΛΗΣ

ΝΕΚΤΑΡ

ΠΟΤΟΝ ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ και ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΟΝ
ΑΝΕΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜ. ΑΠΟ ΧΥΜΟΝ ΝΩΠΗΣ ΣΤΑΦΥΛΗΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

48 - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - 48

Ἐάν αἱ Ἀθηναὶ δύνανται νά ὑπερφηανεύωνται διὰ τὰς τελευταίας ση-
μειωθείσας καταπληκτικὰς προσόδους τῶν μίᾳ ἀφορμῇ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ
μέγα αὐτὸ Κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον συνεκεντρώθη πλουσία ἐπίπλωσις, ἀπαστρέ-
πτουσα καθαριότης, πρῶθυμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία καὶ ποικιλία ὄλων
τῶν εἰδῶν τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ καὶ τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ. Πρῶ-
τον αὐτὸ ἐκαινοτόμησεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθυνῆς διανομῆς κατ' οἶκον ἀγνοῦ
καὶ νοποῦ Ἄγγλων ΓΑΛΑΚΤΟΣ!! Τὰ ΓΙΑΟΥΡΤΙΑ του κατέστησαν
ὀνομαστά, ὅλα δὲ τὰ εἶδη τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ παρέχονται ἀφθονα, εὐ-
θυνά, καὶ μὲ ὄλικα ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ δὲ εἶδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς
γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν ὄλων αὐτῶν δι-
κρίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ὄλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουσι θέ-
σιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζουσιν ἐγκαίρως νά τὰς καταλαμβάνωσι καὶ
ἀκόμη δικιότερον ὄλοι οἱ συχνάζοντες εἰς τὰ θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν δια-
σκέδασιν τῶν πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναψυκτι-
κόν των, ἢ τὸ παγωμένον γάλα των, ἢ τὸ γευστικὸν γλύκυσμα των, ἢ τὴν ἀβρὰν
κρέμαν των εἰς τὰς πολυτελεῖς Αἰθούσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΝΕΛΛ. ΚΡΑΤΟΥΣ., Ὅδι: Σοφοκλέους 1.